
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

Augusti

---

1 augusti

St. Alphonsus di Liguori: "Det är säkerligen så att det myckna ätandet orskar en rad sjukdomar, men det värsta är dess skada på själen."

Ordspråksboken 9–12

Vishetens inbjudan

9 Visheten har byggt sig ett hus.
Hon har huggit ut sina sju pelare.

² Hon har slaktat sin boskap,
blandat sitt vin
och dukat sitt bord.

³ Hon har sänt ut sina tjänsteflickor,
hon ropar från stadens översta höjder:

⁴ "Den som är okunnig må vända sig hit!"
Till den som saknar förstånd säger hon:

⁵ "Kom och ät av mitt bröd
och drick av vinet som jag har blandat.

⁶ Överge oförståndet, så får ni leva,
och gå fram på förståndets väg.

⁷ Den som tillrättavisar en bespottare får ta emot smälek,
den som förmanar en ogudaktig blir hånad.

⁸ Förmana inte en bespottare,
han kommer endast att hata dig.
Förmana den som är vis, han kommer att älska dig.

⁹ Ge åt den vise och han blir ännu visare.
Undervisa den rättfärdige och han lär sig mera.

¹⁰ Att frukta Herren är början till vishet,
att känna den Helige är förstånd.

¹¹ Ty genom mig skall dina dagar bli många
och dina levnadsår förökas.

¹² Om du är vis, är din vishet dig till nytta,
är du en bespottare, får du själv lida för det."

Oförnuftets inbjudan

¹³ Dårskapen är en rastlös kvinna,
okunnig och utan förstånd.

¹⁴ Hon sitter vid ingången till sitt hus,
på en stol högt uppe i staden.

¹⁵ Hon ropar till dem som färdas på vägen,
till dem som går sin väg rakt fram:

¹⁶ "Alla okunniga kan vända sig hit."
Till den utan förstånd säger hon:

¹⁷ "Stulet vatten är sött,
bröd man äter i hemlighet smakar ljuvligt."

¹⁸ Han vet inte att de döda är där,
att hennes gäster är i dödsrikets djup.

Salomos ordspråk

10 Detta är Salomos ordspråk:

En vis son gläder sin far,
en dåraktig son är sin mors sorg.

² Orätt vinning är till ingen nytta,
men rättfärdighet räddar från döden.

³ Herren låter ej den rättfärdiges själ hungra,
men de ondas begär avvisar han.

⁴ Lat hand gör fattig man,
flitig hand ger rikedom.

⁵ En förständig son samlar in om sommaren,
en vanartig son sover i skördetiden.

⁶ Välsignelser är på den rättfärdiges huvud,
våld täcker de ogudaktigas mun.

⁷ Den rättfärdiges minne blir till välsignelse,
de ogudaktigas namn multnar bort.

⁸ Ett vist hjärta tar emot tillsägelser,
oförnuftiga läppar leder till fall.

⁹ Den som lever ostrafligt vandrar trygg,
den som går orätta vägar blir avslöjad.

¹⁰ Den som blinkar med ögonen vållar smärta,
den som har oförnuftiga läppar kommer på fall.

¹¹ Den rättfärdiges mun är en källa till liv,
våld täcker de ogudaktigas mun.

¹² Hat väcker upp tråtor,
kärlek skyler allt som är brutet.

¹³ På den klokes läppar finner man vishet,
till dårens rygg hör ris.

¹⁴ De visa samlar på kunskap,
den oförnuftiges mun bjuder in olycka.

¹⁵ Den rikes välstånd är hans fästning,
de armas fattigdom deras fördärv.

¹⁶ Den rättfärdiges arbete leder till liv,
den ogudaktiges vinning leder till synd.

¹⁷ Att ta vara på förmaning är vägen till livet,
den som föraktar tillrättavisning far vilse.

- ¹⁸ Den som döljer hat har falska läppar,
den som sprider förtal är en dåre.
- ¹⁹ Där orden är många uteblir inte synd,
vis är den som styr sina läppar.
- ²⁰ Den rättfärdiges tunga är utvalt silver,
de ogudaktigas hjärtan har ringa värde.
- ²¹ Den rättfärdiges läppar föder många,
oförnuftiga dör av brist på förstånd.
- ²² Herrens välsignelse ger rikedom,
egen möda lägger inget därtill.
- ²³ Dårens glädje är att göra det skamliga,
den förståndiges är att vara vis.
- ²⁴ Den ogudaktige drabbas av det han fruktar,
vad de rättfärdiga begär blir dem givet.
- ²⁵ När stormen kommer är det ute med den ogudaktige,
den rättfärdige har en evig grundval.
- ²⁶ Som syra för tänderna och rök för ögonen
är den late för den som sänder honom.
- ²⁷ Herrens fruktan förlänger livet,
men de ogudaktigas år blir förkortade.
- ²⁸ De rättfärdigas väntan får en glad fullbordan,
de ogudaktigas hopp blir till intet.
- ²⁹ Herrens väg är den ostrafliges värn,
men till olycka för ogärningsmän.
- ³⁰ Den rättfärdige skall aldrig vackla,
men de ogudaktiga får inte bo i landet.
- ³¹ Ur den rättfärdiges mun flödar vishet,
men en vilseledande tunga skall huggas av.
- ³² Den rättfärdiges läppar förstår vad som är välbehagligt,
de ogudaktigas mun förvränger allt.

11 Herren avskyr falsk våg, full vikt behagar honom.

² När högfärd kommer, följer förakt,
men hos de ödmjuka är vishet.

³ De redbaras ostrafflighet leder dem,
de trolösa fördärvas genom sin falskhet.

⁴ Ägodelar hjälper inte på vredens dag,
men rättfärdighet räddar från döden.

⁵ Den ostraffliges rättfärdighet gör hans väg jämn,
den ogudaktige faller genom sin ogudaktighet.

⁶ De redbaras rättfärdighet räddar dem,
de trolösa fångas av sina begär.

⁷ När en ogudaktig dör, blir hans hopp om intet,
det de onda väntar på går förlorat.

⁸ Den rättfärdige räddas ur nöden,
den ogudaktige drabbas i hans ställe.

⁹ Med sin mun fördärvar den gudlöse sin nästa,
genom kunskap blir de rättfärdiga räddade.

¹⁰ Över de rättfärdigas välgång gläder sig staden,
när de ogudaktiga förgås råder jubel.

¹¹ Genom de redbaras välsignelse blir en stad upphöjd,
genom de ogudaktigas mun rivs den ner.

¹² Den som är utan vett föraktar sin nästa,
den som har förstånd tiger.

¹³ Den som går med förtal förråder hemligheter,
den som har ett trofast hjärta döljer vad han vet.

¹⁴ Där kloka råd saknas kommer folket på fall,
när många ger goda råd går det väl.

¹⁵ Den som går i borgen för en främling råkar illa ut,
den som hatar att ge handslag är trygg.

- ¹⁶ En älsklig kvinna vinner ära,
våldsverkare vinner rikedom.
- ¹⁷ En barmhärtig man gör väl mot sig själv,
den grymme skadar sitt eget kött.
- ¹⁸ Den ogudaktige gör en bedräglig vinst,
den som sår rättfärdighet får en säker lön.
- ¹⁹ Den som står fast i rättfärdighet vinner liv,
den som far efter ont drar över sig död.
- ²⁰ De som har förvända hjärtan är en styggelse för Herren,
de som lever ostraffligt behagar honom.
- ²¹ De onda blir förvisso inte ostraffade
men de rättfärdigas efterkommande skall räddas.
- ²² Som en guldring i svinets tryne
är skönhet hos en kvinna utan vett.
- ²³ Vad de rättfärdiga önskar är idel gott,
vad de ogudaktiga kan hoppas på är vrede.
- ²⁴ Den ene strör ut och får ändå mer,
den andre snålar och blir bara fattigare.
- ²⁵ Den frikostige blir rikligen mättad,
den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt.
- ²⁶ Den som undanhåller sin säd förbannas av folket,
välsignelse kommer över den som vill sälja.
- ²⁷ Den som ivrigt söker det goda strävar efter nåd,
den som far efter det onda drabbas själv av det.
- ²⁸ Den som förtröstar på sin rikedom kommer på fall,
men de rättfärdiga skall grönska som löven.
- ²⁹ Den som drar olycka över sitt hus får ärva vind,
den oförnuftige blir träl åt den som har ett vist hjärta.
- ³⁰ Den rättfärdiges frukt är ett livets träd,
den som vinner själar är vis.

³¹ Om den rättfärdige får sin lön på jorden,
hur mycket mer då den ogudaktige och syndaren!

12 Den som älskar fostran älskar kunskap,
oförnuftig är den som hatar tillrättavisning.

² Den som är god vinner Herrens behag,
den som smider ränker blir fördömd.

³ Ingen människa kan bestå genom ogudaktighet,
men de rättfärdigas rot skall inte rubbas.

⁴ En idog hustru är sin mans krona,
en skamlös är som röta i hans ben.

⁵ De rättfärdigas tankar är rätta,
de ogudaktigas råd bedrar.

⁶ De ogudaktigas ord lurar efter blod,
de rättsinnigas tal räddar dem.

⁷ De ogudaktiga omstörtas och finns ej mer,
men de rättfärdigas hus består.

⁸ Efter sitt förstånd blir en man prisad,
den som har ett förvänt hjärta blir föraktad.

⁹ Bättre vara ringa och ha en tjänare,
än spela förnäm och sakna bröd.

¹⁰ Den rättfärdige vet hur hans boskap känner det,
de ogudaktigas hjärtelag är grymt.

¹¹ Den som brukar sin åker får bröd så det räcker,
den som jagar efter fåfängliga ting saknar förstånd.

¹² Den ogudaktige har begär till de ondas fångst,
men de rättfärdigas rot ger frukt.

¹³ Den onde snärjs i sina läppars synd,
men den rättfärdige slipper ut ur nöden.

¹⁴ Av sin muns frukt blir man mättad med gott,
vad en människa gjort får hon tillbaka.

- 15 Dårens väg är rätt i hans egna ögon,
den är vis som lyssnar till råd.
- 16 Dären visar genast sin vrede,
klok är den som döljer smälek.
- 17 Den ärlige talar sanning,
ett falskt vittne bedrar.
- 18 Ord från en tanklös kan hugga som svärd,
de visas tunga ger läkedom.
- 19 Sanna ord består för evigt,
en lögnaktig tunga blott ett ögonblick.
- 20 De som smider onda planer har falskhet i hjärtat,
de som främjar frid får glädje.
- 21 Inget ont drabbar den rättfärdige,
men över de ogudaktiga kommer olycka i fullt mått.
- 22 Lögnaktiga läppar är en styggelse för Herren,
de som handlar rättfärdigt behagar honom.
- 23 En klok man döljer sin kunskap,
dårars hjärtan ropar ut sitt oförnuft.
- 24 Flitig hand får härska,
den late tvingas till trältjänst.
- 25 Bekymmer tynger en mans hjärta,
ett vänligt ord ger det glädje.
- 26 Den rättfärdige väljer sitt sällskap,
de ogudaktigas väg för andra vilse.
- 27 Den late får inte tag i sitt villebråd,
flit är för människan en dyrbar skatt.
- 28 På rättfärdighetens väg är liv,
ingen död finns på den vägen.

Johannes 8: 12–30

Jesus är världens ljus

¹² Jesus talade åter till dem och sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." ¹³ Fariseerna sade till honom: "Du vittnar om dig själv. Ditt vittnesbörd är inte giltigt."

¹⁴ Jesus svarade: "Även om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd giltigt, eftersom jag vet varifrån jag har kommit och vart jag går. Ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går. ¹⁵ Ni dömer på människors vis. Jag dömer ingen. ¹⁶ Och även om jag dömer är min dom rättvis, eftersom jag inte är ensam, utan Fadern som har sänt mig är med mig.

¹⁷ Också i er egen lag står det skrivet att vad två människor vittnar är giltigt. ^b ¹⁸ Jag är den som vittnar om mig själv. Om mig vittnar även Fadern som har sänt mig." ¹⁹ Då frågade de: "Var är din Fader?" Jesus svarade: "Ni känner varken mig eller min Fader. Om ni kände mig, skulle ni också känna min Fader." ²⁰ Dessa ord talade han vid offerkistan, när han undervisade på tempelplatsen. Men ingen grep honom, eftersom hans stund ännu inte hade kommit.

²¹ Än en gång sade Jesus till dem: "Jag går bort, och ni kommer att söka efter mig, men ni kommer att dö i er synd. Dit jag går kan ni inte komma." ²² Då sade judarna: "Tänker han ta sitt liv, eftersom han säger: Dit jag går kan ni inte komma?" ²³ Han sade till dem: "Ni är nerifrån, jag är ovanifrån. Ni är av den här världen, jag är inte av den här världen.

²⁴ Därför sade jag till er att ni kommer att dö i era synder. Ty om ni inte tror att Jag Är, ^c skall ni dö i era synder." ²⁵ De frågade: "Vem är du då?" Jesus svarade: "Begynnelsen, något som jag också har sagt er. ²⁶ Mycket har jag att säga om er och döma er för. Han som har sänt mig är trovärdig, och det jag har hört av honom förkunnar jag för världen."

²⁷ De förstod inte att han talade till dem om Fadern. ²⁸ Då sade Jesus till dem: "När ni har upphöjt ^d Människosonen, skall ni förstå att Jag Är och att jag inte gör något av mig själv utan talar vad Fadern har lärt mig.

²⁹ Och han som har sänt mig är med mig. Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom." ³⁰ När han sade detta, kom många till tro på honom.

2 augusti

St. Pierre Julien Eymard: "Mitt måtto blir nu: Ge mig eukaristin eller låt mi dö!".

Ordspråksboken 13–15

13 En vis son lyssnar till sin fars förmaning,
en bespottare lyder ingen tillsägelse.

² Envar får njuta av sin muns frukt,
men de trolösa hungrar efter våld.

³ Den som vaktar sin tunga bevarar sitt liv,
den lösmynte råkar i olycka.

⁴ Den late är full av begär men får ingenting,
de flitigas hunger blir rikligen mättad.

⁵ Den rättfärdige avskyr lögnaktigt tal,
den ogudaktige betar sig skamligt och vanhedrande.

⁶ Rättfärdighet bevarar den redbare,
ondska fäller syndaren.

⁷ Den ene vill anses rik men har ingenting,
den andre vill anses fattig men äger mycket.

⁸ Den rike måste ge sin förmögenhet som lösepenning för sitt liv,
den fattige hör inte av något hot.

⁹ De rättfärdigas ljus lyser klart,
de ogudaktigas lampa slocknar.

- ¹⁰ Övermod vållar bara kiv,
vishet äger de som tar emot råd.
- ¹¹ Lätt fångat är lätt förgånget,
men den som samlar efter hand får mycket.
- ¹² Förlängd väntan tär på hjärtat,
uppfylld önskan är ett livets träd.
- ¹³ Den som föraktar ordet hemfaller åt dess dom,
den som fruktar budet får belöning.
- ¹⁴ Den vises undervisning är en källa till liv,
en hjälp att undgå dödens snaror.
- ¹⁵ Gott förstånd för med sig välvilja,
de trolösas väg är alltid sig lik.
- ¹⁶ Den kloke handlar med förstånd,
dåren blottar sin dumhet.
- ¹⁷ En ogudaktig budbärare faller i olycka,
ett tillförlitligt sändebud ger läkedom.
- ¹⁸ Fattigdom och skam får den som föraktar förmaning,
den som tar vara på tillrättavisning blir ärad.
- ¹⁹ Uppfylld önskan är ljuvlig för själen,
men dårar hatar att överge sin ondska.
- ²⁰ Den som umgås med visa blir vis,
den som är vän med dårar går det illa.
- ²¹ Syndare förföljs av olycka,
de rättfärdigas lön blir lycka.
- ²² Den gode lämnar arv åt barnbarn,
syndarens egendom förvaras åt den rättfärdige.
- ²³ De fattigas nyodling ger riklig föda,
men den sopas bort när orätt råder.
- ²⁴ Den som spar på riset hatar sin son,
den som älskar honom fostrar honom i tid.

²⁵ Den rättfärdige äter och blir mätt,
de ogudaktiga får gå med tom mage.

14 Genom visa kvinnor blir hemmet uppbyggt,
dårskapen river ner det med egna händer.

² Den som fruktar Herren lever rättsinnigt,
den som föraktar honom går krokiga vägar.

³ I dårens mun är högmodets käpp,
men de visa bevaras genom sina läppar.

⁴ Utan dragdjur är krubban tom,
riklig skörd får man genom oxars kraft.

⁵ Ett sannfärdigt vittne ljuger inte,
ett falskt vittne främjar lögn.

⁶ Bespottaren söker vishet men finner ingen,
till den förståndige kommer kunskapen lätt.

⁷ Håll dig borta från dåren,
du finner aldrig förstånd på hans läppar.

⁸ Den klokes vishet gör att han känner vägen,
dårars oförnuft bedrar.

⁹ Dårarna hånar skuldoffret,
men bland de rättsinniga finns nåd.

¹⁰ Hjärtat känner sin egen sorg,
en främling kan inte dela dess glädje.

¹¹ De ogudaktigas hus raseras,
de rättsinnigas boning blomstrar.

¹² En väg kan synas rätt för en människa,
men till slut kan den leda till döden.

¹³ Mitt under skratt kan hjärtat värka,
och glädje kan sluta i sorg.

¹⁴ Den avfällige uppfylls av sina egna vägar,
en god man håller sig borta från honom.

- 15 Den okunnige tror varje ord,
den kloke ger akt på sina steg.
- 16 Den vise fruktar och skyr det onda,
dåren är övermodig och sorglös.
- 17 En otålig man begår dumheter,
en som smider ränker blir hatad.
- 18 De oförståndiga ärver dårskap,
de kloka blir krönta med kunskap.
- 19 Onda måste buga sig för goda,
ogudaktiga vid den rättfärdiges portar.
- 20 Också av sina närmaste blir den fattige hatad,
men den rike har många vänner.
- 21 Den som föraktar sin nästa syndar,
lycklig är den som förbarmar sig över de betryckta.
- 22 De som tänker ut ont far vilse,
de som tänker ut gott får erfara nåd och sanning.
- 23 Av all möda kommer någon vinning,
tomt prat leder till fattigdom.
- 24 De visas krona är deras rikedom,
dårarnas dumhet är dumhet.
- 25 Ett sanningsenligt vittne räddar liv,
den som far med lögn bedrar.
- 26 Den som fruktar Herren har ett tryggt fäste,
hans barn får där en tillflykt.
- 27 Herrens fruktan är en källa till liv,
en hjälp att undgå dödens snaror.
- 28 Talrik skara är kungens ära,
brist på folk blir furstens undergång.
- 29 Den som är långmodig har gott förstånd,
den som är otålig går långt i dårskap.

- ³⁰ Sinnesro ger kroppen liv,
avund är röta i benen.
- ³¹ Den som förtrycker den arme smädar hans skapare,
den som förbarmar sig över de fattiga ärar honom.
- ³² Den ogudaktige kommer på fall genom sin ondska,
den rättfärdige har en tillflykt vid sin död.
- ³³ I den förståndiges hjärta bor visheten,
bland dårarna blir den uppenbar.
- ³⁴ Rättfärdighet upphöjer ett folk,
men synd är folkens vanära.
- ³⁵ En förständig tjänare vinner kungens välvilja,
den som handlar skamligt drabbas av hans vrede.

15 Ett mjukt svar stillar vrede, ord som sårar väcker harm.

- ² De visas tunga ger god kunskap,
dårars mun flödar över av oförnuft.
- ³ Herrens ögon är överallt,
de vakar över både onda och goda.
- ⁴ En läkande tunga är ett livets träd,
en falsk tunga ger hjärtesår.
- ⁵ Den oförnuftige föraktar sin fars fostran,
klok är den som tar vara på tillrättavisning.
- ⁶ Den rättfärdiges hus rymmer stor rikedom,
den ogudaktiges vinning för med sig bekymmer.
- ⁷ De visas läppar sprider kunskap,
men så gör inte dårarnas hjärtan.
- ⁸ De ogudaktigas offer är avskryvda för Herren,
de rättsinnigas bön behagar honom.
- ⁹ Herren avskyr den ogudaktiges väg,
men den som far efter rättfärdighet älskar han.

10 Fostran är något ont för den som överger vägen,
men den som hatar tillrättavisning måste dö.

11 Dödsriket och helvetet ligger uppenbara för Herren,
hur mycket mer då människornas hjärtan!

12 Bespottaren ogillar tillrättavisning,
till de visa vill han inte gå.

13 Ett glatt hjärta gör ansiktet ljust,
på hjärtesorg följer modlöshet.

14 Den förståndiges hjärta söker kunskap,
dårars mun närs av dårskap.

15 Den betryckte har aldrig en glad dag,
men ett glatt hjärta har ständigt fest.

16 Bättre knapphet och Herrens fruktan
än stora skatter och oro.

17 Bättre ett fat kål med kärlek
än en gödd ox med hat.

18 En hetlevrad man uppväcker träta,
den långmodige stillar kiv.

19 Den lates stig är spärrad av törne,
de rättsinniga har en banad väg.

20 En vis son ger sin far glädje,
en dåraktig människa föraktar sin mor.

21 Den vettlöse har sin glädje i oförnuft,
den förståndige går sin väg rakt fram.

22 Där samråd saknas går planerna om intet,
med många rådgivare lyckas de.

23 En man blir glad när han kan ge svar,
hur gott är inte ett ord i rätt tid.

24 Den förståndige vandrar livets väg uppåt,
så att han undviker dödsriket där nere.

²⁵ Herren river ner den högmodiges hus,
men ankans gränssten låter han stå kvar.

²⁶ För Herren är onskans planer avskyvärda,
men milda ord är rena.

²⁷ Den som skaffar sig orätt vinning drar olycka över sin familj,
den som hatar mutor får leva.

²⁸ Den rättfärdiges hjärta svarar med eftertanke,
de ogudaktigas mun flödar över av onda ting.

²⁹ Herren är fjärran från de ogudaktiga,
men de rättfärdigas bön hör han.

³⁰ En mild blick gör hjärtat glatt,
ett gott budskap ger mörkret åt benen.

³¹ Den som lyssnar till hälsosam tillrättavisning
får bo bland de rätta.

³² Den som inte vill veta av fostran föraktar sitt liv,
den som lyssnar till tillrättavisning får förstånd.

³³ Herrens fruktan fostrar till vishet,
och ödmjukhet föregår ära.

Johannes 8: 31–59

Abrahams sanna barn

³¹ Jesus sade till de judar som hade satt tro till honom: "Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, ³² och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria." ³³ De svarade honom: "Vi är Abrahams barn och har aldrig varit slavar under någon. Hur kan du säga att vi skall bli fria?" ³⁴ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav. ³⁵ Slaven bor inte kvar i huset för alltid, men sonen stannar där för alltid. ³⁶ Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria."

³⁷ Jag vet att ni är Abrahams barn, men ni vill döda mig därför att ni inte förstår mitt ord. ³⁸ Jag talar vad jag har sett hos min Fader. Ni gör vad ni har hört av er fader."

³⁹ De svarade honom: "Vår fader är Abraham." Jesus sade: "Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. ⁴⁰ Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så handlade inte Abraham. ⁴¹ Ni gör er faders gärningar." De svarade: "Vi är inte födda i äktenskapsbrott. Vi har bara en fader, Gud." ⁴² Jesus svarade: "Vore Gud er Fader, skulle ni älska mig, eftersom jag har utgått från Gud och kommer från honom. Jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig. ⁴³ Varför förstår ni inte vad jag säger? Därför att ni inte kan lyssna till mitt ord. ⁴⁴ Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader. ⁴⁵ Men mig tror ni inte, därför att jag säger er sanningen. ⁴⁶ Vem av er kan överbevisa mig om synd? Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? ⁴⁷ Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud."

⁴⁸ Judarna svarade: "Har vi inte rätt när vi säger att du är en samarit och har en ond ande?" ⁴⁹ Jesus svarade: "Jag har ingen ond ande. Jag ärar min Fader, och ni vanärar mig. ⁵⁰ Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den och som dömer. ⁵¹ Amen, amen säger jag er: Den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden." ⁵² Judarna sade: "Nu förstår vi att du har en ond ande. Abraham dog, och likaså profeterna, och du säger: Den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin smaka döden. ⁵³ Är du större än vår fader Abraham? Han dog, och profeterna är döda. Vem ger du dig ut för att vara?" ⁵⁴ Jesus svarade: "Om jag ärar mig själv, är min ära ingenting värd. Det är min Fader som ärar mig, han som ni kallar er Gud. ⁵⁵ Ni känner honom inte, men jag känner honom. Om jag sade att jag inte kände honom, skulle jag vara en lögnare som ni. Men jag känner honom och bevarar hans ord. ⁵⁶ Abraham, er fader, jublade över att få se min dag. Han såg den och blev glad." ⁵⁷ Judarna sade: "Du är inte femtio år än, och Abraham har du sett!" ⁵⁸ Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Jag Är, redan innan Abraham blev till." ⁵⁹ Då tog de upp stenar för att kasta på honom, men Jesus drog sig undan och lämnade tempelplatsen."

3 februari

St. Aelred: "Den som talar Guds ord till andra, ska inte visa upp sin kunskap utan tänka på hur åhörarna kan få uppbyggelse."

Exodus 29–30

Föreskrifter om prästvigningen

1 Detta är vad du skall göra med dem för att helga dem till att bli mina präster: Tag en ungtjur och två baggar, felfria djur, 2 osyrat bröd och osyrade kakor bakade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja. Av fint vetemjöl skall du baka dem. 3 Du skall lägga dem i samma korg och bära fram dem i korgen som en offergåva när du för fram tjuren och de båda baggarna. 4 Sedan skall du föra fram Aron och hans söner till uppenbarelsetältets ingång och tvätta dem med vatten. 5 Du skall ta kläderna och sätta på Aron livklädnaden, efodkåpan, själva efoden och bröstskölden och fästa ihop efoden på honom med efodens skärp. 6 Du skall sätta turbanen på hans huvud och fästa det heliga diademet på turbanen. 7 Och du skall ta smörjelseoljan och hälla på hans huvud och smörja honom. 8 Hans söner skall du föra fram och sätta på dem livklädnader. 9 Du skall spänna fast bälten på Aron och hans söner och sätta på dem huvor. Och de skall ha rätten till prästämbetet för evigt. På detta sätt skall du viga Aron och hans söner till präster.

10 Du skall föra fram tjuren till uppenbarelsetältet, och Aron och hans söner skall lägga händerna på tjurens huvud. 11 Sedan skall du slakta tjuren inför Herrens ansikte vid ingången till uppenbarelsetältet. 12 Du skall ta av tjurens blod och stryka det med fingret på altarets horn. Men allt det övriga blodet skall du hälla ut vid altarets fot. 13 Du skall ta allt det fett som omsluter inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med det fett som är på dem, och bränna det på altaret. 14 Men tjurens kött

och hud och hans tarminnehåll skall du bränna upp i eld utanför lägret. Det är ett syndoffer.

15 Du skall ta den ena baggen, och Aron och hans söner skall lägga händerna på baggens huvud. 16 Sedan skall du slakta den och ta av dess blod och stänka det runt omkring på altaret. 17 Men själva baggen skall du stycka och tvätta inälvorna och fötterna och lägga dem på styckena och huvudet. 18 Och du skall bränna hela baggen på altaret. Det är ett brännoffer åt Herren, en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt Herren.

19 Därefter skall du ta den andra baggen, och Aron och hans söner skall lägga händerna på hans huvud. 20 Och du skall slakta baggen och ta litet av blodet och stryka på Arons högra örsnibb, på hans söners högra örsnibb, på tummen på deras högra hand och på stortån på deras högra fot. Men det övriga blodet skall du stänka runt omkring på altaret. 21 Och du skall ta något av blodet på altaret och av smörjelseoljan och stänka på Aron och hans kläder och på hans söner och deras kläder. Då blir Aron själv och hans kläder heliga, och även hans söner och deras kläder blir heliga.

22 Och du skall ta fett på baggen, svansfettet och det fett som omsluter inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med det fett som finns på dem och dessutom det högra lårstycket, ty detta är prästvigningsbaggen. 23 Du skall ta en rund brödkaka, en oljebrödkaka och en tunnkaka ur korgen med de osyrade bröden som står inför Herrens ansikte. 24 Och du skall lägga allt detta i händerna på Aron och hans söner och vifta det som ett viftoffer inför Herren. 25 Sedan skall du ta det ur deras händer och bränna det på altaret, ovanpå brännoffret, till en ljuvlig doft inför Herrens ansikte. Det är ett eldsoffer åt Herren.

26 Du skall ta bringan av Arons prästvigningsbagge och vifta den som ett viftoffer inför Herrens ansikte, och detta skall vara din del. 27 Du skall helga viftoffersbringan och offergårdslåret, det som har viftats och det som har offrats som offergåva, de delar av prästvigningsbaggen som skall tillhöra Aron och hans söner. 28 Aron och hans söner skall få detta av Israels barn som en rättighet för all framtid, ty det är en offergåva. Det skall vara en gåva från Israels barn av deras gemenskapsoffer, deras gåva till Herren.

29 Arons heliga kläder skall hans söner ha efter honom. Klädda i dem skall de bli smorda och vigda till sin tjänst. 30 I sju dagar skall den av Arons söner som blir präst i hans ställe sätta på sig dessa kläder, när han går in i uppenbarelsetältet för att göra tjänst i helgedomen. 31 Du skall ta prästvigningsbaggen och koka köttet på en helig plats. 32

Baggens kött och brödet som är i korgen skall Aron och hans söner äta vid ingången till uppenbarelsetältet. 33 De skall äta det som användes till att bringa försoning när de vigdes till präster och helgades, men ingen främmande får äta av det eftersom det är heligt. 34 Om något av prästvigningssköttet eller brödet blir över till följande morgon skall du bränna upp det i eld. Det får inte ätas, ty det är heligt.

35 I allt skall du göra med Aron och hans söner så som jag har befallt dig. I sju dagar skall deras prästvigning vara. 36 Varje dag skall du offra en tjur som syndoffer till försoning och rena altaret genom att du bringar försoning för det. Och du skall smörja det för att helga det. 37 I sju dagar skall du bringa försoning för altaret och helga det. Altaret blir då högheligt, och var och en som rör vid det blir helig.

Det dagliga offret

38 Detta är vad du skall offra på altaret varje dag för all framtid: två årsgamla lamm. 39 Det ena lammet skall du offra på morgonen och det andra i skymningen. 40 Till det första lammet skall du offra en tiondels efa fint mjöl, begjutet med en fjärdedels hin olja av stötta oliver och som drickoffer en fjärdedels hin vin. 41 Det andra lammet skall du offra i skymningen. Med likadant matoffer och drickoffer som på morgonen skall du offra det till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt Herren.

42 Från släkte till släkte skall detta vara ert dagliga brännoffer inför Herrens ansikte vid ingången till uppenbarelsetältet. Där skall jag uppenbara mig för er och tala med dig. 43 Där skall jag uppenbara mig för Israels barn och den platsen skall bli helgad genom min härlighet. 44 Jag skall helga uppenbarelsetältet och altaret, och Aron och hans söner skall jag helga till präster åt mig. 45 Jag skall bo mitt ibland Israels barn och vara deras Gud. 46 Och de skall inse att jag är Herren, deras Gud, som förde dem ut ur Egyptens land för att bo mitt ibland dem. Jag är Herren, deras Gud.

Rökelsealtaret

1 Du skall göra ett altare att tända rökelse på. Av akacieträ skall du göra det. 2 Det skall vara fyrkantigt, en aln långt och en aln brett, och två alnar högt. Hornen skall göras i ett stycke med altaret. 3 Du skall överdra det med rent guld, både ovansidan och väggarna runt omkring, likaså hornen. Du skall också göra en kant av guld runt altaret. 4 Två ringar av guld skall du göra till det och sätta dem under kanten på två sidor. På två motsatta sidostycken skall du sätta dem som hållare för stänger, så att man kan bära altaret med dem. 5 Stängerna skall du göra av akacieträ och överdra dem med guld. 6 Du skall ställa altaret framför

förlåten som hänger framför vittnesbördets ark. Det skall stå framför nådastolen som är ovanpå vittnesbördet, där jag skall uppenbara mig för dig.

7 Aron skall tända väldoftande rökelse på altaret. Varje morgon när han gör i ordning lamporna skall han tända rökelse. 8 Aron skall också tända rökelse när han sätter upp lamporna i skymningen. Detta skall vara det dagliga rökelseoffret inför Herrens ansikte från släkte till släkte. 9 Ni skall inte låta någon främmande rökelse komma på det och inte heller brännoffer eller matoffer och ni skall inte utgjuta något drickoffer på det. 10 En gång om året skall Aron bringa försoning för altarets horn. Med blod från försoningssyndoffret skall han en gång om året bringa försoning för det, släkte efter släkte. Det är högheligt för Herren.

Lösepenningen

11 Herren sade till Mose: 12 När du räknar antalet av Israels barn som skall mönstras, skall var och en vid mönstringen ge åt Herren en lösepenning för sitt liv, för att ingen straffdom skall drabba dem vid mönstringen. 13 Var och en som tas upp bland de mönstrade skall ge en halv sikel efter helgedomssikeln's vikt, sikeln räknad till tjugo gera, en halv sikel som offergåva åt Herren. 14 Var och en som tas upp bland de mönstrade, den som är tjugo år gammal eller mer, skall ge detta som en offergåva åt Herren. 15 Den rike skall inte ge mer och den fattige inte mindre än en halv sikel, när ni ger offergåvan åt Herren som lösen för ert liv. 16 Du skall ta emot lösensumman från Israels barn och ge den till arbetet vid uppenbarelsetältet. Detta skall vara för Israels barn som en påminnelse inför Herrens ansikte för att lösen skall betalas för er.

Kopparkaret

17 Herren sade till Mose: 18 Du skall göra ett kar av koppar med en fotställning av koppar att användas till tvättning och du skall ställa det mellan uppenbarelsetältet och altaret och hålla vatten i det. 19 Aron och hans söner skall tvätta sina händer och fötter med vatten från det. 20 När de går in i uppenbarelsetältet skall de tvätta sig med vatten för att de inte skall dö, så även när de träder fram till altaret för att göra tjänst genom att tända eldoffer åt Herren. 21 De skall tvätta sina händer och fötter för att inte dö. Detta skall vara en evig stadga för dem, för Aron själv och hans efterkommande från släkte till släkte.

Smörjelseoljan

22 Herren sade vidare till Mose: 23 Tag kryddor av bästa slag: femhundra siklar flytande myrra, hälften så mycket doftande kanel, alltså tvåhundrafemtio siklar, tvåhundrafemtio siklar doftande kalmus, 24 femhundra siklar kassia efter helgedomssikelns vikt och en hin olivolja. 25 Av detta skall du göra en helig smörjelseolja, en doftande blandning, en konstmässigt beredd salva. Det skall vara en helig smörjelseolja. 26 Med denna olja skall du smörja uppenbarelsetältet, vittnesbördets ark, 27 bordet med alla dess tillbehör, ljusstaken med dess tillbehör, rökelsealtaret, 28 brännoffersaltaret med alla dess tillbehör och slutligen karet med dess fotställning. 29 Du skall helga dessa föremål så att de blir högheliga. Och var och en som rör vid dem blir helig. 30 Aron och hans söner skall du smörja och helga till präster åt mig. 31 Du skall säga till Israels barn: Detta skall vara min heliga smörjelseolja från släkte till släkte. 32 Smörj inte någon annan människas kropp med den och gör inte heller någon annan smörjelseolja med denna sammansättning. Helig är den, och helig skall den vara för er. 33 Den som gör en sådan blandning och använder något av den på en obehörig skall utrotas ur sitt folk.

Rökelsen

34 Herren sade till Mose: Tag väldoftande kryddor, stakte, sjönagel och galban, och dessutom rent rökelseharts, lika mycket av varje slag, 35 och gör rökelse av dem, en konstmässigt beredd blandning, saltad, ren och helig. 36 En del av den skall du stöta till pulver och lägga framför vittnesbördet i uppenbarelsetältet, där jag skall uppenbara mig för dig. Höghelig skall den vara för er. 37 Den rökelse ni gör med denna sammansättning får ni inte göra åt er själva. Den skall vara helig för dig inför Herren. 38 Den som gör en sådan för att njuta av doften skall utrotas ur sitt folk.

Markus 14: 1–16

Onda anslag mot Jesus

1 Det var nu två dagar kvar till påsken och det osyrade brödets högtid. Översteprästerna och de skriftlärdade sökte efter ett sätt att gripa Jesus med list och döda honom. 2 De sade: "Inte under högtiden, för att det inte skall uppstå oro bland folket."

En kvinna smörjer Jesus

3 När Jesus var i Betania och låg till bords i Simon den spetälskes hus, kom en kvinna som hade en alabasterflaska med dyrbar äkta nardusolja. Hon bröt upp flaskan och hällde ut oljan över hans huvud. 4 Några blev upprörda och sade: "Varför detta slöseri med oljan! 5 Den hade man kunnat sälja för mer än tre hundra denarer och ge åt de fattiga." Och de grälade på henne. 6 Men Jesus sade: "Låt henne vara! Varför oroar ni henne? Hon har gjort en god gärning mot mig. 7 De fattiga har ni alltid hos er, och när ni vill kan ni göra gott mot dem, men mig har ni inte alltid. 8 Hon har fullgjort sin uppgift. I förväg har hon smort min kropp till begravningen. 9 Amen säger jag er: Överallt i världen där evangeliet predikas, skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne."

Judas förråder Jesus

10 Men Judas Iskariot, en av de tolv, gick till översteprästerna för att utlämna Jesus åt dem. 11 När de hörde det blev de glada och lovade honom en summa pengar. Sedan sökte han efter ett lämpligt tillfälle att förråda honom.

Den sista påskalammsmåltiden

12 På första dagen av det osyrade brödets högtid, när man slaktade påskalammet, frågade hans lärjungar honom: "Vart vill du att vi skall gå och ställa i ordning, så att du kan äta påskalammet?" 13 Då sände han två av sina lärjungar och sade till dem: "Gå in i staden. Där kommer en man som bär en kruka vatten att möta er. Följ honom. 14 Och där han går in skall ni säga till husets ägare: Mästaren frågar: Var är rummet där jag kan äta påskalammet med mina lärjungar? 15 Då skall han visa er ett stort rum i övre våningen. Det är iordningställt och färdigt. Red till åt oss där." 16 Lärjungarna gick och kom in i staden, och de fann att det var som Jesus hade sagt dem. Och de redde till påskalammet.

4 februari

St. Guiseppe av Leonissa: "Varje kristen borde vara som en bok i vilken alla andra kan läsa Evangeliets undervisning".

Exodus 31–32

Konsthantverkarna Besalel och Oholiab

1 Herren sade till Mose: 2 Se, jag har kallat Besalel, son till Uri, son till Hur av Juda stam. 3 Jag har fyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd, med kunskap och med skicklighet i allt slags hantverk, 4 så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld, silver och koppar, 5 slipa stenar för infattning och snida i trä, ja, utföra alla slags arbeten. 6 Och se, jag har gett honom Oholiab, Ahisamaks son av Dans stam, till medhjälpare. Åt alla era konstnärligt begåvade män har jag givit vishet i hjärtat att utföra allt som jag har givit dig befallning om: 7 uppenbarelsetältet, vittnesbördets ark, nådastolen på den, alla tillbehör för uppenbarelsetältet, 8 bordet med dess tillbehör, ljusstaken av rent guld med alla dess tillbehör, rökelsealtaret, 9 brännoffersaltaret med alla dess tillbehör, karet med dess fotställning, 10 de vävda kläderna och prästen Arons heliga kläder, hans söners prästkläder, 11 smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen till helgedomen. I allt skall de utföra sitt arbete så som jag har befallt dig.

Sabbaten

12 Herren sade till Mose: 13 Säg till Israels barn: Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är Herren som helgar er. 14 Ni skall hålla sabbaten, ty den är helig för er. Den som vanhelgar den skall straffas med döden, ty var och en som på den dagen gör något arbete skall utrotas ur sitt folk. 15 Sex dagar skall man arbeta, men den sjunde dagen är en sabbat för vila, helgad åt Herren. Var och en som utför något arbete på

sabbatsdagen skall straffas med döden. 16 Israels barn skall hålla sabbaten och fira den släkte efter släkte som ett evigt förbund. 17 Den är ett evigt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen upphörde han med sitt arbete och vilade. 18 När Gud hade talat färdigt med Mose på Sinai berg, gav han honom vittnesbördets två tavlor, tavlor av sten, skrivna med Guds finger.

Guldkalven

1 När folket såg att det dröjde innan Mose kom ner från berget, samlades de kring Aron och sade till honom: "Kom och gör oss en gud, som skall gå framför oss. För vad som har hänt den där Mose, som förde oss upp ur Egyptens land, det vet vi inte." 2 Då sade Aron till dem: "Tag guldringarna som era hustrur, era söner och era döttrar har i öronen och ge dem åt mig." 3 Då tog allt folket av sig guldringarna som de hade i öronen och bar dem till Aron. 4 Han tog emot guldet och gjorde av det en gjuten kalv, som han formade med en mejsel. Och de sade: "Detta är din gud, Israel, som har fört dig upp ur Egyptens land." 5 När Aron såg detta byggde han ett altare framför den och utropade: "I morgon är det en Herrens högtid." 6 Nästa dag steg de upp tidigt och offrade brännoffer och bar fram gemenskapsoffer. Folket slog sig ner för att äta och dricka, och sedan steg de upp för att förlusta sig.

7 Då sade Herren till Mose: "Gå dit ner, ty ditt folk som du har fört upp ur Egyptens land drar fördärv över sig. 8 De har redan vikit av från den väg som jag befallde dem att gå. De har gjort sig en gjuten kalv som de har tillbett och offrat åt och sagt: Detta är din gud, Israel, som har fört dig upp ur Egyptens land." 9 Herren sade ytterligare till Mose: "Jag har sett detta folk, och se, det är ett hårdnackat folk. 10 Låt mig nu vara, så att min vrede kan brinna mot dem och förtära dem. Dig skall jag göra till ett stort folk."

11 Men Mose bönföll inför Herren, sin Gud, och sade: "Herre, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk, som du har fört ut ur Egyptens land med stor kraft och stark hand? 12 Varför skulle egyptierna få säga: Till deras olycka har han fört ut dem för att döda dem bland bergen och utrota dem från jordens yta? Vänd dig från din glödande vrede och ångra det onda du har i sinnet mot ditt folk. 13 Kom ihåg Abraham, Isak och Israel, dina tjänare, som du med ed vid dig själv har lovat: Jag skall göra era efterkommande lika talrika som stjärnorna på himlen, och hela det

land som jag har talat om skall jag ge åt era efterkommande. De skall få det till arvedel för evigt." 14 Då ångrade Herren det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

15 Mose vände om och gick ner från berget med vittnesbördets två tavlor i händerna. Det var skrivet på tavlornas båda sidor, både på framsidan och på baksidan. 16 Tavlorna var Guds verk och skriften var Guds skrift, inristad på tavlorna.

17 Josua hörde oväsendet när folket skrek, och han sade till Mose: "Det hörs krigsrop i lägret." 18 Men han svarade:

"Det är inte ljudet av segerrop,
ej heller ljudet av klagan
efter nederlag.
Ljudet av sång är vad jag hör."

19 När sedan Mose kom närmare lägret och fick se kalven och dansen, blev han så upprörd att han kastade ifrån sig tavlorna och slog sönder dem nedanför berget. 20 Och han tog kalven som de hade gjort och brände den i eld och krossade den till stoft. Detta strödde han i vattnet och lät Israels barn dricka det. 21 Och Mose sade till Aron: "Vad har folket gjort med dig, eftersom du har förlett dem att begå en så stor synd?" 22 Aron svarade: "Var inte vred, herre! Du vet själv att detta folk är ont. 23 De sade till mig: Gör oss en gud som kan gå framför oss, för vi vet inte vad som har hänt med den där Mose som förde oss upp ur Egyptens land. 24 Då sade jag till dem: Den som har guld skall ta av sig det. Och de gav det åt mig. Jag kastade det i elden, och ut kom denna kalv."

25 Mose såg att folket var lössläppt eftersom Aron hade släppt greppet om dem, till skadeglädje för deras fiender. 26 Mose ställde sig i porten till lägret och ropade: "Var och en som tillhör Herren skall komma hit till mig." Då samlades alla leviterna kring honom, 27 och han sade till dem: "Så säger Herren, Israels Gud: Var och en skall spänna på sig svärdet, gå igenom lägret, fram och tillbaka, från den ena porten till den andra, och döda var och en sin bror, sin vän eller släkting." 28 Leviterna gjorde som Mose hade sagt och på den dagen föll omkring tretusen män av folket. 29 Och Mose sade: "Eftersom ni nu har stått emot era egna söner och bröder, må ni i dag inviga er till Herrens tjänst. Så skall han i dag ge er sin välsignelse."

30 Nästa dag sade Mose till folket: "Ni har begått en stor synd. Jag skall nu stiga upp till Herren. Kanske jag kan bringa försoning för er synd." 31 Mose gick tillbaka till Herren och sade: "O, detta folk har begått en stor synd. De har gjort sig en gud av guld. 32 Men förlåt dem nu deras synd. Om inte, så utplåna mig ur boken som du skriver i." 33 Men Herren svarade Mose: "Den som har syndat mot mig, honom skall jag utplåna ur min bok. 34 Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel skall gå framför dig. Men när dagen för min straffdom kommer skall jag straffa dem för deras synd." 35 Så straffade Herren folket för att de hade gjort kalven, den som Aron gjorde.

Markus 14: 17–42

17 När det blev kväll, kom Jesus med de tolv. 18 Medan de låg till bords och åt, sade Jesus: "Amen säger jag er: En av er kommer att utlämna mig – och han äter med mig." 19 Då blev de bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre: "Inte är det väl jag?" 20 Jesus svarade dem: "Det är en av er tolv, den som nu tillsammans med mig doppar i skålen. 21 Ty Människosonen går bort, så som det står skrivet om honom. Men ve den människa som förråder Människosonen! Det hade varit bättre för den människan om hon aldrig hade blivit född."

Den första nattvarden

22 Medan de åt tog Jesus ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Tag, detta är min kropp." 23 Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den. 24 Och han sade till dem: "Detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många. 25 Amen säger jag er: Jag skall inte dricka av det som vinstocken ger, förrän den dag då jag dricker det nytt i Guds rike." 26 När de sedan hade sjungit lovsången, (lovsången Ps 115–118) gick de ut till Oljeberget.

Jesus förutsäger Petrus förnekelse

27 Jesus sade till dem: "Ni skall alla komma på fall. Det står skrivet: "Jag skall slå herden, och fåren skall skingras." (Sak 13:7) 28 Men när jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen." 29 Då sade Petrus till honom: "Även om alla andra överger dig, skall jag inte göra det." 30 Jesus svarade: "Amen säger jag dig: Just denna natt, innan

tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger förneka mig." 31 Men Petrus försäkrade ännu ivrigare: "Om jag än måste dö med dig skall jag aldrig förneka dig." Så sade även alla andra.

Jesus i Getsemane

32 De kom därefter till ett ställe som heter Getsemane. Jesus sade till sina lärjungar: "Stanna här, medan jag ber." 33 Och han tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Han greps av ängslan och ångest 34 och sade till dem: "Min själ är djupt bedrövad, ända till döds. Stanna här och vaka." 35 Han gick lite längre fram och föll ner på jorden och bad att han om möjligt skulle bli förskonad från denna stund. 36 Han sade: "Abba, (ett arameiskt ord som betyder "fader" och används som ett förtroligt tilltalsord.) allt är möjligt för dig. Tag denna kalk ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."

37 När Jesus kom tillbaka fann han att de sov. Då sade han till Petrus: "Simon, sover du? Kunde du inte hålla dig vaken en kort stund? 38 Vaka och bed att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt." 39 Han gick bort igen och bad samma bön. 40 Då han kom tillbaka fann han att de sov. Deras ögon var tunga av sömn, och de visste inte vad de skulle svara honom. 41 Han kom tillbaka för tredje gången och sade till dem: "Ni sover nu och vilar er. Det är nog. Stunden har kommit. Se, Människosonen skall utlämnas i syndarnas händer. 42 Stig upp, låt oss gå! Han som förråder mig är här."

5 februari

St. Agatha: "Jesus Kristus, du som är Herre över allting ! Du ser in i mitt hjärta, du vet vilka begär jag lider av. Ta allt jag äger och äg det Du ensam. Jag är ditt lamm, gör mig värdig att undkomma djävulen."

Exodus 33–34

Befallning om uppbrott från Horebs berg

1 Herren sade till Mose: "Bryt upp och drag härifrån, du själv och folket som du har fört upp ur Egypten, till det land som jag med ed lovade åt Abraham, Isak och Jakob, då jag sade: Åt din avkomma skall jag ge det. 2 Jag skall sända en ängel framför dig och driva bort kananeerna, amoreerna, hetiterna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna 3 och föra dig till ett land som flödar av mjölk och honung. Jag skall inte själv gå upp med dig. Eftersom du är ett hårdnackat folk kunde jag då förgöra dig under vägen." 4 När folket hörde detta stränga tal blev de sorgsna och ingen tog på sig sina smycken. 5 Och Herren sade till Mose: "Säg till Israels folk: Ni är ett hårdnackat folk. Om jag bara för ett ögonblick gick med dig skulle jag förgöra dig. Men lägg nu av dig dina smycken så skall jag besluta vad jag skall göra med dig." 6 Folket tog då av sig smyckena och var utan dem alltifrån vistelsen vid berget Horeb.

Uppenbarelsetältet

7 Mose tog tältet och slog upp det utanför lägret, långt ifrån lägret. Han kallade det uppenbarelsetältet. Var och en som ville rådfråga Herren måste gå ut till uppenbarelsetältet utanför lägret. 8 Så ofta Mose gick ut till tältet stod allt folket upp. Var och en ställde sig vid ingången till sitt tält och såg efter Mose till dess han hade kommit in i tältet. 9 Varje gång Mose kom in i tältet sänkte molnstoden sig och blev stående vid ingången till tältet, och Herren talade med Mose. 10 När allt folket såg molnstoden stå vid ingången till tältet reste sig alla och bugade sig till marken, var och en vid ingången till sitt tält. 11 Och Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, som när en man talar med en annan. Sedan vände Mose tillbaka till lägret. Men hans tjänare Josua, Nuns son, som var en ung man, lämnade inte tältet.

Mose får se Herrens härlighet

12 Mose sade till Herren: "Se, du säger till mig: För detta folk dit upp! Men du har inte låtit mig veta vem du vill sända med mig fastän du har sagt: Jag känner dig vid namn och du har också funnit nåd för mina

ögon. 13 Om jag alltså nu har funnit nåd för dina ögon, så låt mig få veta dina vägar och lära känna dig, så att jag må finna nåd för dina ögon. Och tänk på att detta folk är ditt folk." 14 Herren sade: "Jag skall själv gå med dig och låta dig få ro." 15 Han svarade: "Om du inte själv vill gå med, skall du inte alls låta oss dra upp härifrån. 16 Ty hur skulle man kunna veta att jag och ditt folk har funnit nåd för dina ögon, om inte därigenom att du går med oss, så att vi, jag och ditt folk, utmärks framför alla andra folk på jorden?" 17 Herren svarade Mose: "Det du har begärt skall jag också göra, ty du har funnit nåd för mina ögon och jag känner dig vid namn."

18 Mose sade: "Låt mig få se din härlighet." 19 Han svarade: "Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig och jag skall ropa ut namnet Herren inför dig. Jag skall vara nådig mot den jag vill vara nådig emot, och jag skall förbarma mig över den jag vill förbarma mig över. 20 Men mitt ansikte kan du inte få se, ty ingen människa kan se mig och leva." 21 Därefter sade Herren: "Se, här är en plats nära intill mig. Ställ dig där på klippan. 22 När min härlighet går förbi skall jag ställa dig i en klyfta i klippan och jag skall låta min hand vara över dig till dess jag har gått förbi. 23 Sedan skall jag ta bort min hand, och då skall du få se mig på ryggen. Men mitt ansikte kan ingen se."

De nya stentavlorna

34: 1 Herren sade till Mose: "Hugg ut två stentavlor åt dig, likadana som de förra. På dem skall jag skriva samma ord som stod på de förra tavlorna, som du slog sönder. 2 Var redo tidigt i morgon. Du skall då på morgonen stiga upp på Sinai berg och ställa dig på bergets topp för att möta mig där. 3 Ingen får stiga upp tillsammans med dig, och på hela berget får inte heller någon annan visa sig. Får och nötboskap får inte heller gå i bet framför detta berg."

4 Mose högg ut två stentavlor, likadana som de förra, och tidigt följande morgon gick han upp på Sinai berg, så som Herren hade befallt honom, och han tog med sig de båda stentavlorna. 5 Då steg Herren ner i molnskyn och ställde sig där nära intill honom och ropade ut Herrens namn. 6 Och Herren gick förbi honom där han stod och ropade: "Herren! Herren! – en Gud, barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning, 7 som bevarar nåd mot tusenden och förlåter överträdelse, synd och skuld, men som inte låter någon bli ostraffad utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen och barnbarnen, ja, tredje och fjärde släktledet." 8 Då böjde sig Mose hastigt ner mot jorden och

tillbad. 9 Han sade: "Herre, om jag har funnit nåd för dina ögon, så må Herren gå mitt ibland oss, fastän det är ett hårdnackat folk, och förlåt oss vår synd och skuld och gör oss till din arvedel."

Förbundet förnyas

10 Herren svarade: "Se, jag sluter ett förbund: Inför hela ditt folk skall jag göra sådana under som inte har gjorts på hela jorden eller hos något folk. Och hela det folk som du är mitt ibland skall se Herrens gärning, ty det som jag gör med dig är förunderligt stort. 11 Rätta dig efter det jag i dag befäller dig. Se, jag skall driva bort amoreerna, kananeerna, hetiterna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna för dig. 12 Tag dig till vara för att sluta förbund med invånarna i det land dit du kommer, så att de inte blir till en snara för dig. 13 I stället skall ni bryta ner deras altaren, krossa deras stoder och hugga ner deras aseror.

14 Du skall inte tillbe någon annan gud, ty Herren heter Nitälskare. En nitälskande Gud är han. 15 Du skall inte sluta något förbund med invånarna i landet, eftersom de trolöst håller sig till sina gudar och offerar åt dem. När de då inbjuder dig kommer du att äta av deras offer. 16 Du kommer också att ta deras döttrar till hustrur åt dina söner, och när då deras döttrar trolöst håller sig till sina gudar kommer de också att förleda dina söner att trolöst hålla sig till dem.

17 Du skall inte göra några gjutna gudar åt dig.

18 Du skall fira det osyrade brödets högtid. I sju dagar skall du äta osyrat bröd, som jag har befallt dig, på den bestämda tiden i månaden Aviv. Ty det var i månaden Aviv som du drog ut ur Egypten.

19 Allt som först kommer ut ur moderlivet är mitt, liksom allt förstfött av hankön bland din boskap, det må vara oxe eller får. 20 Men ett förstfött åsneföls skall du lösa ut med ett lamm, och om du inte vill lösa ut det skall du krossa nacken på det. Varje förstfödd bland dina söner skall du lösa ut. Ingen skall träda fram inför mitt ansikte med tomma händer.

21 Sex dagar skall du arbeta, men på sjunde dagen skall du vila. Också under plöjningstiden och skördetiden skall du ha vilodag.

22 Du skall fira veckohögtiden när du skördar det första vetet och bärgningshögtiden vid årets slut. 23 Tre gånger om året skall alla dina män träda fram inför din Herre, Herren, Israels Gud. 24 Ty jag skall driva undan folk för dig och utvidga ditt område. Ingen skall stå efter ditt land, när du tre gånger om året drar upp för att träda fram inför Herrens, din Guds, ansikte.

25 Du skall inte offra blodet av mitt slaktoffer tillsammans med något som är syrat. Påskhögtidens slaktoffer skall inte lämnas kvar över natten till morgonen.

26 Det bästa av din marks förstlingsfrukter skall du föra till Herrens, din Guds, hus. Du skall inte koka en killing i mjölken från dess mor."

27 Herren sade till Mose: "Skriv upp åt dig dessa ord, ty i enlighet med dessa ord har jag slutit ett förbund med dig och med Israel." 28 Och han blev kvar där hos Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter utan att äta och dricka. Och han skrev på tavlorna förbundets ord, de tio orden.

Strålglansen från Moses ansikte

29 När Mose sedan steg ner från Sinai berg och på vägen ner hade med sig vittnesbördets båda tavlor, visste han inte att hans ansiktes hy strålade, därför att han hade talat med Herren. 30 Aron och alla Israels barn såg Mose, och se, hans ansiktes hy strålade. Och de fruktade för att komma nära honom. 31 Men Mose ropade till dem. Då vände Aron och menighetens alla hövdingar tillbaka till honom, och Mose talade till dem. 32 Därefter kom alla Israels barn fram till honom, och han framhöll för dem allt som Herren hade sagt honom på Sinai berg. 33 När Mose hade talat färdigt till dem hängde han en slöja för ansiktet. 34 Varje gång som Mose trädde fram inför Herrens ansikte för att tala med honom, tog han av sig slöjan till dess han gick ut igen. När han kom ut, talade han till Israels barn det som han fått befallning om. 35 Och Israels barn såg att Moses ansikte strålade, och Mose hängde slöjan över ansiktet igen till dess han gick in för att tala med Herren.

Markus 14: 43–72

Jesus fängslas

43 Och se, medan Jesus ännu talade kom Judas, en av de tolv, och efter honom en folkhop med svärd och påkar. De kom från översteprästerna och de skriftlärda och de äldste. 44 Förrädaren hade avtalat med dem om ett tecken och sagt: "Den som jag kysser den är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!" 45 När Judas kom, gick han genast fram till Jesus och sade: "Rabbi", och kysste honom. 46 Och de grep Jesus och fängslade honom. 47 Men en av dem som stod bredvid drog sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom örat.

48 Och Jesus sade till dem: "Som mot en förbrytare har ni gått ut med svärd och påkar för att gripa mig. 49 Fastän jag varje dag har varit hos er i templet och undervisat, har ni inte gripit mig. Men Skrifterna skulle uppfyllas." 50 Då övergav alla honom och flydde. 51 Och en ung man, klädd i en linneskjorta på bara kroppen, följde efter Jesus. Honom grep de tag i. 52 Men han lämnade linneskjortan kvar och flydde undan naken.

Jesus inför Stora rådet

53 De förde Jesus till översteprästen, och där samlades alla översteprästerna och de äldste och de skriftlärdar. 54 Petrus följde Jesus på avstånd ända in på översteprästens gård. Där satt han bland rättstjänarna och värmde sig vid elden. 55 Översteprästerna och hela Stora rådet försökte finna något vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de fann inget. 56 Många vittnade falskt mot honom, men deras vittnesmål stämde inte överens. 57 Då steg några fram och avlade detta falska vittnesmål mot honom: 58 "Vi har hört att han har sagt: Jag skall bryta ner detta tempel som är byggt med händer, och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort med händer." 59 Men inte heller i detta fall stämde deras vittnesmål överens. 60 Då reste sig översteprästen och steg fram och frågade Jesus: "Svarar du inte på vad dessa vittnar mot dig?" 61 Men Jesus teg och svarade inte. Översteprästen frågade honom vidare: "Är du Messias, den Välsignades son?" 62 Jesus svarade: "Jag Är.

Och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln." 63 Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: "Behöver vi några fler vittnen? 64 Ni har hört händelsen. Vad anser ni?" Alla fann de honom skyldig till döden. 65 Några började spotta på honom, band för hans ögon och slog honom med knytnävarna och sade: "Profetera!" Och rättstjänarna tog emot honom med hugg och slag.

Petrus förnekar Jesus

66 Medan Petrus befann sig nere på gården, kom en av översteprästens tjänsteflickor dit. 67 När hon fick se Petrus där han satt och värmde sig, såg hon på honom och sade: "Du var också med den där Jesus från Nasaret." 68 Men han nekade: "Jag vet inte vad du talar om och begriper det inte." Sedan gick han ut på den yttre gården. Då gol tuppen.

69 Tjänsteflickan såg honom, och hon sade också till dem som stod i närheten: "Han är en av dem." 70 Men Petrus nekade igen. Efter en kort stund sade också de som stod där till Petrus: "Visst är du en av dem. Du är ju galilé." 71 Men han förbannade och svor: "Jag känner inte den där mannen som ni talar om." 72 Strax gol tuppen för andra gången. Då kom Petrus ihåg det som Jesus hade sagt till honom: "Innan tuppen hinner gala två gånger, skall du tre gånger förneka mig." Och han brast i gråt.

6 februari

St. Paul Miki: "Såsom Kristus förlåter jag mina förföljare. Jag hatar dem inte. Jag ber Gud förbarma sig över dem alla och jag hoppas mitt blod faller över mina medmänniskor som ett fruktbärande regn."

Exodus 35–36

Regler för sabbaten

1 Mose samlade hela Israels menighet och sade till dem: "Detta är vad Herren har befallt er att göra. 2 Under sex dagar skall ni utföra ert arbete, men den sjunde dagen skall vara helig för er, en Herrens sabbat för vila. Var och en som utför något arbete på den dagen skall dödas. 3 Ni skall inte göra upp eld på sabbaten, var ni än bor."

Material till tabernaklet

4 Mose sade till hela Israels menighet: "Detta är vad Herren har befallt: 5 Tag upp bland er en offergåva åt Herren. Var och en som har ett hjärta som är villigt till det skall bära fram denna offergåva åt Herren: guld, silver och koppar, 6 mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn och gethår, 7 rödfärgade fårskin, tahasskin, akacieträ, 8 olja till ljusstaken, kryddor till smörjelseoljan och till den väldoftande

rökelsen 9 samt onyxstenar och infattningsstenar till efoden och bröstskölden.

10 Alla konstnärligt begåvade män bland er skall komma och tillverka allt det som Herren har befallt: 11 tabernaklet, dess tält och överdraget till det, dess hakar, bräddor, tvärstänger, stolpar och fotstycken, 12 arken med dess stänger, nådastolen och förlåten som skall hänga framför den, 13 bordet med dess stänger och alla tillbehör och skådebröden, 14 ljusstaken med dess tillbehör och lampor, oljan till ljusstaken, 15 rökelsealtaret med dess stänger, smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen, förhänget för ingången till tabernaklet, 16 brännoffersaltaret med det koppargaller som hör till det, stängerna och alla dess tillbehör, karet med dess fotställning, 17 omhängena till förgården, dess stolpar och fotstycken, förhänget för porten till förgården, 18 tabernaklets och förgårdens tältpluggar med deras tältlinor 19 samt kläderna till tjänsten i helgedomen, prästen Arons heliga kläder och hans söners prästkläder."

Folkets offergåvor

20 Israels hela menighet gick då bort ifrån Mose. 21 Sedan kom de tillbaka, var och en som manades till det i sitt hjärta, och var och en som hade en villig ande till detta bar fram en gåva åt Herren till arbetet på uppenbarelsetältet, till tjänsten där och till de heliga kläderna. 22 De kom, både män och kvinnor, och var och en bar med villigt hjärta fram spännen, örhängen, fingerringar och halssmycken, alla slags värdesaker av guld, var och en som kunde offra en gåva av guld åt Herren. 23 Var och en som ägde mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn, fint lingarn och gethår, rödfärgade fårskinn och tahasskinn bar fram det. 24 Alla som kunde ge en gåva av silver eller koppar bar fram sin gåva åt Herren, och var och en som ägde akacieträ för arbetets utförande bar fram det. 25 Alla konstnärligt begåvade kvinnor spann med sina händer mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt fint lingarn och bar fram vad de spunnit, 26 och alla kvinnor, som manades till det i sitt hjärta och kunde konsten, spann gethår. 27 Hövdingarna bar fram onyxstenar och infattningsstenar för efoden och bröstskölden, 28 kryddor och olja till ljusstaken, till smörjelseoljan och till den väldoftande rökelsen. 29 Och varje man och kvinna av Israels barn som hade ett villigt hjärta att bära fram något till allt det arbete som Herren hade befallt genom Mose att man skulle göra, bar fram sin frivilliga gåva åt Herren.

Besalel och Oholiab

30 Mose sade till Israels barn: "Se, Herren har kallat Besalel, son till Uri, son till Hur av Juda stam, 31 och han har fyllt honom med Guds Ande, med vishet, förstånd och kunskap och med skicklighet i allt slags hantverk, 32 så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld, silver och koppar, 33 slipa stenar för infattning och snida i trä, ja, utföra alla slags konstfulla arbeten. 34 Åt honom och åt Oholiab, Ahisamaks son av Dans stam, har han också givit förmågan att undervisa andra. 35 Han har fyllt deras hjärtan med vishet att utföra alla slags snideriarbeten och konstvävnader och brokiga vävnader av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt fint lingarn och andra vävnader, ja, att utföra alla slags arbeten och tänka ut konstfulla verk.

36: 1 Besalel och Oholiab och alla andra konstnärligt begåvade män har Herren utrustat med vishet och förstånd till att veta hur de skall utföra allt arbetet med att uppföra och färdigställa helgedomen. De skall i allt göra det så som Herren har befallt."

Folkets rikliga gåvor

2 Sedan kallade Mose till sig Besalel och Oholiab och alla de andra konstnärligt begåvade män som Herren hade utrustat med vishet i hjärtat, alla som manades i sitt hjärta att träda fram för att utföra arbetet. 3 Och de tog emot av Mose alla de gåvor som Israels barn hade burit fram till arbetet med att bygga helgedomen. Folket fortsatte att bära fram frivilliga gåvor till honom morgon efter morgon. 4 Då kom alla de konstnärligt begåvade män som utförde allt arbete vid helgedomen, var och en från det arbete de höll på med, 5 och sade till Mose: "Folket bär fram mer än vad som behövs för att göra det arbete som Herren har befallt oss att utföra."

6 Då befallde Mose att man skulle kungöra i lägret: "Ingen, vare sig man eller kvinna, skall göra något mer för att ge till helgedomen." Så hindrades folket från att bära fram fler gåvor. 7 Det man hade samlat var tillräckligt för allt det arbete som skulle utföras, ja, mer än nog.

Tabernaklet färdigställs

8 Alla de konstnärligt begåvade hantverkarna gjorde nu tabernaklet av tio tygvåder. Av tvinnat fint lingarn och av mörkblått, purpurrött och

karmosinrött garn gjorde de dem i konstvävnad med keruber på. 9 Varje våd gjordes tjugoåtta alnar lång och fyra alnar bred, alla våderna med samma mått. 10 Man fogade samman fem av våderna med varandra, och likaså fogade man samman de övriga fem våderna med varandra. 11 I kanten på ena våden, ytterst på det hopfogade stycket, satte man öglor av mörkblått garn. Så gjorde man också i kanten på den våd som satt ytterst i det andra hopfogade stycket. 12 Femtio öglor satte man på den ena våden och femtio öglor satte man ytterst på motsvarande våd i det andra hopfogade stycket, så att öglorna svarade mot varandra. 13 Och man gjorde femtio hakar av guld och fogade samman våderna med varandra med hjälp av hakarna, så att tabernaklet bildade en helhet. 14 Man gjorde också tygvåder av gethår till ett tält över tabernaklet. Elva sådana våder gjordes. 15 Varje våd gjordes trettio alnar lång och fyra alnar bred, de elva våderna hade samma mått. 16 Fem av våderna fogades samman för sig och de övriga sex våderna för sig. 17 Man satte femtio öglor i kanten på den våd som satt ytterst i det ena hopfogade stycket och femtio öglor i kanten på den våd som satt ytterst i det andra hopfogade stycket. 18 Man gjorde också femtio hakar av koppar för att foga samman tältet till en helhet. 19 Dessutom gjordes ett överdrag av rödfärgade fårskinn till tältet och ett överdrag av tahasskinn att lägga ovanpå.

20 Brädorna till tabernaklet gjorde man av akacieträ och ställde dem upprätt. 21 Varje bräda gjordes tio alnar lång och en och en halv aln bred. 22 På varje bräda sattes två tappar hopfogade med varandra. Så gjorde man på alla brädorna till tabernaklet. 23 Och av tabernaklets brädor satte man tjugo på södra sidan, åt söder, 24 och man gjorde fyrtio fotstycken av silver att sätta under de tjugo brädorna, två fotstycken under varje bräda för dess två tappar. 25 På samma sätt satte man på tabernaklets andra sida, den norra, tjugo brädor 26 med deras fyrtio fotstycken av silver, två fotstycken under varje bräda. 27 På tabernaklets baksida, åt väster, satte man sex brädor 28 och på tabernaklets hörn på baksidan två brädor. 29 De var dubbla nertill och även dubbla upptill, till den första ringen. Så gjorde man med dem båda, i de två hörnen. 30 Det blev alltså åtta brädor med sina fotstycken av silver, sammanlagt sexton fotstycken, två under varje bräda. 31 Man gjorde tvärstänger av akacieträ, fem till de brädor som var på tabernaklets ena sida, 32 fem till de brädor som var på tabernaklets andra sida och fem till de brädor som var på tabernaklets baksida, åt väster. 33 Man satte den mellersta tvärstången så att den gick tvärs

över, mitt på brädorna, från den ena änden till den andra. 34 Brädorna överdrog man med guld, och ringarna på dem där tvärstängerna skulle skjutas in, gjordes av guld. Och tvärstängerna överdrogs med guld. 35 Man gjorde förlåten av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt tvinnat fint lingarn. Den gjordes i konstvävnad med keruber på. 36 Och till den gjorde man fyra stolpar av akacieträ och överdrog dem med guld, krokarna till dem gjordes av guld och man göt fyra fotstycken till dem av silver. 37 För ingången till tältet gjorde man ett förhänge i brokig vävnad av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt tvinnat fint lingarn 38 och till detta fem stolpar med deras krokar. Deras knoppar och band överdrogs med guld och deras fem fotstycken gjordes av koppar.

Markus 15: 1–20

Jesus inför Pilatus

1 Redan tidigt på morgonen fattade översteprästerna sitt beslut tillsammans med de äldste och de skriftlärdar, hela Stora rådet. De band Jesus och förde bort honom och utlämnade honom åt Pilatus. 2 Pilatus frågade honom: "Är du judarnas konung?" Jesus svarade: "Du säger det själv." 3 Och översteprästerna anklagade honom häftigt. 4 Pilatus frågade honom på nytt: "Svarar du ingenting? Du hör hur mycket de anklagar dig." 5 Men Jesus svarade inte längre, och det förvånade Pilatus.

6 Vid högtiden brukade Pilatus frige en fånge, en som de begärde. 7 Där fanns nu en man som hette Barabbas. Han satt fängslad tillsammans med andra upprorsmän som hade begått mord under oroligheterna. 8 När folket kom fram och begärde att få vad han brukade bevilja dem, 9 svarade Pilatus: "Vill ni att jag skall frige judarnas konung?" 10 Han förstod nämligen att det var av avund som översteprästerna hade utlämnat honom. 11 Men översteprästerna hetsade folket till att begära att han i stället skulle frige Barabbas. 12 Pilatus frågade dem än en gång: "Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas konung?" 13 De skrek: "Korsfäst honom!" 14 Pilatus frågade dem: "Vad har han då gjort för ont?" Men de skrek ännu högre: "Korsfäst honom!" 15 Och då Pilatus ville göra folket till viljes, frigav han Barabbas, men Jesus lät han gissla och utlämnade honom sedan till att korsfästas.

Jesus hånas och misshandlas

16 Soldaterna förde nu in Jesus på gården, det vill säga residenset, och kallade samman hela vaktstyrkan. 17 De klädde på honom en purpurmantel och flätade en törnekrona och satte den på honom. 18 Sedan hälsade de honom: "Leve judarnas konung!" 19 Och de slog honom i huvudet med en käpp, spottade på honom och böjde knä och tillbad honom. 20 Och när de hade hånat honom, tog de av honom purpurmanteln och klädde på honom hans egna kläder. Sedan förde de ut honom att korsfästas.

7 februari

St. Moses Moren: "Det är gott att inte gömma sina tankar utan prata om dem med äldre trosbröder som är diskreta och mer erfarna."

Exodus 37–38

Förbundsarken

1 Besalel gjorde arken av akacieträ, två och en halv aln lång, en och en halv aln bred och en och en halv aln hög. 2 Han överdrog den med rent guld på insidan och utsidan och gjorde en guldkant runt den. 3 Han göt fyra ringar av guld till den och satte dem över de fyra fötterna på arken, två ringar på ena sidan och två ringar på den andra. 4 Och han gjorde stänger av akacieträ och överdrog dem med guld. 5 Stängerna sköt han in i ringarna på sidorna av arken, så att man kunde bära den. 6 Och han gjorde en nådastol av rent guld, två och en halv aln lång och en och en halv aln bred. 7 Han gjorde två keruber av guld. I hamrat arbete gjorde han dem och satte dem vid de båda ändarna av nådastolen, 8 en kerub vid ena änden och en vid den andra. I ett stycke med nådastolen gjorde han keruberna vid dess båda ändar. 9 Keruberna

breddade ut sina vingar uppåt, så att de övertäckte nådastolen med sina vingar. Deras ansikten var vända mot varandra. Mot nådastolen var kerubernas ansikten vända.

Bordet för skådebröden

10 Han gjorde bordet av akacieträ, två alnar långt, en aln brett och en och en halv aln högt. 11 Han överdrog det med rent guld och gjorde en guldkant runt omkring det. 12 Runt bordet gjorde han en handsbred list, och runt omkring den gjorde han en kant av guld. 13 Till bordet göt han fyra ringar av guld och satte ringarna i de fyra hörnen vid de fyra benen. 14 Ringarna sattes vid listen som hållare för stängerna, så att man kunde bära bordet. 15 Han gjorde stängerna av akacieträ och överdrog dem med guld. Så kunde bordet bäras. 16 Och han gjorde kärlen till bordet, faten och skålarna, bågarna och kannorna som användes till att utgjuta drickoffren med, allt av rent guld.

Ljusstaken

17 Han gjorde ljusstaken av rent guld. I hamrat arbete gjorde han den med fotställning och stam. Dess skålar, knoppar och blommor gjordes i ett stycke med den. 18 Sex armar utgick från ljusstakens sidor, tre armar från ena sidan och tre armar från andra sidan. 19 På den ena armen sattes tre skålar, formade som mandelblommor, vardera bestående av en knopp och en blomma, och på den andra armen likaså tre skålar, formade som mandelblommor, vardera bestående av en knopp och en blomma. Så gjordes på de sex armar som utgick från ljusstaken. 20 Men på själva ljusstaken sattes fyra skålar, formade som mandelblommor med sina knoppar och blommor. 21 En knopp sattes under det första armparet som utgick från ljusstaken i ett stycke med den, en knopp under det andra armparet i ett stycke med den och en knopp under det tredje armparet i ett stycke med den, alltså under de sex armar som utgick från ljusstaken. 22 Och deras knoppar och armar var i ett stycke med den, allt ett enda hamrat arbete av rent guld. 23 Han gjorde sju lampor till den, likaså lamptänger och brickor till den av rent guld. 24 Av en talent rent guld gjorde han ljusstaken med alla dess tillbehör.

Rökelsealtaret

25 Han gjorde rökelsealtaret av akacieträ. Det var fyrkantigt, en aln långt och en aln brett, och två alnar högt. Hornen gjordes i ett stycke med altaret. 26 Han överdrog det med rent guld, både ovansidan och väggarna runt omkring, likaså hornen. Han gjorde också en kant av guld runt altaret. 27 Två ringar av guld gjorde han till det och satte dem under kanten på två sidor. På två motsatta sidostycken satte han dem som hållare för stänger, så att man kunde bära altaret med dem. 28 Stängerna gjorde han av akacieträ och överdrog dem med guld.

Smörjelseoljan och rökelsen

29 Han gjorde den heliga smörjelseoljan och den rena, väldoftande rökelsen, konstmässigt tillredda.

Brännoffersaltaret

1 Han gjorde brännoffersaltaret av akacieträ. Det var liksidigt, fem alnar långt och fem alnar brett, och fyrkantigt och tre alnar högt. 2 Han gjorde horn till det och satte dem i de fyra hörnen. Hornen gjordes i ett stycke med altaret, och han överdrog det med koppar. 3 Altarets alla tillbehör gjorde han av koppar: askkärlen, skovlarna, skålarna, gafflarna och fyrfaten. 4 Och han gjorde ett galler till altaret, ett nät av koppar, och satte det nertill under avsatsen på altaret, så att det nådde upp till mitten. 5 Han göt också fyra ringar och satte dem i de fyra hörnen på koppargallret som hållare för stängerna. 6 Och han gjorde stängerna av akacieträ och överdrog dem med koppar. 7 Han sköt in stängerna i ringarna på sidorna av altaret, så att man kunde bära det med dem. Ihåligt och av plankor gjordes det.

Karet av koppar

8 Han gjorde karet av koppar med en fotställning av koppar, och till det använde han speglar, som hade tillhört de kvinnor som gjorde tjänst vid ingången till uppenbarelsetältet.

Förgården

9 Han gjorde också förgården. För den södra sidan, åt söder, gjordes omhängena till förgården av tvinnat fint lingarn, hundra alnar långa. 10

Till dem gjordes tjugo stolpar med tjugo fotstycken av koppar, men stolparnas krokarna och band gjordes av silver. 11 Även för norra sidan gjordes omhängena hundra alnar långa, och till dem gjordes tjugo stolpar med tjugo fotstycken av koppar, men stolparnas krokarna och band gjordes av silver. 12 För västra sidan gjordes omhängena femtio alnar långa. Till dem gjordes tio stolpar och tio fotstycken, men stolparnas krokarna och band gjordes av silver. 13 Också för framsidan, åt öster, gjordes de femtio alnar långa. 14 På ena sidan om porten till förgården gjordes omhängena femton alnar långa med tre stolpar och tre fotstycken, och likaså gjordes omhängena på andra sidan femton alnar långa, med tre stolpar och tre fotstycken, alltså lika på båda sidor om porten till förgården. 15 Alla omhängena runt förgården gjordes av tvinnat fint lingarn. 16 Fotstyckena till stolparna gjordes av koppar, men stolparnas krokarna och band var av silver, och deras knoppar överdrogs med silver. 17 Alla förgårdens stolpar försågs med band av silver. 18 Förhänget för porten till förgården gjordes i brokig vävnad av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn, tjugo alnar långt och fem alnar högt, efter tygets bredd, i likhet med förgårdens omhängen. 19 Till förhänget gjordes fyra stolpar med fyra fotstycken av koppar, men deras krokarna och band var av silver, och deras knoppar överdrogs med silver. 20 Alla tältpluggarna till tabernaklet och till förgården runt omkring gjordes av koppar.

Mängden av material

21 Detta är vad som beräknas ha gått åt till tabernaklet, vittnesbördets tabernakel, enligt den beräkning som Mose gav befallning om och som utfördes genom leviterna under ledning av Itamar, prästen Arons son. 22 Besalel, son till Uri, son till Hur av Juda stam, utförde allt som Herren hade givit Mose befallning om. 23 Till medhjälpare hade han Oholiab, Ahisamaks son av Dans stam, en konsthantverkare som tänkte ut mönster och kunde göra brokiga vävnader i mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn samt fint lingarn. 24 Det guld som använts till arbetet med att färdigställa hela helgedomen, det guld som hade givits som offer, utgjorde sammanlagt 29 talenter och 730 siklar efter helgedomssikelns vikt. 25 Det silver som gavs av de mönstrade av folkförsamlingen utgjorde 100 talenter och 1 775 siklar efter helgedomssikelns vikt. 26 En beka, det vill säga en halv sikel efter helgedomssikelns vikt, kom på var och en som togs upp bland de inmönstrade, var och en som var tjugo år gammal eller mer, 603 550 personer. 27 De hundra talenterna silver användes till att gjuta

fotstyckena till helgedomen och till förlåten, 100 talenter till 100 fotstycken, en talent till varje fotstycke. 28 De 1 775 siklarna silver användes till att göra krokar till stolparna och till att överdra deras knoppar och göra band till dem. 29 Den koppar som hade givits som offer utgjorde 70 talenter och 2 400 siklar. 30 Av den gjorde man fotstyckena till uppenbarelsetältets ingång och kopparaltaret med dess koppargaller och altarets alla tillbehör, 31 vidare fotstyckena till förgården, runt omkring, och fotstyckena till förgårdens port samt tabernaklets och förgårdens alla tältpluggar, runt omkring.

Markus 15: 21–47

Jesus korsfästes

21 Simon från Cyrene, Alexanders och Rufus far, kom just in från landet. Honom tvingade de att bära Jesu kors. 22 Och de förde Jesus till Golgata, det betyder Huvudskalleplatsen. 23 De försökte ge honom vin tillsatt med myrra, men han tog inte emot det. 24 Och de korsfäste honom och delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem. 25 Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. 26 På anslaget stod vad han var anklagad för: "Judarnas konung". 27 Tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene på hans högra sida, den andre på hans vänstra.#

En del handskrifter tillägger (v. 28): "Då uppfylldes skriftordet som säger: Han blev räknad bland överträdare. " (Se Jes 53:12 och Luk 22:37.)

29 De som gick förbi hånade honom och skakade på huvudet och sade: "Se på den! Han som skulle bryta ner templet och bygga upp det igen på tre dagar! 30 Hjälp dig själv och stig ner från korset!" 31 På samma sätt gjorde översteprästerna och de skriftlärda narr av honom och sade: "Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. 32 Messias, Israels konung, han borde nu stiga ner från korset, så att vi får se det och tro!" Också de som var korsfästa tillsammans med honom smädade honom.

Jesus dör

33 Vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker som varade till nionde timmen. 34 Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: "Eloi, Eloi, lema sabaktani?" Det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Ps 22:2.)

35 Några som stod där hörde det och sade: "Hör, han ropar på Elia!" 36 En av dem sprang då och fyllde en svamp med ättikvin, fäste den runt ett spö och gav honom att dricka och sade: "Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom." 37 Men Jesus ropade med hög röst och gav upp andan. 38 Då brast förlåten i templet i två stycken, uppifrån och ända ner. 39 När officeren som stod mitt emot honom såg att han gav upp andan på ett sådant sätt, sade han: "Den mannen var verkligen Guds Son." 40 På avstånd stod även kvinnor och såg på. Bland dem var Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Joses mor, samt Salome. 41 De hade följt Jesus och tjänat honom, när han var i Galileen. Där var också många andra kvinnor som hade gått upp till Jerusalem tillsammans med honom.

Jesus begravs

42 Det var redan kväll, och eftersom det var tillredelsedag, dagen före sabbaten, 43 kom Josef från Arimatea dit, en högt ansedd rådsherre som också han väntade på Guds rike. Han tog mod till sig och gick in till Pilatus och bad att få Jesu kropp. 44 Pilatus blev förvånad över att Jesus redan var död och kallade till sig officeren och frågade honom, om Jesus redan hade dött. 45 När han fick veta det av officeren, lät han Josef få den döda kroppen. 46 Josef köpte då ett linnetyg, tog ner honom och svepte honom i linnetyget och lade honom i en grav, som var uthuggen i klippan. Sedan rullade han en sten för ingången till graven. 47 Maria från Magdala och Maria, Joses mor, såg var han blev lagd.

8 februari

St Girolami Emiliani: "Gud vill testa dig som guld i ugnen. Slagget brinner upp i elden, men det rena guld blir kvar och dess värde ökar."

Exodus 39–40

Prästernas kläder

1 Av det mörkblå, det purpurröda och det karmosinröda garnet gjorde man vävda kläder för tjänsten i helgedomen. Man gjorde de heliga kläder som Aron skulle ha, så som Herren hade befallt Mose.

2 Efoden gjorde man av guld och av mörkblått, purpurroött och karmosinroött garn och tvinnat fint lingarn. 3 Man hamrade ut guld till tunna plåtar och skar dem i trådar, så att de kunde vävas in med det mörkblå, det purpurröda och det karmosinröda garnet och med det fina lingarnet i konstvävnad. 4 Till efoden gjordes axelstycken som fästes ihop med varandra. Vid sina båda ändar fästes den ihop. 5 Skärpet som skulle sitta på efoden och hålla ihop den gjordes i samma vävnad och i ett stycke med den: av guld och av mörkblått, purpurroött och karmosinroött garn och tvinnat fint lingarn, så som Herren hade befallt Mose. 6 Onyxstenarna infattades i flätverk av guld. På dem var namnen på Israels söner ingraverade som på ett sigill. 7 Man satte dem på efodens axelstycken som påminnelsestenar för Israels barn, så som Herren hade befallt Mose.

Bröstkölden

8 Bröstkölden gjordes i konstvävnad av samma slag som efoden, av guld och av mörkblått, purpurroött och karmosinroött garn och tvinnat fint lingarn. 9 Den gjordes fyrkantig och dubbelvikt, en halv aln lång och en halv aln bred. 10 På den satte man fyra rader stenar: i första raden en karneol, en topas och en smaragd, 11 i andra raden en karbunkel, en safir och en kalcedon, 12 i tredje raden en hyacint, en agat och en ametist 13 och i fjärde raden en krysolit, en onyx och en jaspis. Med flätverk av guld omgavs de i sina infattningar. 14 Stenarna var tolv efter namnen på Israels söner, en för varje namn. Varje sten bar namnet på en av de tolv stammarna, ingraverat på samma sätt som man graverar sigill.

15 Till bröstskölden gjorde man flätade kedjor så som man gör snoddar, och av rent guld. 16 Vidare gjorde man två flätverk av guld och två ringar av guld och satte de båda ringarna i två av bröstsköldens hörn. 17 Man fäste de två guldsnoddarna vid de båda ringarna i bröstsköldens hörn. 18 De båda snoddarnas andra ändar fäste man vid de två flätverken och satte fast dem vid framkanten på efodens axelstycken. 19 Man gjorde två ringar av guld och satte dem i de båda andra hörnen av bröstskölden, vid den kant som var vänd in mot efoden. 20 Sedan gjorde man två ringar av guld och satte dem nertill på framsidan av efodens båda axelstycken där efoden fästes ihop ovanför skärpet. 21 Man knöt fast bröstskölden med en mörkblå snodd som gick från dess ringar in i efodens ringar, för att den skulle sitta fast ovanför efodens skärp, så att bröstskölden inte skulle lossna från efoden, alldeles som Herren hade befallt Mose.

De övriga prästkläderna

22 Efodkåpan gjordes i vävt tyg, helt och hållet i mörkblått. 23 Mitt på kåpan gjordes en öppning, som liknade öppningen på en pansarskjorta. Öppningen hade en kant runt om för att den inte skulle slitas sönder. 24 På kåpans nedre fäll satte man granatäpplen av mörkblått, purpurrött och karmosinrött tvinnat garn. 25 Man gjorde bjällror av rent guld och satte dem mellan granatäpplena runt hela fällen på kåpan mellan granatäpplena. 26 en bjällra och ett granatäpple, sedan en bjällra och ett granatäpple, runt fällen på den kåpa som skulle bäras vid tjänstgöringen, så som Herren hade befallt Mose.

27 Och man gjorde livklädnaderna åt Aron och hans söner av en vävnad i fint lingarn, 28 turbanen och högtidshuvorna av fint lingarn, benkläderna av tvinnat fint lingarn 29 och bältet av tvinnat fint lingarn och av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn i brokig vävnad, allt så som Herren hade befallt Mose. 30 Den skinande plattan till det heliga diademet gjordes av rent guld, och på den skrev man på samma sätt som man graverar sigill: Helgad åt Herren. 31 Man satte fast den upptill på turbanen med en mörkblå snodd, så som Herren hade befallt Mose.

Mose inspekterar tabernaklet och dess tillbehör

32 Så blev allt arbetet på uppenbarelsetältets tabernakel fullbordat. Israels barn utförde det, och de gjorde i allt så som Herren hade befallt Mose. 33 Och de förde fram tabernaklet till Mose, tältet med alla dess tillbehör, hakarna, brädorna, tvärstängerna, stolparna och fotstyckena,

34 överdraget av rödfärgade fårskinn, överdraget av tahasskinn, förlåten som skulle hänga framför arken, 35 vittnesbördets ark med dess stänger och nådastolen, 36 bordet med alla dess tillbehör och skådebröden, 37 ljusstaken av rent guld, lamporna som skulle sättas på den och alla övriga tillbehör till den, oljan till ljusstaken, 38 altaret av guld, smörjelseoljan och den väldoftande rökelsen, förhänget för ingången till tältet, 39 kopparaltaret med tillhörande koppargaller, stänger och alla tillbehör, karet med dess fotställning, 40 omhängena till förgården, dess stolpar och fotstycken, förhänget för porten till förgården, dess linor och tältpluggar, alla redskap för arbetet vid uppenbarelsetältets tabernakel 41 samt de vävda kläderna till tjänsten i helgedomen, prästen Arons heliga kläder och hans söners prästkläder. 42 Så som Herren hade befallt Mose hade Israels barn i allt utfört hela arbetet. 43 Mose inspekterade hela arbetet, och se, de hade utfört det så som Herren hade befallt. Så hade de gjort. Och Mose välsignade dem.

Tabernaklet blir uppsatt och invigt

1 Herren sade till Mose: 2 "På första dagen i den första månaden skall du resa uppenbarelsetältets tabernakel. 3 Där skall du ställa vittnesbördets ark och avskärma den med förlåten. 4 Du skall bära in bordet och lägga upp det som skall vara på det. Och du skall bära in ljusstaken och sätta upp lamporna på den. 5 Du skall ställa det gyllene rökelsealtaret framför vittnesbördets ark och sätta upp förhänget för ingången till tabernaklet. 6 Brännoffersaltaret skall du ställa framför ingången till uppenbarelsetältets tabernakel. 7 Du skall ställa karet mellan uppenbarelsetältet och altaret och hälla vatten i det. 8 Du skall sätta upp förgårdens omhängen runt omkring och hänga upp förhänget för porten till förgården. 9 Och du skall ta smörjelseoljan och smörja tabernaklet och allt som finns i det och helga det tillsammans med alla dess tillbehör, så att det blir heligt. 10 Du skall smörja brännoffersaltaret och alla dess tillbehör och helga altaret. Det blir då högheligt. 11 Du skall också smörja karet och dess fotställning och helga det. 12 Sedan skall du föra fram Aron och hans söner till uppenbarelsetältets ingång och tvätta dem med vatten. 13 Och du skall sätta på Aron de heliga kläderna och smörja honom och helga honom till präst åt mig. 14 Hans söner skall du föra fram och sätta på dem livklädnader, 15 och du skall smörja dem så som du smorde deras far till att vara präster åt mig. Denna smörjelse skall för dem innebära ett evigt prästadöme, släkte

efter släkte." 16 Och Mose gjorde så. Han gjorde i allt som Herren hade befallt honom.

17 I första månaden av andra året, på första dagen i månaden blev tabernaklet uppsatt. 18 Då satte Mose upp tabernaklet. Han lade ut dess fotstycken, ställde upp brädorna, sköt in tvärstängerna och satte upp stolparna. 19 Han bredde ut tältet över tabernaklet och tältöverdragen ovanpå det, så som Herren hade befallt Mose. 20 Han tog vittnesbördet och lade in det i arken och satte stängerna på arken. Och han lade nådastolen ovanpå arken. 21 Sedan förde han in arken i tabernaklet och satte upp förlåten, som skulle hänga framför arken, och skärmade av vittnesbördets ark, så som Herren hade befallt honom. 22 Han ställde också bordet i uppenbarelsetältet, vid tabernaklets norra sida, utanför förlåten, 23 och lade upp bröd på det inför Herrens ansikte, så som Herren hade befallt Mose. 24 Och han ställde in ljusstaken i uppenbarelsetältet mitt emot bordet på tabernaklets södra sida 25 och satte upp lamporna inför Herrens ansikte, så som Herren hade befallt Mose. 26 Han ställde in det förgyllda altaret i uppenbarelsetältet framför förlåten 27 och tände väldoftande rökelse på det, så som Herren hade befallt Mose. 28 Han satte upp förhänget framför ingången till tabernaklet. 29 Brännoffersaltaret ställde han vid ingången till uppenbarelsetältets tabernakel och offrade på det brännoffer och matoffer, så som Herren hade befallt Mose. 30 Han ställde karet mellan uppenbarelsetältet och altaret och fyllde det med vatten att tvätta sig i. 31 Mose och Aron och hans söner tvättade sina händer och fötter med vatten ur det. 32 När de skulle gå in i uppenbarelsetältet eller träda fram till altaret tvättade de sig, så som Herren hade befallt Mose. 33 Och han satte upp förgårdens omhängen runt omkring tabernaklet och altaret och hängde upp förhänget framför porten till förgården. Så fullbordade Mose arbetet.

Herrens härlighet över tabernaklet

34 Då övertäckte molnskyn uppenbarelsetältet, och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet. 35 Mose kunde inte gå in i uppenbarelsetältet, eftersom molnskyn vilade över det och Herrens härlighet uppfyllde tabernaklet.

36 Så ofta molnskyn höjde sig från tabernaklet bröt Israels barn upp. Så gjorde de under hela sin vandring. 37 Men så länge molnskyn inte höjde sig bröt de inte upp, förrän den dag då den höjde sig igen. 38 Ty Herrens molnsky vilade över tabernaklet om dagen, och eld var i den om

natten. Så var det inför ögonen på hela Israels folk under hela deras vandring.

Markus 16

Jesus uppstår ur graven

1 När sabbaten var över, köpte Maria från Magdala, Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande oljor för att gå och smörja honom. 2 Mycket tidigt på första dagen i veckan kom de till graven då solen gick upp. 3 De sade till varandra: "Vem skall rulla bort stenen från gravöppningen åt oss?" 4 Men när de såg upp, fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. 5 De gick då in i graven och fick se en ung man sitta på höger sida, klädd i en lång vit dräkt, och de blev mycket förskräckta. 6 Men han sade till dem: "Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden, han är inte här. Se, här är platsen där de lade honom. 7 Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er." 8 Då gick de ut och flydde bort från graven. Ty bävan och bestörtning hade kommit över dem, och de sade ingenting till någon, därför att de fruktade.

Den Uppståndne visar sig

9 Efter sin uppståndelse på första veckodagens morgon visade sig Jesus först för Maria från Magdala, som han hade drivit ut sju onda andar ur. 10 Hon gick och berättade det för dem som hade varit tillsammans med honom och som nu sörjde och grät. 11 Men när de hörde att han levde och att hon hade sett honom, trodde de inte på det. 12 Sedan visade han sig i en annan gestalt för två av dem som var på väg ut på landet. 13 De gick också och berättade det för de andra, men inte heller de blev trodda. 14 Sedan visade han sig för de elva när de låg till bords, och han förebrädde dem deras otro och hårda hjärtan, då de inte hade trott på dem som hade sett honom uppstånden. 15 Och han sade till dem: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. 16 Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. 17 Tecken skall följa dem som tror detta. I mitt namn skall de driva ut onda andar. De skall tala med nya tungor. 18 De skall ta ormar i

händerna, och om de dricker något dödligt gift skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska."

19 Sedan Herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. 20 Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.

9 februari

St. Miguel Febres Cordero: "Hjärtat är rikt när det är förnöjt och det är alltid förnöjt när dess begär vilar i Gud."

Leviticus 1–3

Brännoffret

1 Herren kallade på Mose och talade till honom från uppenbarelsetältet. Han sade: 2 Säg till Israels barn: När någon bland er vill bära fram ett offer åt Herren, skall ni ta ert offer av boskapen, antingen av nötboskapen eller småboskapen.

3 Om han vill bära fram ett brännoffer från nötboskapen, skall han ta ett felfritt djur av hankön och föra fram det till uppenbarelsetältets ingång för att han skall räknas som välbehaglig inför Herrens ansikte. 4 Han skall lägga sin hand på brännoffersdjurets huvud, och det blir då välbehagligt och till försoning för honom. 5 Han skall slakta ungtjuren inför Herrens ansikte, och Arons söner, prästerna, skall bära fram blodet och stänka det runt omkring på det altare som står vid ingången till uppenbarelsetältet. 6 Sedan skall han flå brännoffersdjuret och stycka det, 7 och prästen Arons söner skall göra upp eld på altaret och lägga ved på elden. 8 Sedan skall Arons söner, prästerna, lägga styckena, huvudet och fettet ovanpå veden som brinner på altaret. 9 Men

inälvorna och fötterna skall tvättas i vatten och därefter skall prästen bränna alltsammans på altaret. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren.

10 Om han vill bära fram ett brännoffer av småboskapen, av fåren eller getterna, skall han ta ett felfritt djur av hankön. 11 Han skall slakta det inför Herrens ansikte vid norra sidan av altaret, och Arons söner, prästerna, skall stänka blodet runt omkring på altaret. 12 Han skall stycka djuret i dess delar, tillsammans med huvudet och fettet, och prästen skall lägga dem ovanpå veden som brinner på altaret. 13 Men inälvorna och fötterna skall tvättas i vatten och därefter skall prästen offra alltsamman och bränna det på altaret. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren.

14 Och om han vill bära fram åt Herren ett brännoffer av fåglar, skall han ta sitt offer av turturduvor eller unga duvor. 15 Prästen skall bära fram djuret till altaret och vrida huvudet av det och bränna det på altaret. Blodet skall kramas ut på altarets sida. 16 Men krävan med dess orenhet skall han ta ut och kasta på askhögen vid östra sidan av altaret. 17 Han skall fläka upp fågeln vid vingarna, dock utan att slita loss dem, och prästen skall bränna den på altaret, ovanpå veden som ligger på elden. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren.

Matoffret

1 När någon vill bära fram ett matoffer åt Herren, skall hans offer bestå av fint mjöl, och han skall hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå. 2 Han skall bära fram det till Arons söner, prästerna, och prästen skall ta en handfull av mjölet och oljan och dessutom all rökelsen och bränna det på altaret som ett påminnelseoffer. Det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren. 3 Det som är över av matoffret skall tillhöra Aron och hans söner. Bland Herrens eldsoffer är det högheligt.

4 När du vill bära fram ett matoffer av det som bakas i ugn, skall det vara av fint mjöl, osyrade kakor blandade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja. 5 Om ditt offer är ett matoffer som tillreds på plåt, skall det vara av fint mjöl, osyrat och blandat med olja. 6 Du skall bryta sönder det i stycken och hälla olja på det. Det är ett matoffer. 7 Om ditt offer är ett matoffer som tillreds i panna, skall det tillredas av fint mjöl med olja. 8 Varje matoffer som är tillrett på något av dessa sätt skall du föra fram till Herren. Det skall bäras fram till prästen och han skall ta det till altaret. 9 Sedan skall prästen ta den del av matoffret som utgör påminnelseoffret och bränna det på altaret. Det är ett eldsoffer till en

ljuvlig doft för Herren. 10 Det som blir över av matoffret skall tillhöra Aron och hans söner. Bland Herrens eldsoffer är det högheligt.

11 Inget matoffer som ni bär fram åt Herren skall vara syrat, ty varken av surdeg eller honung skall ni bränna något som eldsoffer åt Herren. 12 Som förstlingsoffer skall ni bära fram sådant åt Herren, men på altaret får det inte komma för att vara en ljuvlig doft. 13 Alla dina matoffer skall du beströ med salt. Du skall inte låta saltet i din Guds förbund fattas på ditt matoffer. Till alla dina offer skall du offra salt.

14 Om du vill bära fram ett matoffer åt Herren av den första skörden, skall du till ett sådant matoffer bära fram ax av grönskuren säd, rostade över eld och sönderstötta. 15 Du skall hälla olja på offret och lägga rökelse på det. Det är ett matoffer. 16 Prästen skall som påminnelseoffer bränna en del av de sönderstötta axen och oljan tillsammans med all rökelsen. Det är ett eldsoffer åt Herren.

Gemenskapsoffret

1 Om någon vill bära fram ett gemenskapsoffer och han då vill ta sitt offer av nötboskapen, skall han föra fram ett felfritt djur inför Herrens ansikte, antingen av hankön eller honkön. 2 Han skall lägga sin hand på offerdjurets huvud och sedan slakta det vid ingången till uppenbarelsetältet, och Arons söner, prästerna, skall stänka blodet runt omkring på altaret. 3 Av gemenskapsoffret skall han som eldsoffer åt Herren bära fram det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem, 4 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna och leverfettet som han skall ta loss tillsammans med njurarna. 5 Sedan skall Arons söner bränna det på altaret, ovanpå brännoffret som ligger på den brinnande veden. Detta är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren.

6 Men om någon vill bära fram ett gemenskapsoffer åt Herren av småboskapen, skall han ta ett felfritt djur av hankön eller honkön. 7 Om han vill offra ett får, skall han föra fram det inför Herrens ansikte. 8 Och han skall lägga sin hand på offerdjurets huvud och sedan slakta det framför uppenbarelsetältet och Arons söner skall stänka blodet runt omkring på altaret. 9 Av gemenskapsoffret skall han som eldsoffer åt Herren offra fett, hela fettsvansen, avstyckad vid ryggraden, det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem, 10 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna samt leverfettet, som han skall ta loss tillsammans med njurarna. 11 Och

prästen skall bränna det på altaret. Det är ett matoffer, ett eldsoffer åt Herren.

12 Om någon vill offra en get, skall han föra fram den inför Herrens ansikte, 13 lägga sin hand på dess huvud och slakta den framför uppenbarelsetältet och Arons söner skall stänka blodet runt omkring på altaret. 14 Som ett eldsoffer åt Herren skall han offra det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem, 15 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna samt leverfettet, som han skall ta loss tillsammans med njurarna. 16 Sedan skall prästen bränna det på altaret. Det är ett matoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft. Allt fettet skall tillhöra Herren. 17 Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. Inget fett och inget blod skall ni förtära.

Romarbrevet 1: 1–17

Hälsning

1 Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium, 2 som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna, 3 evangeliet om hans Son, som till sin mänskliga natur föddes av Davids släkt 4 och som genom helighetens Ande blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda, evangelium om Jesus Kristus, vår Herre. 5 Genom honom har vi fått nåd och apostlaämbete för att bland alla hednafolk föra människor till trons lydnad för hans namns skull. 6 Bland dessa är också ni, som är kallade att tillhöra Jesus Kristus. 7 Jag hälsar er alla som bor i Rom, ni Guds älskade, hans kallade och heliga. Nåd vare med er och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Paulus längtan att besöka Rom

8 Först och främst tackar jag min Gud genom Jesus Kristus för er alla, därför att man i hela världen förkunnar er tro. 9 Gud, som jag tjänar i min ande, när jag förkunnar evangeliet om hans Son, han är vittne till hur jag ständigt nämner er 10 i mina böner och alltid ber om att nu till sist få tillfälle att komma till er, om Gud vill. 11 Jag längtar efter att träffa er för att få dela med mig någon andlig gåva åt er, så att ni blir styrkta, 12 jag menar: för att vi tillsammans skall få tröst ur vår gemensamma tro, er och min. 13 Bröder, jag vill att ni skall veta att jag många gånger

har bestämt mig för att komma till er och skörda någon frukt bland er liksom bland andra hednafolk, men hittills har jag blivit förhindrad. 14 Både mot greker och barbarer, (namn på alla icke grekisktalande folk) både mot lärda och olärda har jag skyldigheter. 15 Därför är det min önskan att få predika evangelium också för er i Rom.

Brevets tema

16 Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken. 17 Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet: "Den rättfärdige skall leva av tro".

10 februari

St. Augustinus av Hippo: "När vi anländer till Domedagen kommer vi att se rättvisan i allt Gud beslutat."

Leviticus 4-6

Syndoffret

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barn: Om någon syndar av misstag mot något av Herrens bud och gör något som inte får göras, 3 skall den smorde prästen, om det är han som har syndat och därmed dragit skuld över folket, offra en felfri ungtjur åt Herren till syndoffer för den synd han har begått. 4 Han skall föra fram tjuren inför

Herrens ansikte till uppenbarelsetältets ingång och han skall lägga sin hand på tjurens huvud och sedan slakta tjuren inför Herren. 5 Den smorde prästen skall ta av tjurens blod och bära in det i uppenbarelsetältet, 6 och han skall doppa sitt finger i blodet och stänka det sju gånger inför Herrens ansikte framför förlåten till helgedomen. 7 Därefter skall prästen stryka med blodet på hornen på den väldoftande rökelsens altare, som står inför Herrens ansikte i uppenbarelsetältet. Men allt det övriga blodet från tjuren skall han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet. 8 Och allt fett på syndofferstjuren skall han avlägsna, det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem, 9 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna samt leverfettet, som han skall ta loss tillsammans med njurarna. 10 Fettet skall tas ut så som det tas ut ur tjuren för gemenskapsoffret. Och prästen skall bränna det på brännoffersaltaret. 11 Men tjurens hud och allt hans kött, hans huvud, fötter, inälvor och orenhet, 12 allt det övriga av tjuren, skall han föra bort utanför lägret till en ren plats, där man slår ut askan, och bränna upp det i eld som brinner på ved. På den plats där man slår ut askan skall det brännas.

13 Om Israels hela menighet försyndar sig utan att församlingen märker det och de bryter mot något av Herrens bud och gör sådant som inte får göras och därigenom ådrar sig skuld, 14 och sedan den synd de har begått blir känd, då skall församlingen offra en ungtjur till syndoffer. De skall föra fram den inför uppenbarelsetältet. 15 Och de äldste i menigheten skall lägga sina händer på tjurens huvud inför Herrens ansikte, och man skall slakta tjuren inför Herren. 16 Den smorde prästen skall bära något av tjurens blod in i uppenbarelsetältet, 17 och prästen skall doppa sitt finger i blodet och stänka sju gånger framför förlåten inför Herrens ansikte.

18 Därefter skall han stryka en del av blodet på hornen på det altare som står inför Herrens ansikte i uppenbarelsetältet. Men allt det övriga blodet skall han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet. 19 Allt fett skall han ta ut ur tjuren och bränna det på altaret. 20 Och han skall göra med tjuren som han gjorde med syndofferstjuren, så skall han göra med den. När prästen bringar försoning för dem, får de förlåtelse. 21 Sedan skall han föra ut tjuren utanför lägret och bränna den, så som han skulle göra med den förra tjuren. Detta är syndoffret för församlingen.

22 Om en ledare syndar genom att han av misstag bryter mot något av Herrens, sin Guds, bud och gör sådant som inte får göras och han

därigenom ådrar sig skuld, 23 eller om han av någon får veta vilken synd han har begått, skall han som sitt offer föra fram en bock, ett felfritt djur av hankön. 24 Han skall lägga sin hand på bockens huvud och sedan slakta den inför Herrens ansikte på samma plats som man slaktar brännoffret. Det är ett syndoffer. 25 Prästen skall ta något av syndoffrets blod på sitt finger och stryka på brännoffersaltarets horn, men det övriga blodet skall han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret. 26 Allt fett skall han bränna på altaret, så som man gör med fett vid gemenskapsoffret. Och när prästen bringar försoning för honom till rening från hans synd, får han förlåtelse.

27 Om någon av folket i landet syndar av misstag genom att göra sådant som inte får göras enligt Herrens bud och därigenom ådrar sig skuld, 28 eller om han av någon får veta vilken synd han har begått, så skall han som sitt offer för den begångna synden föra fram en felfri get av hankön. 29 Han skall lägga sin hand på syndoffersdjurets huvud och sedan slakta det på den plats där brännoffersdjuren slaktas. 30 Prästen skall ta något av blodet på sitt finger och stryka det på brännoffersaltarets horn, men allt det övriga blodet skall han hälla ut vid altarets fot. 31 Allt fett skall han ta ut så som fett tas ut ur djuret till gemenskapsoffret och prästen skall bränna det på altaret till en ljuvlig doft för Herren. Och när prästen bringar försoning för honom, får han förlåtelse.

32 Men om någon vill offra ett lamm till syndoffer, skall han föra fram ett felfritt djur av hankön. 33 Han skall lägga sin hand på syndoffersdjurets huvud och slakta det till syndoffer på samma plats som man slaktar brännoffersdjuren. 34 Prästen skall ta av syndoffrets blod på sitt finger och stryka det på brännoffersaltarets horn. Men allt det övriga blodet skall han hälla ut vid altarets fot. 35 Allt fett skall han ta ut så som fett tas ut ur lammet till gemenskapsoffret och prästen skall bränna det på altaret, ovanpå Herrens eldoffer. Och när prästen bringar försoning för den synd han har begått, får han förlåtelse.

Syndoffer för olika förseelser

5: 1 Om någon hör edsförpliktelsen och kan vittna om något som han själv sett eller på annat sätt fått reda på, men inte berättar det, då syndar han och bär på missgärning. 2 Eller om någon utan att märka det rör vid något orent, det må vara den döda kroppen av ett orent vilddjur eller den döda kroppen av ett orent boskapsdjur eller den döda kroppen av något slags orent smådjur, så blir han oren genom det och ådrar sig skuld. 3 Eller om han utan att märka det rör vid en människas orenhet,

vad det än är som kan orena, och han sedan får veta det, så ådrar han sig skuld. 4 Eller om någon utan att märka det tanklöst avlägger en ed med sina läppar – att göra ont eller gott, vad man än i tanklöshet kan styrka med en ed – och han sedan kommer till insikt om vad han gjort, så har han ådragit sig skuld i något av dessa avseenden. 5 Då skall han, när han ådragit sig skuld i något av dessa fall, bekänna den synd han har begått. 6 Som offer för sin synd skall han föra fram åt Herren ett hondjur av småboskapen, antingen ett tacklamm eller en killing, till syndoffer. Och prästen skall bringa försoning för honom för hans synd.

7 Men om han inte har råd med ett sådant djur, skall han som offer för sin synd bära fram åt Herren två turturduvor eller två unga duvor, en till syndoffer och en till brännoffer. 8 Han skall bära fram dem till prästen, som först skall offra den som är avsedd till syndoffer. Han skall vrida huvudet av den invid halsen, men utan att ta bort det, 9 och han skall stänka något av syndoffrets blod på altarets sida. Men det övriga blodet skall kramas ut vid foten av altaret. Det är ett syndoffer. 10 Den andra duvan skall han offra som brännoffer på föreskrivet sätt. När prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått, får han förlåtelse.

11 Men om han inte har råd med två turturduvor eller två unga duvor, skall han som offer för sin synd bära fram en tiondels efa fint mjöl till syndoffer, men inte hälla någon olja på mjölet eller lägga någon rökelse på det, ty det är ett syndoffer. 12 Han skall bära fram det till prästen, och prästen skall ta en handfull av det till påminnelseoffer och bränna det på altaret, ovanpå Herrens eldoffer. Det är ett syndoffer. 13 Och när prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått i något av dessa avseenden, får han förlåtelse. Det övriga skall tillhöra prästen liksom vid matoffret.

Skuldoffret

14 Herren talade till Mose. Han sade: 15 Om någon av misstag begår en trolös handling genom att undanhålla något som är helgat åt Herren, skall han som skuldoffer föra fram åt Herren en felfri bagge av småboskapen efter det värde du bestämmer i silver, ett visst antal siklar efter helgedomssikelns vikt. 16 Han skall ersätta det han har undanhållit av det helgade och lägga till en femtedel. Detta skall han ge åt prästen, och när prästen bringar försoning för honom genom skuldoffersbaggen, får han förlåtelse. 17 Om någon syndar utan att veta det och bryter mot något Herrens bud och gör sådant som inte får göras, ådrar han sig skuld och bär på missgärning. 18 Han skall som skuldoffer föra fram till

prästen en felfri bagge av småboskapen efter det värde du bestämmer. Och när prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått av misstag och utan att veta det får han förlåtelse. 19 Det är ett skuldoffer, ty han har ådragit sig skuld inför Herren.

6: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Om någon syndar och handlar trolöst mot Herren, genom att han ljuger för sin nästa angående något som denne har anförtrott honom eller överlämnat i hans vård eller angående något som han med våld har tagit eller om han genom utpressning berövat sin nästa något, 3 eller om han, när han har hittat något borttappat, ljuger om det och svär falskt i någon sak, vad det än är som en människa kan göra sig skyldig till, 4 då skall den som har syndat på detta sätt och därmed ådragit sig skuld återlämna det han har tagit med våld eller tillägnat sig genom utpressning eller det som anförtrotts honom, eller det borttappade som han har hittat, 5 eller vad det än gäller där han svurit falskt. Han skall ersätta det till dess fulla värde och lägga till en femtedel. Han skall ge det åt ägaren samma dag som han bär fram sitt skuldoffer. 6 Ty sitt skuldoffer skall han föra fram inför Herren, en felfri bagge av småboskapen skall han föra fram till prästen, efter det värde du bestämmer. 7 Och när prästen så bringar försoning för honom inför Herrens ansikte, får han förlåtelse för vad han än har gjort som har dragit skuld över honom.

Brännoffret

8 Herren talade till Mose. Han sade: 9 Ge Aron och hans söner denna befallning: Detta är lagen om brännoffret: Brännoffret skall ligga på altarets hård hela natten till morgonen och elden på altaret skall därigenom hållas brinnande. 10 Prästen skall klä sig i sin livrock av linne och ta på sig benkläder av linne närmast kroppen. Han skall ta bort askan efter brännoffret som elden har förtärt på altaret och lägga den vid sidan av altaret. 11 Sedan skall han ta av sig kläderna och klä sig i andra kläder och föra bort askan till en ren plats utanför lägret. 12 Men elden på altaret skall hållas brinnande och får inte slockna. Varje morgon skall prästen där antända ny ved, och ovanpå veden skall han lägga brännoffret och bränna fettstyckena av gemenskapsoffret. 13 Elden skall alltid hållas brinnande på altaret. Den får inte slockna.

Matoffret

14 Detta är lagen om matoffret: Arons söner skall bära fram det inför Herrens ansikte till altaret. 15 Och prästen skall ta en handfull av offret, av det fina mjölet som hör till matoffret och av oljan, dessutom all rökelsen som ligger på matoffret. Detta skall han bränna på altaret till en ljuvlig doft, som ett påminnelseoffer till Herren. 16 Det som är över av det skall Aron och hans söner äta. Osyrat skall det ätas på en helig plats. I förgården till uppenbarelsetältet skall de äta det. 17 Det skall inte bakas med surdeg. Detta är deras andel som jag har givit dem av mina eldsoffer. Det är högheligt liksom syndoffret och skuldoffret. 18 Alla av manligt kön bland Arons barn skall äta det. Det skall vara deras eviga rätt av Herrens eldsoffer från släkte till släkte. Var och en som rör vid det blir helig.

19 Och Herren talade till Mose. Han sade: 20 Detta är den offergåva som Aron och hans söner skall offra åt Herren på den dag då någon av dem blir smord: en tiondels efa fint mjöl som det dagliga matoffret, hälften på morgonen och hälften på kvällen. 21 Det skall bakas på plåt med olja, och när det är blandat skall du bära fram det. Du skall offra det sönderdelat som när man offrar ett matoffer i stycken, till en ljuvlig doft för Herren. 22 Den präst bland Arons söner som blir smord i hans ställe skall göra det. Detta skall vara en evig stadga. Som ett heloffer skall det brännas åt Herren. 23 En prästs matoffer skall alltid vara ett heloffer. Det får inte ätas.

Syndoffret

24 Herren talade till Mose. Han sade: 25 Säg till Aron och hans söner: Detta är lagen om syndoffret: På samma plats som brännoffersdjuret slaktas skall syndoffersdjuret slaktas inför Herrens ansikte. Det är högheligt. 26 Den präst som offrar syndoffret skall äta det. På en helig plats skall det ätas, i förgården till uppenbarelsetältet. 27 Var och en som rör vid köttet blir helig. Om något av blodet stänks på någons kläder, skall man tvätta av det nerstänkta stället på en helig plats. 28 Det lerkärl som offerköttet har kokats i skall slås sönder, men om kokningen har skett i ett kopparkärl skall detta skuras och sköljas med vatten. 29 Alla av manligt kön bland prästerna får äta det. Det är högheligt. 30 Men sådant syndoffer vars blod bärs in i uppenbarelsetältet för att bringa försoning i helgedomen får inte ätas. Det skall brännas upp i eld.

Romarbrevet 1: 18–32

Guds dom över hedningarna

18 Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen. 19 Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, Gud har ju uppenbarat det för dem. 20 Ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat. Därför är de utan ursäkt. 21 Fastän de kände till Gud, prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan förblindades av sina falska föreställningar, så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. 22 De påstod att de var visa, men de blev dårar. 23 De bytte ut den odödlige Gudens härlighet mot bilder av dödliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur. 24 Därför utlämnade Gud dem så att de följde sina egna begär och bedrev allt slags otukt och förnedrade sina kroppar. 25 De bytte ut Guds sanning mot lögnen och tog sig för att dyrka och tjäna det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evigheter, amen. 26 Därför utlämnade Gud dem till skamliga lidelser. Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det onaturliga. 27 På samma sätt övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män bedrev otukt med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse. 28 Och eftersom de inte ansåg det vara något värt att ha kunskap om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinnelag, så att de gjorde sådant som är mot naturen. 29 De har blivit uppfyllda av allt slags orättfärdighet, ondska, girighet och elakhet, de är fulla av avund, mordlust, stridslust, svek och illvilja. 30 De skvallrar och förtalar, de hatar Gud och brukar våld. De skrävlar och skryter och tänker ut allt ont. De lyder inte sina föräldrar, 31 är oförståndiga och trolösa, kärlekslösa och hjärtlösa. 32 Sådant gör de, fastän de mycket väl känner till Guds rättvisa dom, att de som handlar så är värda döden. Ja, de samtycker också till att andra gör det.

11 februari

St. Bernard av Clairvaux: "I stunder av fara, av tvivel, av svårigheter – tänk på Maria, kalla på Maria. Låt inte hennes namn försvinna från dina läppar, låt inte hennes namn lämna ditt hjärta. Gå i hennes fotspår för på så sätt får du säkrare hennes hjälp i bönen."

Leviticus 7-9

Skuldoffret

1 Detta är lagen om skuldoffret: Det är högheligt. 2 På samma plats som man slaktar brännoffersdjuret skall man slakta skuldoffersdjuret och man skall stänka blodet runt omkring på altaret. 3 Allt fett skall man offra, svansen och det fett som omsluter inälvorna, 4 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmuskulerna samt leverfettet som man skall ta loss tillsammans med njurarna. 5 Prästen skall bränna det på altaret till ett eldsoffer åt Herren. Det är ett skuldoffer. 6 Alla av manligt kön bland prästerna skall äta det. På en helig plats skall det ätas. Det är högheligt.

7 Det som gäller för syndoffret skall också gälla för skuldoffret. Samma lag skall gälla för dem båda. Offerköttet skall tillhöra den präst som bringar försoning med det. 8 När en präst bär fram brännoffer för någon, skall huden av brännoffersdjuret som bärs fram tillhöra den

prästen. 9 Ett matoffer som är bakat i ugn eller tillrett i gryta eller på plåt skall alltid tillfalla den präst som bär fram det. 10 Men ett matoffer som är blandat med olja eller som bärs fram torrt skall alltid tillfalla Arons söner gemensamt, den ene såväl som den andre.

Gemenskapsoffret

11 Detta är lagen om gemenskapsoffret, när ett sådant bärs fram åt Herren: 12 Om någon vill offra det som ett gemenskapsoffer, skall han förutom det slaktdjur som hör till gemenskapsoffret bära fram osyrade kakor blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja och fint mjöl, hopknådat i form av kakor som är blandade med olja. 13 Tillsammans med kakor av syrat bröd skall han som offergåva bära fram det slaktdjur som hör till det gemenskapsoffer han offrar som gemenskapsoffer. 14 Av detta skall han bära fram en kaka av varje offer som en gåva åt Herren. Denna skall tillhöra den präst som stänker gemenskapsoffrets blod på altaret. 15 Köttet av det slaktdjur som hör till det gemenskapsoffer som bärs fram som gemenskapsoffer skall ätas samma dag det har offrats. Ingenting av det får lämnas kvar till följande morgon.

16 Om däremot det slaktoffer som någon vill bära fram är ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, skall även det offerdjuret ätas samma dag som det har offrats. Men det som blivit över får ätas följande dag. 17 Skulle ändå något av offerköttet bli kvar, skall det brännas upp i eld på tredje dagen. 18 Om någon på tredje dagen äter av köttet från gemenskapsoffret, blir offret inte välbehagligt. Han som offrat det får inte räkna sig det tillgodo, utan köttet anses som orent. Den som äter av det kommer att bära på skuld. 19 Inte heller får man äta det kött som varit i beröring med något orent, utan det skall brännas upp i eld. I övrigt må köttet ätas av var och en som är ren. 20 Men den som äter kött av Herrens gemenskapsoffer medan han är oren, han skall utrotas ur sitt folk. 21 Och om någon rör vid något orent, en människas orenhet eller ett orent djur eller vilken annan orenhet som helst och han ändå äter kött av Herrens gemenskapsoffer, skall han utrotas ur sitt folk.

Förbud mot att förtära fett och blod

22 Herren talade till Mose. Han sade: 23 Säg till Israels barn: Ni skall inte äta något fett av nötboskap, får eller getter. 24 Fettet av ett självdött eller ihjälrivet djur får användas till alla slags behov, men ni skall inte äta det. 25 Ty var och en som äter fettet av något djur, av vilket man bär fram eldsoffer åt Herren, han skall utrotas ur sitt folk. 26 Och ni skall

inte förtära något blod, varken av fåglar eller boskap, var ni än bor. 27 Var och en som förtär blod skall utrotas ur sitt folk.

Prästernas andel

28 Och Herren talade till Mose. Han sade: 29 Säg till Israels barn: Den som vill offra ett gemenskapsoffer åt Herren skall av sitt gemenskapsoffer bära fram sin offergåva åt Herren. 30 Med egna händer skall han bära fram Herrens eldsoffer. Fettet och bringan skall han bära fram, och bringan skall viftas som ett viftoffer inför Herrens ansikte. 31 Fettet skall prästen bränna på altaret, men bringan skall tillhöra Aron och hans söner. 32 Också det högra lårstycket skall ni ge åt prästen som en gåva av era gemenskapsoffer. 33 Den bland Arons söner som offrar gemenskapsoffrets blod och fettet skall ha det högra lårstycket som sin andel. 34 Ty av israeliternas gemenskapsoffer tar jag viftoffersbringan och offergårdslåret och ger dem åt prästen Aron och åt hans söner som en evig rätt från Israels barn.

35 Detta är Arons och hans söners smörjelselott av Herrens eldsoffer, den lott som de fick den dag de fördes fram för att bli Herrens präster. 36 Denna lott skulle de enligt Herrens befallning få av Israels barn som en evig rätt, släkte efter släkte, på den dag då han smorde dem.

Avslutning om offren

37 Detta är lagen om brännoffret, matoffret, syndoffret, skuldoffret, prästvigningsoffret och gemenskapsoffret. 38 Herren gav denna lag åt Mose på Sinai berg den dag då han befallde Israels barn att de skulle bära fram sina offer åt Herren i Sinai öken.

Arons och hans söners prästvigning

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "För fram Aron och hans söner tillsammans med honom, deras kläder och smörjelseoljan samt syndofferstjuren och de två baggarna och korgen med de osyrade bröden. 3 Samla sedan hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet." 4 Mose gjorde som Herren hade befallt honom, och menigheten samlades vid uppenbarelsetältets ingång. 5 Och Mose sade till menigheten: "Detta är vad Herren har befallt mig att göra." 6 Han förde fram Aron och hans söner och tvättade dem med vatten. 7 Och han satte livklädnaden på Aron och spände på honom bältet, klädde på honom kåpan, satte fast efoden med efodens skärp och fäste med

det ihop alltsamman på honom. 8 Han satte på honom bröstskölden och lade in urim och tummim i skölden. 9 Han satte också turbanen på hans huvud och framtill på turbanen satte han den skinande plattan av guld, det heliga diademet, så som Herren hade befallt Mose. 10 Och Mose tog smörjelseoljan och smorde tabernaklet och allt som fanns i det och helgade det. 11 Han stänkte oljan sju gånger på altaret och smorde altaret och alla dess tillbehör och karet med dess fotställning för att helga dem. 12 Han hällde en del av smörjelseoljan på Arons huvud och smorde honom för att helga honom. 13 Och Mose förde fram Arons söner och satte på dem livklädnader, spände på dem bälten och band på dem huvor, så som Herren hade befallt Mose.

14 Mose förde fram syndofferstjuren, och Aron och hans söner lade sina händer på syndofferstjurens huvud. 15 Sedan slaktades den, och Mose tog blodet och strök med sitt finger runt omkring på altarets horn och renade altaret. Men det övriga blodet hällde han ut vid foten av altaret och helgade det för att bringa försoning för det. 16 Och han tog allt det fett som satt på inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med deras fett, och Mose brände det på altaret. 17 Men det övriga av tjuren, hud och kött och orenhet, brände han upp i eld utanför lägret, så som Herren hade befallt honom.

18 Och han förde fram brännoffersbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud. 19 Sedan slaktades den och Mose stänkte blodet runt omkring på altaret. 20 Han styckade baggens kropp och brände huvudet och styckena och istret. 21 Inälvorna och benen tvättade han i vatten. Sedan brände Mose hela baggen på altaret. Det var ett brännoffer till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt Herren, så som Herren hade befallt Mose.

22 Därefter förde han fram den andra baggen, prästvigningsbaggen, och Aron och hans söner lade händerna på baggens huvud. 23 Sedan slaktades den och Mose tog av blodet och strök på Arons högra örsnibb, tummen på hans högra hand och stortån på hans högra fot. 24 Han förde fram Arons söner och Mose strök något av blodet på deras högra örsnibb, tummen på deras högra hand och stortån på deras högra fot. Men det övriga blodet stänkte Mose runt omkring på altaret. 25 Sedan tog han fett, svansen och allt det fett som satt på inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med deras fett och det högra lårstycket. 26 Och ur korgen med de osyrade bröden som stod inför Herrens ansikte tog han en osyrad kaka, en oljebröds-kaka och en tunnkaka och lade dem på fettstyckena och det högra lårstycket. 27 Allt detta lade han i händerna på Aron och hans söner och de viftade det som ett viftoffer inför Herrens

ansikte. 28 Sedan tog Mose det ur deras händer och brände det på altaret, ovanpå brännoffret. Det var ett prästvigningsoffer till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt Herren. 29 Och Mose tog bringan – den var Moses del av prästvigningsoffrets bagge – och viftade den som ett viftoffer inför Herrens ansikte, så som Herren hade befallt Mose.

30 Och Mose tog av smörjelseoljan och av blodet på altaret och stänkte på Aron och hans kläder, på hans söner och hans söners kläder. På detta sätt helgade han Aron och hans kläder, hans söner och hans söners kläder. 31 Sedan sade Mose till Aron och hans söner: "Koka köttet vid ingången till uppenbarelsetältet, och där skall ni äta det tillsammans med brödet som är i prästvigningskorgen, så som jag har befallt: Aron och hans söner skall äta det. 32 Men det som blir kvar av köttet eller av brödet skall ni bränna upp i eld. 33 Under sju dagar skall ni inte gå bort ifrån uppenbarelsetältets ingång, inte förrän era prästvigningsdagar är över, ty er prästvigning skall vara i sju dagar. 34 Herren har befallt att så som det har gått till i dag skall det också ske i fortsättningen, för att försoning skall bringas för er. 35 Vid ingången till uppenbarelsetältet skall ni stanna kvar i sju dygn, dag och natt, och ni skall iaktta vad Herren har befallt er att iaktta för att ni inte skall dö. Detta har jag fått befallning om." 36 Och Aron och hans söner gjorde allt som Herren hade befallt genom Mose.

Arons första offer

1 På åttonde dagen kallade Mose till sig Aron och hans söner och de äldste i Israel. 2 Han sade till Aron: "Tag dig en tjurkalv till syndoffer och en bagge till brännoffer, båda felfria, och för fram dem inför Herrens ansikte. 3 Och säg till Israels barn: Tag en bock till syndoffer och en kalv och ett lamm, båda ettåriga och felfria, till brännoffer. 4 Tag vidare en tjur och en bagge till gemenskapsoffer för att offra dem inför Herrens ansikte och dessutom ett matoffer blandat med olja, ty i dag kommer Herren att uppenbara sig för er."

5 De tog det som Mose hade givit befallning om och förde fram det inför uppenbarelsetältet och hela menigheten trädde fram och ställde sig inför Herrens ansikte. 6 Då sade Mose: "Detta är vad Herren har befallt er att göra för att Herrens härlighet skall visa sig för er."

7 Och Mose sade till Aron: "Träd fram till altaret och offra ditt syndoffer och ditt brännoffer och bringa försoning för dig själv och för folket. Offra sedan folkets offer och bringa försoning för dem, så som Herren har befallt."

8 Då trädde Aron fram till altaret och slaktade sin syndofferskalv. 9 Arons söner bar fram blodet till honom, och han doppade sitt finger i blodet och strök på altarets horn, men resten av blodet hällde han ut vid foten av altaret. 10 Syndoffersdjurets fett, njurar och leverfett brände han på altaret, så som Herren hade befallt Mose. 11 Men köttet och huden brände han upp i eld utanför lägret. 12 Sedan slaktade han brännoffersdjuret, och Arons söner räckte honom blodet som han stänkte runt omkring på altaret. 13 De räckte honom det styckade brännoffersdjuret med dess huvud och han brände detta på altaret. 14 Han tvättade inälvorna och benen och brände dem ovanpå brännoffret på altaret.

15 Därefter förde han fram folkets offer. Han tog folkets syndoffersbock och slaktade den och offrade den till syndoffer på samma sätt som det förra syndoffersdjuret. 16 Och han förde fram brännoffersdjuret och offrade det på föreskrivet sätt. 17 Han bar också fram matoffret och tog en handfull av det och brände det på altaret, förutom morgonens brännoffer. 18 Sedan slaktade han tjuren och baggen, som var folkets gemenskapsoffer, och Arons söner räckte honom blodet som han stänkte runt omkring på altaret. 19 Fettstyckena av tjuren samt baggens fettsvans och det fett som omsluter inälvorna, liksom njurarna och leverfettet 20 lade de på bringorna, och han brände fettstyckena på altaret. 21 Men bringorna och det högra lårstycket viftade Aron som ett viftoffer inför Herrens ansikte, så som Mose hade befallt.

22 Och Aron lyfte upp sina händer över folket och välsignade dem. Därefter steg han ner, sedan han hade offrat syndoffret, brännoffret och gemenskapsoffret. 23 Och Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet. Sedan gick de ut igen och välsignade folket. Då visade sig Herrens härlighet för allt folket. 24 Eld gick ut från Herren och förtärde brännoffret och fettstyckena på altaret. När allt folket såg detta, jublade de och föll ner på sina ansikten.

Rom 2: 1–16

Guds rättvisa dom över alla

1 Därför är du utan ursäkt, du människa, vem du än är som dömer. När du dömer en annan fördömer du dig själv. Du som dömer handlar ju på samma sätt. 2 Vi vet att Guds dom med rätta drabbar dem som handlar så. 3 Menar du att du skall komma undan Guds dom, du människa, när du dömer dem som handlar så, och själv gör på samma sätt? 4 Eller föraktar du hans stora godhet, mildhet och tålmod och förstår inte att det är hans godhet som för dig till omvändelse? 5 Genom ditt hårda och obotfärdiga hjärta samlar du på dig vrede till vredens dag, när Guds rättfärdiga dom uppenbaras.

6 Han skall ge var och en efter hans gärningar: 7 evigt liv åt dem som uthålligt gör det goda och söker härlighet, ära och odödlighet, 8 men vrede och dom åt dem som söker sitt eget och inte lyder sanningen utan orättfärdigheten. 9 Nöd och ångest skall komma över varje människa som gör det onda, främst över juden och även över greken, 10 men härlighet, ära och frid över var och en som gör det goda, främst över juden och även över greken, 11 ty Gud är inte partisk.

12 Alla som har syndat utan lagen kommer också att bli förtappade utan lagen, och alla som har syndat under lagen kommer att fördömas av lagen. 13 Det är inte lagens hörare som blir rättfärdiga inför Gud, utan lagens görare skall förklaras rättfärdiga. 14 Ty när hedningar som saknar lagen, av naturen gör vad lagen befäller, då är de sin egen lag, fastän de inte har lagen. 15 De visar att det som lagen kräver är skrivet i deras hjärtan. Om det vittnar också deras samveten och, när de är tillsammans, deras tankar, som anklagar eller försvarar dem. 16 Det skall visa sig på den dag då Gud dömer det som är fördolt hos människorna, allt enligt det evangelium som jag predikar på Jesu Kristi uppdrag.

Också juden står under Guds dom

17 Du kallar dig jude och finner vila i lagen och berömmar dig av Gud. 18 Du känner hans vilja och kan avgöra vad som är rätt, du som är undervisad av lagen. 19 Du tror dig vara en vägvisare för blinda, ett ljus för dem som vandrar i mörker, 20 en uppfostrare för oförnuftiga och en lärare för omogna, eftersom du har kunskapen och sanningen förkroppsligad i lagen. 21 Du som undervisar andra, du lär inte dig själv. Du som predikar att man inte skall stjäla, du stjälar. 22 Du som säger att man inte skall begå äktenskapsbrott, du begår äktenskapsbrott. Du som

avskyr avgudarna, du plundrar templen. 23 Du som berömmar dig av lagen, du vanäroar Gud genom att bryta mot lagen. 24 Ty Skriften säger: "För er skull smädas Guds namn bland hedningarna". (Jes 52:5) 25 Omskärelsen är visserligen till nytta, om du håller lagen. Men bryter du mot lagen har du trots din omskärelse blivit oomskuren. 26 Om nu en oomskuren uppfyller lagens krav, skall han då inte räknas som oomskuren? 27 En sådan som till kroppen är oomskuren men håller lagen skall döma dig som bryter mot lagen, du som har lagens bokstav och omskärelsen. 28 Den är inte jude som är det till det yttre, och omskärelse är inte något som sker utvärtes på kroppen. 29 Den är jude som är det i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. En sådan får sitt beröm, inte av människor utan av Gud.

12 februari

St. Juan de Avila: "De som tror att de kan nå helighet genom egen visdom eller egen styrka kommer att upptäcka hur långt ifrån det heliga de hamnat efter allt arbete och all kamp de genomgått – i samma mån som de tror att de uppnått helighet."

Leviticus 10–12

Nadabs och Abihus synd

10: 1 Men Arons söner Nadab och Abihu tog var sitt fyrfat och lade eld i dem, strödde på rökelse och bar fram främmande eld inför Herrens ansikte, något som han inte hade befallt dem. 2 Då gick eld ut från

Herren och förtärde dem, så att de dog inför Herren. 3 Och Mose sade till Aron: "Detta är vad Herren har talat:

På dem som står mig nära
skall jag bevisa mig helig
och inför allt folket
bevisa mig härlig."

Och Aron teg stilla.

4 Mose kallade till sig Misael och Elsafan, söner till Ussiel, Arons farbror, och sade till dem: "Kom fram och bär era släktingar bort från helgedomen, utanför lägret." 5 Då steg de fram och bar bort dem i deras livklädnader, utanför lägret, så som Mose hade sagt. 6 Sedan sade Mose till Aron och till hans söner Eleasar och Itamar: "Ni skall inte ha ert hår oordnat eller riva sönder era kläder, för att ni inte skall dö och vrede drabba hela menigheten. Men era bröder, hela Israels hus, må gråta över den brand som Herren har tänt. 7 Ni skall inte gå bort från ingången till uppenbarelsetältet, för att ni inte skall dö, ty Herrens smörjelseolja är på er." Och de gjorde enligt Moses ord.

Regler för präster

8 Herren talade till Aron. Han sade: 9 "För att ni inte skall dö får varken du själv eller dina söner dricka vin eller starka drycker när ni skall gå in i uppenbarelsetältet. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte. 10 Ni skall skilja mellan heligt och oheligt, mellan orent och rent. 11 Och ni skall lära Israels barn alla de stadgar som Herren har kungjort för dem genom Mose."

12 Mose sade till Aron, och till Eleasar och Itamar, hans söner som ännu var kvar: "Tag det matoffer som har blivit över av Herrens eldsoffer och ät det osyrat vid sidan av altaret, ty det är högheligt. 13 Ni skall äta det på en helig plats, ty det är din och dina söners lagliga rätt av Herrens eldsoffer. Den befallningen har jag fått. 14 Viftoffersbringan och offergårdslåret skall ni äta på en ren plats, du och dina söner och döttrar med dig, ty du har fått dem som din och dina söners lagliga rätt av Israels barns gemenskapsoffer. 15 Tillsammans med eldsoffren av fettstyckena skall offergårdslåret och viftoffersbringan bäras fram för att viftas som ett viftoffer inför Herrens ansikte. De skall som en evig rätt tillhöra dig och dina söner med dig, så som Herren har befallt."

16 Mose frågade efter syndoffersbocken, och se, den var uppbränd. Då blev Mose vred på Eleasar och Itamar, Arons kvarvarande söner, och sade: 17 "Varför har ni inte ätit syndoffret på den heliga platsen? Det är ju högheligt och han har gett er det för att ni skall ta bort menighetens skuld och bringa försoning för dem inför Herrens ansikte. 18 Se, dess blod har inte burits in i helgedomens inre. Därför skulle ni ha ätit upp köttet på helig plats, så som jag hade befallt." 19 Men Aron sade till Mose: "Se, de har i dag offrat sitt syndoffer och brännoffer inför Herrens ansikte och du vet vad som har hänt mig. Om jag nu i dag hade ätit syndofferskött, skulle det ha varit välbehagligt för Herren?" 20 När Mose hörde detta, blev han tillfreds.

Rena och orena djur

11: 1 Och Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 Säg till Israels barn: Detta är de djur som ni får äta bland alla fyrfotadjur på jorden: 3 Alla de djur som har helt kluvna klövar och som idisslar får ni äta. 4 Men av de djur som idisslar och av dem som har kluvna klövar skall ni inte äta dessa: kamelen, ty den idisslar visserligen men har inte kluvna klövar. Den skall vara oren för er; 5 klippgrävlingen, ty den idisslar visserligen men har inte kluvna klövar. Den skall vara oren för er; 6 haren, ty den idisslar visserligen men har inte kluvna klövar. Den skall vara oren för er; 7 svinet, ty det har visserligen klövar som är helt kluvna, men det idisslar inte. Det skall vara orent för er. 8 Köttet av dessa djur skall ni inte äta, och ni skall inte heller röra vid deras döda kroppar. De skall vara orena för er.

9 Detta får ni äta av det som är i vattnet: Allt i vattnet, i sjöarna och floderna, som har fenor och fjäll, det får ni äta. 10 Men allt i sjöarna och floderna som inte har fenor och fjäll, allt som rör sig i vattnet, ja, alla levande varelser som finns i vattnet, det skall ni anse som något avskyvärt. 11 Ja, de skall vara en styggelse för er. Av deras kött skall ni inte äta, och deras döda kroppar skall ni avsky. 12 Allt i vattnet som inte har fenor och fjäll skall vara något avskyvärt för er.

13 Dessa är de fåglar som ni skall räkna som en styggelse, de skall inte ätas, de är en styggelse: örnen, lammgamen, havsörnen, 14 gladan, falken med dess arter, 15 korpen med dess arter, 16 strutsen, tahemasfågeln, fiskmåsen, höken med dess arter, 17 ugglan, dykfågeln, uven, 18 tinsemetfågeln, pelikanen, 19 asgamen, storken, regnpiparen med dess arter, härfågeln och fladdermusen.

20 Alla de flygande smådjur som går på fyra fötter skall vara en styggelse för er. 21 Av alla de flygande smådjur som går på fyra fötter

får ni äta endast dem som ovanför sina fötter har två ben att hoppa med på jorden. 22 Dessa får ni äta bland gräshopporna: arbe med dess arter, soleam med dess arter, hargol med dess arter och hagab med dess arter. 23 Men alla andra flygande smådjur som har fyra fötter skall vara en styggelse för er.

24 Var och en som rör vid den döda kroppen av något av följande djur ådrar sig orenhet och skall vara oren ända till kvällen, 25 och var och en som har burit bort någon sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen: 26 Alla de fyrfotadjur som har klövar, men inte helt kluvna, och som inte idisslar, de skall vara orena för er. Var och en som rör vid dem blir oren. 27 Och alla slags fyrfotadjur som går på tassar skall vara orena för er. Var och en som rör vid deras döda kroppar skall vara oren ända till kvällen. 28 Den som bär bort en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. De skall vara orena för er.

29 Bland de smådjur som rör sig på marken skall dessa vara orena för er: vesslan, jordråttan, de olika slagen av ödlor, 30 geckoödlan, landkrokodilen, letaen, sandödlan och kameleonten. 31 Bland alla smådjur skall dessa vara orena för er. Var och en som rör vid dem när de är döda skall vara oren ända till kvällen. 32 Allt som ett sådant djur faller på när det är dött blir orent, vare sig det är något slags träkärl eller kläder, något av skinn eller en säck eller vilken annan sak det kan vara som används till något behov. Man skall lägga det i vatten, och det skall vara orent ända till kvällen, då det blir rent. 33 Om något sådant faller i ett lerkärl, blir allt som är i detta orent, och ni skall slå sönder kärlet. 34 All mat man äter som är tillredd med vatten från ett sådant kärl är oren, och all dryck man dricker ur ett sådant kärl blir oren av det. 35 Allt som en sådan död kropp faller på blir orent. Är det en ugn eller öppen eldstad skall den förstöras, ty den blir oren. Den skall vara oren för er. 36 Men en källa eller en brunn, en plats dit vatten samlas, skall förbli ren. Men om någon rör vid själva den döda kroppen blir han oren. 37 Om en sådan död kropp faller på något slags utsäde, något man sår, förblir det rent. 38 Men om vatten har kommit på säden och en sådan död kropp sedan faller på den, skall den vara oren för er. 39 Om något fyrfotadjur som får ätas av er, dör, skall den som rör vid den döda kroppen vara oren ända till kvällen. 40 Den som äter kött av en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. Den som bär bort den döda kroppen skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

41 Alla slags smådjur som rör sig på jorden är en styggelse, de får inte ätas. 42 Varken av det som går på buken eller av det som går på fyra eller flera fötter bland alla de smådjur som rör sig på jorden skall ni äta något, ty de är en styggelse. 43 Gör er inte själva avskyvärda genom något av dessa kryp. Ådrag er inte orenhet genom sådana, så att ni blir orena genom dem. 44 Ty jag är Herren, er Gud. Ni skall hålla er heliga och vara heliga, ty jag är helig. Orena er inte genom något av de smådjur som rör sig på jorden. 45 Ty jag är Herren, som har fört er upp ur Egyptens land, för att jag skall vara er Gud. Så skall ni nu vara heliga, ty jag är helig.

46 Detta är lagen om fyrfotadjuren, om fåglarna, om alla slags levande varelser som rör sig i vattnet och om alla slags smådjur som rör sig på jorden. 47 Den visar hur man skall kunna skilja mellan orent och rent, mellan de djur som får ätas och de som inte får ätas.

Kvinnors rening när de har fött barn

12:

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barn: När en kvinna blir havande och föder en pojke, skall hon vara oren i sju dagar, lika många dagar som vid sin månadsrening skall hon vara oren. 3 På åttonde dagen skall hans förhud omskäras. 4 Sedan skall kvinnan stanna hemma i trettiotre dagar, under sitt reningsflöde. Hon får inte röra vid något som är heligt och hon får inte heller komma till helgedomen förrän hennes reningsdagar är över. 5 Men om det är en flicka som hon har fött, skall kvinnan vara oren i två veckor som vid sin månadsrening. Sedan skall hon stanna hemma i sextiosex dagar under sitt reningsflöde.

6 När hennes reningsdagar är över, efter det hon fött son eller dotter, skall hon till uppenbarelsetältets ingång, till prästen, föra fram ett årsgammalt lamm som brännoffer och en ung duva eller en turturduva som syndoffer. 7 Prästen skall offra detta inför Herrens ansikte och bringa försoning för henne, så blir hon ren från sitt blodflöde. Detta är lagen om en barnaföderska, både när hon har fött en pojke och när hon har fött en flicka. 8 Men om hon inte har råd med ett får, skall hon ta två turturduvor eller två unga duvor, en till brännoffer och en till syndoffer. Prästen skall så bringa försoning för henne och hon blir ren.

Människans orättfärdighet och Guds rättfärdighet

1 Vilket företräde har då judarna, eller vilken nytta har de av omskärelsen? 2 Ett stort företräde på allt sätt. Först och främst att Guds ord har anförtratts åt dem. 3 Vad betyder det, om somliga inte trodde? Inte kan väl deras otro göra Guds trofasthet om intet? 4 Nej, aldrig! Låt det stå fast att Gud är sann och varje människa en lögnare. Det står ju skrivet: "För att du skall få rätt i dina ord och vinna, när man går till rätta med dig". (Ps 51:6.)

5 Men om vår orättfärdighet visar Guds rättfärdighet, vad skall vi då säga? Inte kan väl Gud, som straffar i sin vrede, vara orättfärdig – jag talar som människor tänker? 6 Nej, aldrig! Hur skulle han då kunna döma världen? 7 Men om Guds sannfärdighet genom min lögnaktighet framstår så mycket klarare till hans ära, varför blir jag då dömd som syndare? 8 Varför inte säga: "Låt oss göra det onda, för att något gott skall komma av det?" Så säger man hånfullt om oss, och så påstår även somliga att vi lär. De skall få den dom som de förtjänar.

Inför Gud är alla syndare

9 Hur är det då? Har vi något företräde? Nej, inte alls! Vi har ju redan anklagat både judar och greker för att alla vara under syndens välde. 10 Det står skrivet: " Ingen rättfärdig finns, inte en enda. (Ps 14:1f.),

11 "ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud."

12 "Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade.

Ingen finns som gör det goda, inte en enda."

13 "En öppen grav är deras strupe. Sina tungor använder de till svek.

Huggormsgift är bakom deras läppar. (Ps 5:10, 140:4.)

14 "Deras mun är full av förbannelse och bitterhet. (Ps 10:7)

15 "De är snabba på foten till att utgjuta blod. (Jes 59:7f.)

16 "Förödelse och elände råder på deras vägar,"

17 "och fridens väg känner de inte."

18 "De har inte gudsfruktan inför sina ögon. (Ps 36:2.)

19 Men vi vet att allt vad lagen säger, det talar den till dem som har lagen, för att var mun skall stoppas till och hela världen stå med skuld inför Gud. 20 Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Genom lagen ges insikt om synd."

13 februari

Jordan von Sachsen: "Den perfekta lagen tar bort alla ofullkomligheter, det är kärleken.

Du ser denna lag skriven i en märklig skönhet när du ser Jesus på korset, vår Herre utsträckt som ett stycke papper med tecken i form av sår och skrivet med blod, Hans eget kärleksblod. Finns det någon annan bok värd att läsa?."

Leviticus 13–14

Lagar om spetälska av olika slag

13: 1 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 När någon får en upphöjning på huden eller ett utslag eller en ljus fläck och detta utvecklas till något som liknar spetälska på hans hud, skall han föras till prästen Aron, eller till en av hans söner, prästerna. 3 Prästen skall se på det angripna stället på huden. Om han då finner att håret på det angripna stället har vitnat och att det angripna stället visar sig djupare än den övriga huden på kroppen, då är det spetälska. När prästen ser det, skall han förklara honom oren. 4 Och om den ljusa fläcken på hans hud är vit men inte visar sig djupare än den övriga huden och om håret på den inte har vitnat, skall prästen hålla den angripne instängd i sju dagar. 5 Den sjunde dagen skall prästen se på honom. Om han då finner att det angripna stället är oförändrat och att det onda inte har brett ut sig på huden, skall han för andra gången hålla honom instängd i sju dagar. 6 Sedan skall prästen se på honom igen på sjunde dagen, och om det angripna stället har bleknat och det onda inte har brett ut sig på huden, skall han förklara honom ren, ty då är det ett vanligt utslag, och när han har tvättat sina kläder är han ren. 7 Men om utslaget breder ut

sig på huden, sedan han visat sig för prästen för att förklaras ren, skall han visa sig för prästen en gång till. 8 Om prästen ser att utslaget har brett ut sig på huden, skall prästen förklara honom oren, ty då är det spetälska.

9 När någon får spetälska, skall han föras till prästen, 10 och prästen skall se på honom. Om det finns en vit upphöjning på huden och håret har vitnat där och svallkött har bildats i upphöjningen, 11 då är det gammal spetälska på hans hud, och prästen skall förklara honom oren. Han skall inte stänga honom inne, ty han är oren. 12 Men om spetälskan har brutit ut så att hela huden är täckt av spetälska på den angripne, från huvud till fot, överallt där prästen ser, 13 då skall prästen undersöka honom. Om han då finner att spetälska täcker hela hans kropp, skall han förklara den angripne ren. Hela hans kropp har blivit vit, han är ren. 14 Men så snart svallkött visar sig på honom är han oren. 15 När prästen ser svallköttet, skall han förklara honom oren. Svallköttet är orent, det är spetälska. 16 Men om svallköttet förändras och stället blir vitt, skall han gå till prästen. 17 Och prästen skall se på honom och om det angripna stället har blivit vitt, skall han förklara den angripne ren. Han är då ren.

18 När någon på sin hud har haft en böld som har läkts, 19 men det sedan visar sig en vit upphöjning eller en rödvit fläck på det ställe där bölden var, skall han visa sig för prästen, 20 och prästen skall se på honom. Om denne finner att stället är lägre än den övriga huden och att håret på det har vitnat, skall han förklara honom oren, ty då är han angripen av spetälska som har brutit ut där bölden var. 21 Men om prästen undersöker honom och finner att vitt hår saknas där, att stället inte är lägre än den övriga huden och att det är blekt, då skall prästen hålla honom instängd i sju dagar. 22 Om då det onda breder ut sig på huden, skall prästen förklara honom oren, ty då är han angripen. 23 Men om den ljusa fläcken stannar kvar på sin plats och inte breder ut sig, då är det ett ärr efter bölden, och prästen skall förklara honom ren.

24 Om någon får ett brännsår på sin hud och det sedan blir en rödvit eller en vit fläck av ärrbildningen i brännsåret, 25 skall prästen undersöka det. Om håret på fläcken har vitnat och den visar sig vara djupare än huden, då är det spetälska som har brutit ut i brännsåret. Därför skall prästen förklara honom oren, ty han är angripen av spetälska. 26 Men om prästen undersöker stället och finner att vitt hår saknas på den ljusa fläcken, att stället inte är lägre än den övriga huden och att det är blekt, då skall prästen hålla honom instängd i sju dagar. 27 Och prästen skall se på honom den sjunde dagen. Om det onda har

brett ut sig på huden, skall prästen förklara honom oren, ty då är han angripen av spetälska. 28 Men om den ljusa fläcken stannar kvar på sin plats och inte breder ut sig på huden och förblir blek, då är det en upphöjning efter brännsåret, och prästen skall förklara honom ren, ty det är ett märke efter brännsåret.

29 Om en man eller kvinna får någon fläck på huvudet eller hakan, 30 skall prästen undersöka fläcken. Om den då visar sig djupare än huden och där finns gulaktigt, tunt hår, skall prästen förklara den angripne oren, ty då är det elakartad spetälskeskorv eller spetälska på huvud eller haka. 31 Men om prästen ser på det ställe som angripits av skorven och det inte är djupare än huden och det inte finns något svart hår i det, då skall prästen hålla den som angripits av skorven instängd i sju dagar. 32 Den sjunde dagen skall prästen se på det angripna stället. Om skorven då inte har brett ut sig och där inte finns något gulaktigt hår och skorven inte visar sig djupare än huden, 33 då skall den sjuke raka sig utan att raka det skorviga stället, och prästen skall för andra gången hålla honom instängd i sju dagar. 34 Den sjunde dagen skall prästen se på den skorvsjuke. Om skorven inte har brett ut sig på huden och inte visar sig djupare än huden, skall prästen förklara honom ren. Han skall tvätta sina kläder och vara ren. 35 Men om skorven breder ut sig på huden, sedan han har förklarats ren, 36 skall prästen se på honom. Om skorven då har brett ut sig på huden, behöver han inte närmare se efter om det finns något gulaktigt hår, ty han är oren. 37 Men om skorven visar sig oförändrad och det har växt svart hår på stället, då är skorven läkt. Han är ren, och prästen skall förklara honom ren.

38 När någon, man eller kvinna, får ljusa fläckar på huden, särskilt vita, ljusa fläckar, 39 skall prästen se på den angripne. Om de ljusa fläckarna på huden är blekvita, då är det ett ofarligt utslag på huden. Han är ren. 40 När håret på en mans huvud faller av, är det vanlig bakskallighet. Han är ren. 41 Om håret faller av på främre delen av huvudet, är det vanlig framskallighet och han är ren. 42 Men om det uppstår en rödvit fläck på det skalliga stället, baktill eller framtill, då är det spetälska som har brutit ut på det skalliga stället, baktill eller framtill, 43 och prästen skall se på honom. Om den upphöjda fläcken på det skalliga stället, baktill eller framtill, då är rödvit och visar sig vara lik spetälska på kroppens hud, 44 då är mannen spetälsk. Han är oren. Prästen skall förklara honom oren, ty han är angripen på sitt huvud.

45 Den som är angripen av spetälska skall gå med sönderrivna kläder. Han skall ha sitt hår ovårdat och skyla sitt skägg och ropa: "Oren! Oren!"

46 Så länge han är angripen av spetälska skall han vara oren. Han är oren och skall bo avskilt. Han skall ha sin bostad utanför lägret.

47 När ett klädesplagg blir angripet av spetälska, vare sig det är ett plagg av ylle eller linne, 48 om det är något vävt eller virkat tyg, av linne eller ylle, eller om det är ett skinn eller vad det än är som är tillverkat av skinn, 49 och det angripna stället är grönaktigt eller rödaktigt på plagget eller skinnet, på det vävda eller virkade tyget eller på skinnföremålet, vad det än är, då är stället angripet av spetälska och skall visas för prästen. 50 Och prästen skall se på det angripna stället och det föremål som angripits skall vara inlåst i sju dagar. 51 Den sjunde dagen skall han se på det angripna stället. Om skadan har brett ut sig på plagget eller på det vävda eller virkade tyget eller på skinnet, vad det än är som är gjort av skinnet, så är stället angripet av elakartad spetälska. Det är orent. 52 Man skall bränna upp plagget eller det vävda eller virkade tyget, vare sig det är av ylle eller linne, eller skinnföremålet, vad det än är som är angripet, ty det är elakartad spetälska. Allt skall brännas upp i eld.

53 Men om prästen ser på stället och fläcken då inte har brett ut sig på plagget eller på det vävda eller virkade tyget eller på skinnföremålet, vad det än är, 54 skall han befalla att man tvättar den sak där det angripna stället finns, och prästen skall ha den inlåst i ytterligare sju dagar. 55 Han skall efter tvättningen se på det angripna stället. Om fläcken då inte har ändrat utseende, är saken oren, även om fläcken inte har brett ut sig. Du skall bränna upp den i eld. Det är en frätfläck, vare sig den sitter på avigsidan eller på rätsidan. 56 Men om prästen ser på det angripna stället och finner att det har bleknat efter tvättningen, då skall han riva bort det från plagget eller skinnet eller från det vävda eller virkade tyget. 57 Om en fläck visar sig igen på plagget eller på det vävda eller virkade tyget eller på skinnföremålet, vad det än är, så är det spetälska som har brutit ut. Den sak där det angripna stället finns skall du bränna upp i eld. 58 Men om fläcken på plagget eller på det vävda eller stickade tyget eller på skinnföremålet, vad det än är, har gått bort genom tvättningen, skall plagget tvättas en andra gång och blir då rent.

59 Detta är lagen om det som blir angripet av spetälska, vare sig det är ett plagg av ylle eller linne eller det är ett vävt eller virkat tyg eller något skinnföremål, vad det än är, och efter denna lag skall det förklaras rent eller orent.

Den spetälskes rening

14: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Detta är lagen om den spetälske den dag han skall renas: Han skall föras till prästen 3 och prästen skall gå ut utanför lägret och se på honom. Om han är botad från sin spetälska 4 skall prästen befalla att man för den som skall renas tar två levande rena fåglar, cederträ, karmosinrött garn och isop. 5 Prästen skall befalla att man skall slakta den ena fågeln över ett lerkärl med friskt vatten. 6 Sedan skall han ta den levande fågeln, cederträet, det karmosinröda garnet och isopen och doppa allt detta tillsammans med den levande fågeln i blodet från den fågel som blev slaktad över det friska vattnet. 7 Han skall stänka sju gånger på den som skall renas från spetälskan, och när han på detta sätt har renat honom, skall han släppa den levande fågeln fri ute på marken. 8 Den som skall renas skall tvätta sina kläder och raka av allt sitt hår och bada i vatten, så blir han ren och får sedan gå in i lägret. Men han skall stanna utanför sitt tält i sju dagar. 9 På sjunde dagen skall han raka av allt sitt hår, både huvudhåret, skägget och ögonbrynen, ja, allt sitt hår skall han raka av. Och han skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, så blir han ren. 10 På åttonde dagen skall han ta två felfria lamm av hankön, ett årsgammalt felfritt lamm av honkön och tre tiondels efa fint mjöl, blandat med olja, till matoffer, och vidare en log olja. 11 Och prästen som utför reningen skall ställa fram den som skall renas och allt det övriga inför Herrens ansikte vid ingången till uppenbarelsetältet. 12 Prästen skall ta det ena lammet med tillhörande logmått olja och offra det till ett skuldoffer och vifta det som ett viftoffer inför Herrens ansikte. 13 Han skall slakta lammet på samma plats som man slaktar syndoffersdjuren och brännoffersdjuren, på en helig plats, ty skuldoffret liksom syndoffret tillhör prästen. Det är högheligt. 14 Och prästen skall ta något av skuldoffrets blod och stryka det på högra örsnibben på den som skall renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå. 15 Sedan skall prästen ta av tillhörande log olja och hälla i sin vänstra hand. 16 Han skall doppa sitt högra pekfinger i oljan som han har i vänster hand och stänka något av oljan med sitt finger sju gånger inför Herrens ansikte. 17 Av den olja som är kvar i hans hand skall prästen stryka på högra örsnibben på den som skall renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå, ovanpå skuldoffersblodet. 18 Det som sedan är kvar av oljan i prästens hand skall han hälla på huvudet på den som skall renas. Så skall prästen bringa försoning för honom inför Herrens ansikte. 19 Därefter skall han offra syndoffret och bringa försoning för den som skall renas, så att han blir fri från sin orenhet. Sedan skall prästen slakta brännoffersdjuret. 20 Han skall offra brännoffret och

matoffret på altaret. När prästen på detta sätt bringar försoning för honom, blir han ren.

21 Men om han är fattig och inte har råd med så mycket, skall han ta endast ett lamm till skuldoffer och vifta det för att bringa försoning för sig, och endast en tiondels efa fint mjöl, blandat med olja, till matoffer samt en log olja, 22 och dessutom två turturduvor eller två unga duvor, allt eftersom han har råd. Den ena duvan skall vara till syndoffer och den andra till brännoffer. 23 För att förklaras ren skall han på åttonde dagen bära allt detta till prästen, till uppenbarelsetältets ingång inför Herrens ansikte. 24 Prästen skall ta skuldofferslammet och det logmått olja som hör till det, och han skall vifta det som ett viftoffer inför Herrens ansikte. 25 När skuldofferslammet har slaktats, skall prästen ta av skuldoffrets blod och stryka på högra örsnibben på den som skall renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå. 26 Sedan skall prästen hälla något av oljan i sin vänstra hand, 27 och han skall med sitt högra pekfinger stänka något av oljan som han har i vänster hand sju gånger inför Herrens ansikte. 28 Och prästen skall med oljan som han har i handen stryka på högra örsnibben på den som skall renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå, ovanpå skuldoffersblodet. 29 Det som är kvar av oljan i prästens hand skall han hälla på huvudet på den som skall renas, för att bringa försoning för honom inför Herrens ansikte. 30 Sedan skall han offra den ena av turturduvorna eller av de unga duvorna, vad han nu har haft råd till. 31 Av det han har kunnat skaffa skall han offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer tillsammans med matoffret. På detta sätt skall prästen bringa försoning inför Herrens ansikte för den som skall renas.

32 Detta är lagen om den som har blivit angripen av spetälska men inte har råd att skaffa vad som enligt lagen hör till hans rening.

Spetälska på hus

33 Herren sade till Mose och Aron: 34 När ni kommer in i Kanaans land, som jag ger er till arvedel, och jag låter något hus i landet ni får till arvedel bli angripet av spetälska, 35 skall husets ägare anmäla det för prästen och säga: "Det ser ut som om mitt hus är angripet av spetälska." 36 Då skall prästen ge befallning om att man utrymmer huset innan han går in för att se på det angripna stället, detta för att inte allt som är i huset skall bli orient. Därefter skall prästen gå in för att bese huset. 37 Om han då, när han undersöker det angripna stället, finner att det på husets vägg har bildats grönaktiga eller rödaktiga fördjupningar, som är lägre än den övriga väggen, 38 skall prästen gå ut ur huset, till dörren på huset, och stänga det för sju dagar. 39 Och prästen skall komma

tillbaka på sjunde dagen och undersöka huset. Om fläcken har brett ut sig på husets vägg, 40 skall han befälla att man tar bort de stenar som är angripna och kastar dem utanför staden på någon oren plats. 41 Men huset skall man skrapa överallt på insidan och kasta det avskrapade murbruket på en oren plats utanför staden. 42 Och man skall ta andra stenar och sätta in dem i de förras ställe och ta annat murbruk och rappa huset med det.

43 Om en fläck kommer fram igen på huset, sedan man tagit bort stenarna, skrapat huset och rappat det, 44 skall prästen gå in och se på det. Om fläcken har brett ut sig på huset, är det elakartad spetälska. Huset är orent. 45 Och man skall riva ner huset med dess stenar och trävirke och allt murbruk på huset och föra bort alltsammans utanför staden till någon oren plats. 46 Om någon har gått in i huset under den tid det skulle vara stängt, skall han vara oren ända till kvällen. 47 Om någon har legat i huset skall han tvätta sina kläder, och om någon har ätit i huset skall också han tvätta sina kläder. 48 Men om prästen går in och undersöker huset och ser att fläcken inte har brett ut sig på huset sedan det blivit rappat, skall han förklara huset rent, ty då är det onda läkt.

49 Till husets rening skall han ta två fåglar, cederträ, karmosinrött garn och isop. 50 Och han skall slakta den ena fågeln över ett lerkärl med friskt vatten. 51 Sedan skall han ta cederträet, isopen, det karmosinröda garnet och den levande fågeln, doppa alltsammans i den slaktade fågelns blod och i det friska vattnet och bestänka huset sju gånger. 52 Så skall han rena huset med fågelns blod och det friska vattnet och med den levande fågeln, cederträet, isopen och det karmosinröda garnet. 53 Och han skall släppa den levande fågeln fri ute på marken utanför staden. När han så bringar försoning för huset, blir det rent.

54 Detta är lagen om allt slags spetälskesjukdom och spetälskeskorv, 55 om spetälska på kläder och på hus, 56 om upphöjningar på huden, utslag och ljusa fläckar, 57 till undervisning om när något är orent eller rent. Detta är lagen om spetälska.

Romarbrevet 3: 21 – 4: 25

Förklarad rättfärdig i Kristus

21 Men nu har utan lagen en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittnar om, 22 en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla som tror. Ty här finns ingen skillnad. 23 Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, 24 och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem. 25 Honom har Gud, genom hans blod, ställt fram som en nådastol, (ordagrant: "soningsställe") att tas emot genom tron. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han hade lämnat ostraffade de synder som förut hade blivit begångna, 26 under tiden för Guds tålmod. I den tid som nu är ville han visa sin rättfärdighet: att han själv är rättfärdig, när han förklarar den rättfärdig som tror på Jesus. 27 Men vad kan vi då berömma oss av? Allt beröm är uteslutet. Genom vilken regel? Genom gärningarnas? Nej, genom trons regel. 28 Vi hävdar att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar. 29 Eller är Gud endast judarnas Gud? Är han inte också hedningarnas? Jo, också hedningarnas, 30 lika säkert som Gud är en, han som förklarar den omskurne rättfärdig av tro och den oomskurne genom tro. 31 Sätter vi då lagen ur kraft genom tron? Nej, inte alls! Vi upprätthåller lagen.

14 februari

St. Kyrillos: "O Herre min Gud, bygg upp kyrkan så att alla blir ett i den. Gör oss, ditt folk, kända för vår enhet och vår tro."

Leviticus 15–16

Orena flytningar hos en man

1 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 Säg till Israels barn: 3 Om någon får flytning från sin kropp, är hans flytning oren. Detta är vad som gäller om hans orenhet så länge flytningen pågår: Vare sig hans kropp avsöndrar flytningen eller tillsluter sig för flytningen, är han oren. 4 Allt som den sjuke ligger på blir orent, och allt som han sitter på blir orent. 5 Den som rör vid något som han legat på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 6 Den som sätter sig på något som den sjuke suttit på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 7 Den som rör vid den sjukes kropp skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 8 Om den sjuke spottar på någon som är ren, skall denne tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 9 Varje sadel som den sjuke sitter på när han rider blir oren. 10 Var och en som rör vid något vad det än är som har legat under honom skall vara oren ända till kvällen, och den som bär bort något sådant skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 11 Var och en som den sjuke rör vid utan att ha sköljt sina händer i vatten skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 12 Ett lerkärl som den sjuke rör vid skall slås sönder, och varje träkärl skall sköljas i vatten.

13 När den som har flytning blir fri från sin flytning, skall han räkna sju dagar för att förklaras ren. Därefter skall han tvätta sina kläder och bada sin kropp i rinnande vatten. Då blir han ren. 14 På åttonde dagen skall han ta två turturduvor eller två unga duvor och komma inför Herrens ansikte, till uppenbarelsetältets ingång, och han skall ge dem åt prästen. 15 Och prästen skall offra dem, den ena till syndoffer och den andra till brännoffer. Så skall prästen bringa försoning för honom inför Herrens ansikte till rening från hans flytning.

16 Om en man har haft sädesuttömning, skall han bada hela sin kropp i vatten och vara oren ända till kvällen. 17 Alla kläder och allt av skinn som sädesuttömningen kommit på skall tvättas i vatten och vara oren ända till kvällen. 18 När en man har legat med en kvinna och sädesuttömning har skett, skall de båda bada i vatten och vara orena ända till kvällen.

Orena flytningar hos en kvinna

19 När en kvinna har sin flytning och det kommer blod från hennes kropp, skall hon vara oren i sju dagar, och var och en som rör vid henne skall vara oren ända till kvällen. 20 Allt som hon ligger på under sin

månadsrening blir orent, och allt som hon sitter på blir orent. 21 Var och en som rör vid det som hon legat på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 22 Var och en som rör vid något som hon suttit på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. 23 Om någon sak läggs på det som hon har legat eller suttit på och någon sedan rör vid det, skall han vara oren ända till kvällen. 24 Om en man ligger med henne och något av hennes månadsblödning kommer på honom, skall han vara oren i sju dagar, och allt som han ligger på blir orent.

25 Om en kvinna har blödningar under en längre tid, utan att det är hennes månadsrening, eller om hon har blödningar utöver tiden för sin månadsrening, skall samma regler gälla för henne som under tiden för hennes månadsrening. Hon är oren. 26 För allt som hon ligger på så länge hennes blödningar varar skall gälla samma regler som för det hon ligger på under sin månadsrening, och allt som hon sitter på blir orent liksom under hennes månadsrening. 27 Och var och en som rör vid något av detta blir oren. Han skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

28 När hon blir ren från blödningen, skall hon räkna sju dagar, och sedan är hon ren. 29 På åttonde dagen skall hon ta två turturduvor eller två unga duvor och bära dem till prästen, till uppenbarelsetältets ingång. 30 Prästen skall offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer. På detta sätt skall prästen bringa försoning för henne inför Herrens ansikte till rening från hennes orena blödning.

31 Ni skall skilja Israels barn från deras orenhet, så att de inte måste dö i sin orenhet, om de orenar mitt tabernakel som står mitt ibland dem.

32 Detta är lagen om den som har flytning och om den som har sädesuttömning så att han därigenom blir oren, 33 och om den kvinna som har sin månadsrening och om den man eller kvinna som har någon flytning, samt om en man som ligger med en oren kvinna.

Den stora försoningsdagen

16: 1 Herren talade till Mose, sedan Arons båda söner hade dött, de som dog när de trädde fram inför Herrens ansikte. 2 Och Herren sade till Mose: Säg till din bror Aron att han inte när som helst får gå in i helgedomen innanför förlåten framför nådastolen som är ovanpå arken, för att han inte skall dö. Ty jag skall uppenbara mig i molnet över nådastolen.

3 Detta skall Aron ha med sig när han går in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och en bagge till brännoffer. 4 Han skall ta på sig en helig livklädnad av linne och ha benkläder av linne på sin kropp, och han skall spänna på sig ett bälte av linne och vira en turban av linne om huvudet. Detta är de heliga kläderna, och innan han tar dem på sig skall han bada sin kropp i vatten. 5 Av israeliternas menighet skall han ta emot två bockar till syndoffer och en bagge till brännoffer.

6 Och Aron skall föra fram sin egen syndofferstjur och bringa försoning för sig och sitt hus. 7 Sedan skall han ta de två bockarna och ställa dem inför Herrens ansikte, vid ingången till uppenbarelsetältet. 8 Aron skall dra lott om de båda bockarna: en lott för Herren och en lott för att skaffa bort synden.

9 Den bock som lotten bestämmer åt Herren skall Aron föra fram och offra till syndoffer. 10 Men den bock som lotten bestämmer för att skaffa bort synden skall ställas levande inför Herrens ansikte, för att försoning skall bringas genom honom. Och sedan skall han sändas i väg ut i öknen för att skaffa bort synden.

11 Aron skall föra fram sin syndofferstjur och bringa försoning för sig själv och sitt hus. Han skall slakta sin syndofferstjur. 12 Sedan skall han ta ett fyrfat, fullt med glöd från altaret som står inför Herrens ansikte, och han skall fylla sina händer med krossad, väldoftande rökelse, och han skall bära in detta innanför förlåten. 13 Han skall lägga rökelsen på elden inför Herren, så att ett moln av rökelse täcker nådastolen ovanpå vittnesbördet, detta för att han inte skall dö. 14 Och han skall ta av tjurens blod och stänka det med sitt finger framtill på nådastolen. Sju gånger skall han stänka blodet framför nådastolen med sitt finger.

15 Sedan skall han slakta folkets syndoffersbock och bära in dess blod innanför förlåten, och han skall göra med blodet som han gjorde med tjurens blod. Han skall stänka det på nådastolen och framför nådastolen. 16 Så skall han bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och överträdelser, ja, från alla deras synder. På samma sätt skall han göra med uppenbarelsetältet, som har sin plats hos dem mitt ibland deras orenheter. 17 Ingen människa får vara i uppenbarelsetältet från den stund då han går in för att bringa försoning i helgedomen, till dess han går ut. Så skall han bringa försoning för sig själv och sitt hus och för Israels hela församling.

18 Sedan skall han gå ut till altaret som står inför Herrens ansikte och bringa försoning för det. Han skall ta av tjurens blod och av bockens blod och stryka på altarets horn runt omkring, 19 och han skall stänka

av blodet på altaret med sitt finger sju gånger och rena och helga det från Israels barns orenheter.

20 När Aron har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, skall han föra fram den levande bocken.

21 Och Aron skall lägga båda händerna på den levande bockens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar och överträdelser, ja, alla deras synder. Han skall lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg honom ut i öknen genom en man som hålls redo för detta. 22 Bocken skall bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och man skall släppa bocken ute i öknen.

23 Sedan skall Aron gå in i uppenbarelsetältet och ta av sig linnekläderna, som han hade klätt sig i när han gick in i helgedomen, och han skall lämna dem där. 24 Han skall bada sin kropp i vatten på en helig plats och ta på sig sina vanliga kläder. Sedan skall han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning för sig och för folket. 25 Fettet av syndoffersdjuret skall han bränna på altaret. 26 Och den som sände i väg bocken för att skaffa bort synden skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret.

27 Syndofferstjuren och syndoffersbocken, vilkas blod blev inburet för att bringa försoning i helgedomen, skall föras bort utanför lägret, och man skall bränna upp dem i eld med deras hud, kött och orenhet. 28 Den som bränner upp detta skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret.

29 Detta skall för er vara en evig stadga: I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, skall ni fasta och inte utföra något arbete, varken de som är födda i landet eller främlingen som bor ibland er. 30 Ty på den dagen skall försoning bringas för att rena er. Från alla era synder skall ni renas inför Herrens ansikte. 31 En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall fasta. Detta skall vara en evig stadga. 32 Den präst som har blivit smord och invigd till att vara präst i sin fars ställe skall bringa försoning. Han skall ta på sig linnekläderna, de heliga kläderna, 33 och han skall bringa försoning för det allra heligaste och försoning för uppenbarelsetältet och altaret, och han skall bringa försoning för prästerna och allt folket i församlingen.

34 Detta skall för er vara en evig stadga, så att försoning bringas för Israels barn en gång om året för alla deras synder. Och Aron gjorde så som Herren hade befallt Mose.

Romarbrevet 5

Frid med Gud

1 Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. 2 Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi jublar i hoppet om Guds härlighet. 3 Men inte bara det, vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, 4 tålamodet fasthet och fastheten hopp. 5 Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss. 6 Medan vi ännu var svaga dog Kristus i ogudaktigas ställe, när tiden var inne. 7 Knappast vill någon dö för en hederlig människa – kanske vågar någon gå i döden för den som är god. 8 Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare. 9 När vi nu står som rättfärdiga genom hans blod, hur mycket säkrare skall vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen. 10 Ty om vi, medan vi var Guds fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död, hur mycket säkrare skall vi då inte bli frälsta genom hans liv, när vi nu är försonade. 11 Men inte bara det, utan vi gläder oss i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen.

Adam och Kristus

12 Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat. 13 Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns. 14 Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte hade syndat genom en överträdelse sådan som Adams, han som är en förebild till den som skulle komma.

15 Dock är det inte med nåden som med syndafallet. Ty om de många har dött genom en endas fall, så har ännu mycket mer Guds nåd och gåva överflödat till de många genom en enda människas nåd, Jesu Kristi nåd. 16 Inte heller kom gåvan som följd av en endas synd. Domen kom genom en enda och drog med sig fördömelse. Den fria gåvan däremot kom efter många överträdelser och ledde till ett frikännande. 17 Ty om en endas fall gjorde att döden fick herravälde genom denne ende, hur mycket mer skall då inte de som mottar den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva regera i liv genom denne ende, Jesus Kristus.

18 Alltså: liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet för alla människor lett till en frikännande dom som leder till liv. 19 Liksom de många stod som syndare på grund av en enda människas olydnad, så skulle också de många stå som rättfärdiga på grund av den endes lydnad. 20 Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer, 21 för att, liksom synden fick herravälde genom döden, också nåden skulle få herravälde genom rättfärdigheten, som leder till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre.

15 februari

St. Claude de la Colombière: "Jag lovar att inte göra något eller underlåta att göra något på grund av vad folk tänker. Jag vill ha inom mig en stor frid."

Leviticus 17–18

Blodets helighet

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Aron och hans söner och alla Israels barn: Detta är vad Herren har befällt: 3 Om någon av Israels hus slaktar ett nötkreatur, ett lamm eller en get i eller utanför lägret 4 och inte för fram djuret till uppenbarelsetältets ingång för att bära fram det som en offergåva åt Herren framför hans tabernakel, skall detta tillräknas den mannen som blodskuld. Han har utgjutit blod, och han skall utrotas ur sitt folk. 5 Därför skall Israels barn komma med sina

slaktdjur, som de brukar slakta ute på marken, fram till Herren, till uppenbarelsetältets ingång, till prästen, och slakta dem där som ett gemenskapsoffer åt Herren. 6 Prästen skall stänka blodet på Herrens altare vid ingången till uppenbarelsetältet och bränna fettet till en ljuvlig doft för Herren. 7 De skall inte mer offra sina slaktoffer till de onda andar som de i trolös avfällighet håller sig till. Detta skall vara en evig stadga för dem, från släkte till släkte.

8Säg till dem: Om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor bland dem, offrar ett brännoffer eller ett slaktoffer 9 och inte för fram det till uppenbarelsetältets ingång för att offra det åt Herren, skall den mannen utrotas ur sitt folk.

10 Och om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor bland dem förtär något blod, skall jag vända mitt ansikte mot den som äter blodet och utrota honom ur hans folk. 11 Ty kroppens liv är i blodet, och jag har givit er det till altaret, till att bringa försoning för era själar. Det är blodet som bringar försoning genom själen som är i det. 12 Därför säger jag till Israels barn: Ingen av er skall förtära blod. Främlingen som bor ibland er skall inte heller förtära blod.

13 Om någon av Israels barn eller av främlingarna som bor bland dem fäller ett villebråd av fyrfotadjur eller en fågel av det slag som får ätas, skall han låta blodet rinna ut och täcka över det med jord. 14 Ty varje kropps liv är dess blod. Därför säger jag till Israels barn: Ni skall inte äta någon kropps blod, ty varje kropps liv är dess blod. Var och en som äter det skall utrotas. 15 Och var och en som äter ett självdött eller ihjälrivet djur, vare sig han är född i landet eller är främling, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen. Då blir han ren. 16 Om han inte tvättar sina kläder och badar sin kropp, kommer han att bära på missgärning.

Förbjudna sexuella förbindelser

18: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barn: Jag är Herren, er Gud. 3 Ni skall inte göra som man gör i Egyptens land, där ni har bott. Inte heller skall ni göra som man gör i Kanaans land, dit jag vill föra er. Ni skall inte vandra efter deras stadgar. 4 Mina domslut skall ni följa och mina stadgar skall ni handla noggrant efter. Jag är Herren, er Gud. 5 Ja, ni skall hålla fast vid mina stadgar och lagar, ty den människa som följer dem skall leva genom dem. Jag är Herren.

6 Ingen av er skall röra en kvinna som är hans nära släkting och blotta hennes nakenhet. Jag är Herren. 7 Du skall inte blotta din fars nakenhet genom att blotta din mors nakenhet. Hon är din mor, och du skall inte

blotta hennes nakenhet. 8 Du skall inte blotta nakenheten hos din fars hustru, ty det är din fars nakenhet. 9 Du skall inte blotta din systers nakenhet, vare sig hon är din fars dotter eller din mors dotter, vare sig hon är född hemma eller ute. 10 Du skall inte blotta din sondotters eller din dotterdotters nakenhet, ty det är din egen nakenhet. 11 Du skall inte blotta nakenheten hos dottern till din fars hustru, ty hon är av din fars släkt och hon är din syster. 12 Du skall inte blotta nakenheten hos din fars syster, ty hon är din fars nära släkting. 13 Du skall inte blotta nakenheten hos din mors syster, ty hon är din mors nära släkting. 14 Du skall inte blotta nakenheten hos din fars bror, och du skall inte röra hans hustru, ty hon är din fars syster. 15 Du skall inte blotta din svärdotters nakenhet. Hon är din sons hustru, och hennes nakenhet skall du inte blotta. 16 Du skall inte blotta nakenheten hos din brors hustru, ty det är din brors nakenhet. 17 Du skall inte blotta en kvinnas nakenhet och dessutom hennes dotters. Du skall inte heller ta till hustru hennes sondotter eller dotterdotter och blotta deras nakenhet. Det vore en skam, ty de är ju dina nära släktingar. 18 Du skall inte ta till hustru en kvinna som är syster till din hustru, så att du väcker fiendskap mellan dem genom att du blottar också hennes nakenhet medan din hustru lever.

19 Du skall inte röra en kvinna och blotta hennes nakenhet, när hon är oren under sin månadsrening. 20 Du skall inte ligga med din nästas hustru, så att du genom henne orenar dig. 21 Du skall inte offra någon av dina avkomlingar åt Molok. Du skall inte ohelga din Guds namn. Jag är Herren. 22 Du skall inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna. Det är avskyvärt. 23 Du skall inte ligga med något djur, så att du genom det blir oren. Inte heller skall en kvinna ställa sig framför ett djur för att para sig med det. Det är naturvidrigt.

24 Ni skall inte orena er med något av detta, ty med allt sådant har de hednafolk orenat sig som jag driver bort för er. 25 Genom detta har landet blivit orenat, och jag har straffat det för dess missgärning, så att landet har spytt ut sina invånare. 26 Ni skall därför hålla fast vid mina stadgar och lagar, och ingen av er, vare sig han är född i landet eller är en främling som bor ibland er, skall göra någon av dessa avskyvärdheter. 27 Ty alla dessa avskyvärda ting har landets inbyggare bedrivit, de som var där före er, och landet har blivit orenat. 28 Gör inte något sådant, så att landet spyr ut er, liksom det har spytt ut det folk som har bott där före er. 29 Ty var och en som gör någon av alla dessa avskyvärdheter skall utrotas ur sitt folk, ja, alla som gör sådant. 30 Håll därför fast vid vad jag har befallt er att iaktta, så att ni inte följer någon

av de avskryvbara seder som man har följt före er och så orenar er genom dem. Jag är Herren, er Gud.

Romarbrevet 6

Det nya livet

1 Vad skall vi nu säga? Skall vi fortsätta att synda för att nåden skall bli större? 2 Nej, visst inte! Vi som har dött bort från synden, hur skulle vi kunna fortsätta att leva i den? 3 Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död? 4 Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. 5 Ty är vi förenade med honom genom en död som hans, skall vi också vara förenade med honom genom en uppståndelse som hans. 6 Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden. 7 Ty den som är död är friad från synd. 8 Har vi nu dött med Kristus, tror vi att vi också skall leva med honom. 9 Vi vet att Kristus aldrig mer dör, sedan han blivit uppväckt från de döda. Döden har inte längre någon makt över honom. 10 Ty hans död var en död från synden en gång för alla, men det liv han lever, det lever han för Gud. 11 Så skall också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus.

12 Synden skall därför inte härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. 13 Ställ inte era lemmar i syndens tjänst, som vapen åt orättfärdigheten, utan ställ er själva i Guds tjänst. Ni som var döda men nu lever, ställ era lemmar i Guds tjänst som vapen åt rättfärdigheten. 14 Synden skall inte vara herre över er, ty ni står inte under lagen utan under nåden. 15 Hur är det alltså? Skall vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Naturligtvis inte! 16 Vet ni inte att om ni gör er till slavar under någon och lyder honom, då är ni hans slavar och det är honom ni lyder, antingen under synden, vilket leder till död, eller under lydnaden, vilket leder till rättfärdighet? 17 Men Gud vare tack! Ni var syndens slavar men har nu av hjärtat blivit lydiga mot den lära som ni blivit överlämnade åt. 18 Nu är ni slavar under rättfärdigheten, sedan ni har befriats från synden. 19 – För er mänskliga svaghets skull använder jag en så enkel bild. – Ty liksom ni förr ställde era lemmar i orenhetens och laglöshetens slavtjänst, till ett laglöst liv, så skall ni nu

ställa era lemmar i rättfärdighetens slavtjänst, till helgelse. 20 Medan ni var syndens slavar, var ni fria från rättfärdigheten. 21 Men vad skördade ni då för frukt? Jo, det som ni nu skäms för. Slutet på sådant är döden. 22 Men nu, då ni befriats från synden och blivit Guds slavar, blir frukten att ni helgas och till slut får evigt liv. 23 Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.

16 februari

Ven. Dominic Barberi: "Det spelar ingen roll vilka ansträngningar jag genomgår, jag kan inte dö från mitt själv. Det kan bara ske med Hans nåd. Jag är som en groda och det hjälper inte hur högt jag skuttar, jag återvänder ner i leran igen. O min Herre, dra mig upp till Dig. Utan din hjälp kan jag inte ens röra mig ett steg från mig själv".

Leviticus 19–20

Lagar om helighet

19: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barns hela menighet: Ni skall vara heliga, ty jag, Herren, er Gud, är helig. 3 Var och en av er skall vörda sin mor och sin far. Mina sabbater skall ni hålla. Jag är Herren, er Gud. 4 Ni skall inte vända er till avgudar och inte göra er några gjutna gudar. Jag är Herren, er Gud. 5 När ni vill offra gemenskapsoffer åt Herren, skall ni offra det på sådant sätt att ni räknas som välbehagliga. 6 Det skall ätas samma dag som ni

offrar det eller följande dag. Det som blir över till tredje dagen skall brännas upp i eld. 7 Om det äts på tredje dagen, är det en styggelse och blir inte mottaget. 8 Den som äter av det måste bära sin skuld, ty han har ohelgat det som var helgat åt Herren, och han skall utrotas ur sitt folk.

9 När ni bärgar skörden i ert land, skall du inte skörda till den yttersta kanten av åkern och inte plocka upp ströaxen efter din skörd. 10 Inte heller i din vingård skall du göra någon efterskörd, och de druvor som fallit av i din vingård skall du inte plocka upp. Du skall lämna detta kvar åt den fattige och åt främlingen. Jag är Herren, er Gud.

11 Ni skall inte stjäla eller ljuga eller bedra varandra.

12 Ni skall inte svära falskt vid mitt namn. Då ohelgar du din Guds namn. Jag är Herren.

13 Du skall inte förtrycka din nästa eller plundra honom. Du skall inte undanhålla daglönaren hans lön över natten till morgonen.

14 Du skall inte uttala förbannelser över en döv, och framför en blind skall du inte lägga något som han kan snava över. Du skall frukta din Gud. Jag är Herren.

15 Du skall inte handla orätt när du dömer. Du skall inte hålla med någon för att han är fattig och du skall inte vara partisk för den som har makt. Du skall döma din nästa med rättvisa.

16 Du skall inte gå med förtal bland ditt folk. Du skall inte stå efter din nästas blod. Jag är Herren.

17 Du skall inte hata din broder i ditt hjärta, men du skall tillrättavisa din nästa, så att du inte för hans skull kommer att bära på synd.

18 Du skall inte hämnas och inte hysa agg mot någon av ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.

19 Mina stadgar skall ni hålla. Du skall inte låta två slags djur av din boskap para sig med varandra. I din åker skall du inte så två slags säd. Ett klädesplagg av två olika slags garn skall du inte ta på dig.

20 Om en man har legat med en kvinna, som är en annan mans slavinna, och sädesuttömning har skett, och hon inte har blivit friköpt eller frigiven, skall de straffas men inte dödas, eftersom hon inte var fri. 21 Han skall föra fram sitt skuldoffer, en skuldoffersbagge, inför Herren, till uppenbarelsetältets ingång. 22 När prästen med skuldoffersbaggen bringar försoning för honom inför Herrens ansikte, får han förlåtelse för den synd han har begått.

23 När ni kommer in i landet och planterar träd av olika slag med ätbar frukt, skall ni se deras frukt som deras förhud. I tre år skall ni betrakta dem som oomskurna och inte äta deras frukt. 24 Under det fjärde året

skall all deras frukt vara helig, ett gemenskapsoffer till Herren, 25 och först under det femte året skall ni äta deras frukt. Så skall ni göra för att de skall ge så mycket större avkastning åt er. Jag är Herren, er Gud.

26 Ni skall inte äta något som innehåller blod. Ni skall inte befatta er med spådom eller trolldom. 27 Ni skall inte rundklippa kanten av ert hår, och inte heller skall du stympa kanten av ditt skägg.

28 Ni skall inte rista märken på er kropp för någon död och inte heller bränna in skrivtecken på er. Jag är Herren.

29 Vanära inte din dotter genom att låta henne bli en sköka, så att landet blir fördärvat genom otukt och uppfyllt av skamliga ting.

30 Mina sabbater skall ni hålla, och för min helgedom skall ni visa vördnad. Jag är Herren.

31 Vänd er inte till andebesvärjare eller till spåmän. Sök inte sådana, så att ni blir orena genom dem. Jag är Herren, er Gud.

32 För ett grått huvud skall du resa dig upp, och den gamle skall du ära. Du skall frukta din Gud. Jag är Herren.

33 När en främling bor hos er i ert land, skall ni inte förtrycka honom. 34 Främlingen som bor ibland er skall räknas som infödd hos er. Du skall älska honom som dig själv. Ni har ju själva varit främlingar i Egyptens land. Jag är Herren, er Gud.

35 Ni skall inte göra orätt när ni dömer i fråga om längd, vikt eller rymd.

36 Rätt våg, rätta vikter, rätt efa, rätt hin-mått skall ni ha. Jag är Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land.

37 Så skall ni nu hålla alla mina stadgar och alla mina lagar och följa dem. Jag är Herren.

Straff för den som bryter mot Guds bud

20: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Du skall säga till Israels barn: Om någon av Israels barn eller av främlingarna som bor i Israel ger någon av sina avkomlingar åt Molok, skall han straffas med döden. Folket i landet skall stena honom. 3 Jag skall vända mitt ansikte mot den mannen och utrota honom ur hans folk, därför att han givit en av sina avkomlingar åt Molok och orenat min helgedom och ohelgat mitt heliga namn. 4 Om folket i landet ser mellan fingrarna med den mannen, när han ger en av sina avkomlingar åt Molok, och inte dödar honom, 5 då skall jag själv vända mitt ansikte mot den mannen och mot hans släkt. Och jag skall utrota honom ur folket jämte alla dem som följt honom och i trolös avfällighet dyrkat Molok. 6 Om någon vänder sig till

andebesvärjare för att i trolös avfällighet hålla sig till dem, skall jag vända mitt ansikte mot honom och utrota honom ur hans folk.

7 Ni skall helga er och vara heliga, ty jag är Herren, er Gud. 8 Ni skall hålla mina bud och följa dem. Jag är Herren, som helgar er.

9 Om någon uttalar förbannelser över sin far eller sin mor, skall han straffas med döden. Sin far och sin mor har han förbannat. Han bär på blodskuld.

10 Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru, skall den som begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru straffas med döden, både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan.

11 Om någon ligger med en kvinna som är hans fars hustru, blottar han sin fars nakenhet. De skall båda straffas med döden. De bär på blodskuld. 12 Om någon ligger med sin svärdotter, skall de båda straffas med döden. De har begått en avskyvärd handling. De bär på blodskuld. 13 Om en man ligger med en annan man som en man ligger med en kvinna, begår de en avskyvärd handling. De skall straffas med döden. De bär på blodskuld. 14 Om någon till hustru tar en kvinna och dessutom hennes mor, så är det en skändlighet. Man skall bränna upp både honom och dem i eld, för att ingen skändlighet skall finnas ibland er.

15 Om en man ligger med något djur, skall han straffas med döden, och djuret skall ni döda. 16 Om en kvinna gör närmande mot något djur för att para sig med det, skall du döda både kvinnan och djuret. De skall straffas med döden. De bär på blodskuld.

17 Om någon tar sin syster till hustru, sin fars dotter eller sin mors dotter och ser hennes nakenhet, och hon ser hans nakenhet, är det en skamlig gärning. De skall utrotas inför sitt folks ögon. Han bär på missgärning, eftersom han har blottat sin systers nakenhet.

18 Om någon ligger med en kvinna som har sin månadsrening och blottar hennes nakenhet, blottar han hennes blodflöde. De skall båda utrotas ur sitt folk.

19 Du skall inte blotta nakenheten hos din mors syster eller din fars syster, ty den som gör det blottar en nära släktings nakenhet. De kommer att bära på missgärning. 20 Om någon ligger med hustrun till sin fars bror, blottar han nakenheten hos sin fars bror. De kommer att bära på missgärning, och de kommer att dö barnlösa. 21 Om någon tar sin brors hustru, är det en oren gärning. Han blottar då sin brors nakenhet, och de skall bli barnlösa.

22 Ni skall hålla alla mina stadgar och lagar och följa dem, för att landet inte skall spy ut er, det land dit jag nu för er, så att ni får bo där. 23 Ni

skall inte följa sederna hos de folk som jag driver undan för er, ty just därför att de handlat så som de har gjort, avskyr jag dem. 24 Därför har jag sagt till er: Ni skall ärva deras land, ty jag skall ge er det till arvedel, ett land som flödar av mjölk och honung. Jag är Herren, er Gud, som har avskilt er från andra folk.

25 Gör alltså skillnad mellan rena och orena fyrfotadjur och mellan rena och orena fåglar, så att ni inte gör er själva avskyvärda för de fyrfotadjurs eller fåglars skull, eller för de kräldjurs skull som rör sig på marken, alla dessa djur som jag har avskilt från er som orena. 26 Ni skall vara heliga inför mig, ty jag, Herren, är helig, och jag har avskilt er från andra folk för att ni skall tillhöra mig.

27 När någon, man eller kvinna, befattar sig med andebesvärjelse eller spådom, skall den personen straffas med döden. Han bär på blodskuld och skall stenas.

Romarbrevet 7

Friheten från lagen

1 Eller vet ni inte, bröder – jag talar till sådana som känner lagen – att lagen råder över människan så länge hon lever? 2 Så är en gift kvinna genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men när mannen är död, är hon fri från den lag som band henne vid mannen. 3 Därför kallas hon äktenskapsbryterska, om hon ger sig åt en annan man så länge hennes man lever. Men om mannen dör, är hon fri från lagen och är inte någon äktenskapsbryterska, om hon blir en annan mans hustru. 4 Så har också ni, mina bröder, genom Kristi kropp blivit dödade från lagen, så att ni tillhör en annan, honom som har uppstått från de döda, för att vi skall bära frukt åt Gud. 5 Ty så länge vi behärskades av vår onda natur, var de syndiga begär som väcktes till liv genom lagen verksamma i våra lemmar, så att vi bar frukt åt döden. 6 Men nu är vi lösta från lagen, eftersom vi har dött bort från det som höll oss fångna. Så står vi i Andens nya tjänst och inte i bokstavens gamla tjänst. #
bokstavens gamla tjänst Ordagrant: "den gamla bokstaven", dvs i lagens, det gamla regelsystemets tjänst.

Lagens makt att framkalla synden

7 Vad skall vi då säga? Att lagen är synd? Nej, visst inte! Men det var först genom lagen jag lärde känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: "Du skall inte ha begär". (2 Mos 20:17)

8 Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär i mig. Ty utan lagen är synden död. 9 Förr levde jag utan lagen, men när budordet kom, fick synden liv 10 och jag dog. Då visade det sig att budordet som skulle föra till liv, blev till död. 11 Ty synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det. 12 Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott. 13 Har då det som är gott blivit min död? Nej, visst inte! Men synden har blivit det, för att den skulle framstå som synd. Genom det som är gott åstadkom den min död. Så skulle synden genom budordet framstå som i högsta grad syndig.

Lagens vanmakt att framkalla det goda

14 Vi vet att lagen är andlig, men själv är jag köttslig, såld till slav under synden. 15 Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. 16 Om jag nu gör det jag inte vill, samtycker jag till lagen och säger att den är god. 17 Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. 18 Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. 19 Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. 20 Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. 21 Jag finner alltså den lagen: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig. 22 Till min inre människa gläder jag mig över Guds lag, 23 men i mina lemmar ser jag en annan lag, som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. 24 Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp? 25 Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre! Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag, men med köttet tjänar jag syndens lag.

17 februari

St. Johannes av Damascus: "Att tjäna Maria och vara hennes uppvaktare är den högsta äran som vi kan nå. Att tjäna Himmels Drottning är att redan befinna sig där och att leva för hennes önskningar är mer än att regera."

Leviticus 21-22

Prästernas helighet

21: 1 Herren sade till Mose: Tala till prästerna, Arons söner, och säg: En präst får inte orena sig genom någon död bland sitt folk 2 utom genom sina närmaste blodsförvanter: sin mor, sin far, sin son, sin dotter, sin bror 3 eller genom sin syster, om hon var jungfru och stod honom nära och inte tillhörde någon man. I sådant fall må han ådraga sig orenhet genom henne. 4 Eftersom han är en ledare bland sitt folk, får han inte ådraga sig orenhet och göra sig ohelig.

5 Prästerna får inte som tecken på sorg raka någon del av sitt huvud, raka av kanten av sitt skägg eller rista något märke på sin kropp. 6 De skall vara heliga inför sin Gud och får inte ohelga sin Guds namn, ty de bär fram Herrens eldsoffer, sin Guds mat. Därför skall de vara heliga. 7 Ingen av dem skall ta till hustru en sköka eller en vanärad kvinna, och de skall inte heller ta till hustru en kvinna som blivit förskjuten av sin man, ty prästen är helgad åt sin Gud. 8 Därför skall du akta honom helig, ty han bär fram din Guds mat. Han skall vara helig för dig, ty jag, Herren, som helgar er, är helig.

9 Om en dotter till en präst van- ärar sig genom att bedriva otukt, vanärar hon sin far. Hon skall brännas upp i eld.

10 Den som är överstepräst bland sina bröder, den som fått smörjelseolja utgjuten på sitt huvud och blivit vigd med rätt att bära prästkläderna, skall inte ha sitt hår oordnat eller riva sönder sina kläder.

11 Han skall inte gå in till någon död. Varken genom sin far eller sin mor får han orena sig. 12 Han skall inte heller gå ut ur helgedomen och inte ohelga sin Guds helgedom, ty den vigning han fick genom sin Guds smörjelseolja är över honom. Jag är Herren. 13 Till hustru skall han ta en

kvinna som är jungfru. 14 Han får inte ta en änka eller en frånskild kvinna, eller en vanärad kvinna, en sköka, utan han skall ta en jungfru av sitt eget folk till hustru, 15 så att han inte ohelgar sina efterkommande bland sitt eget folk, ty jag är Herren, som helgar honom.

16 Herren talade till Mose. Han sade: 17 Säg till Aron: Av dina avkomlingar i kommande släkten skall ingen som har något lyte träda fram för att frambära sin Guds mat. 18 Ingen som har något lyte får träda fram, varken en blind eller halt eller en som har ett lyte i ansiktet eller har någon lem för stor, 19 ingen med bruten arm eller brutet ben, 20 ingen som är puckelryggig eller dvärg eller som har fel på ögat eller som har skabb eller något annat utslag eller som är kastrerad. 21 Av prästen Arons avkomlingar skall ingen som har något lyte gå fram för att offra Herrens eldsoffer. Har han ett lyte, får han inte gå fram för att offra sin Guds mat. 22 Han må äta sin Guds mat, både det som är högheligt och det som är heligt. 23 Men eftersom han har ett lyte skall han inte gå in till förlåten eller gå fram till altaret, så att han ohelgar mina heliga ting. Ty jag är Herren, som helgar dem.

24 Detta talade Mose till Aron och hans söner och alla Israels barn.

22:1 Och Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Aron och hans söner att de skall hålla sig borta från de heliga gåvor som Israels barn bär fram åt mig, så att de inte ohelgar mitt heliga namn. Jag är Herren. 3 Säg till dem: Om i kommande släkten någon av era avkomlingar, medan han är oren, rör vid de heliga gåvor som Israels barn bär fram åt Herren, skall han utrotas ur min åsyn. Jag är Herren. 4 Om någon av Arons avkomlingar är spetälsk eller har flytning, skall han inte äta av de heliga gåvorna förrän han har blivit ren. Och den som rör vid någon som har blivit oren genom en död, eller någon som haft sädesuttömning, 5 eller den som rör vid något smådjur som förorsakar orenhet, eller vid en människa som man blir oren genom, hur hon än har blivit oren – 6 den som rör vid något sådant skall vara oren ända till kvällen och skall inte äta av de heliga gåvorna förrän han har badat sin kropp i vatten. 7 Men när solen har gått ner är han ren, och sedan kan han äta av de heliga gåvorna, ty det är hans mat. 8 Ett självdött eller ihjälrivet djur skall han inte äta, så att han blir oren genom det. Jag är Herren. 9 De skall hålla fast vid det jag har befallt dem iaktta, så att de inte för det heligas skull kommer att bära på synd och drabbas av döden, därför att de ohelgar det. Jag är Herren, som helgar dem.

10 Ingen får äta av det heliga. En inneboende hos prästen eller en daglönare skall inte äta av det heliga. 11 Men när en präst har köpt en slav för sina pengar, får denne äta av det, liksom den slav som är född i hans hus. De får äta av prästens mat. 12 Om en dotter till en präst gifter sig med en lekman, får hon inte äta av det heliga som har getts som offergåva. 13 Men om dottern till en präst har blivit änka eller blivit förskjuten och inte har några barn och hon kommer tillbaka till sin fars hus och bor där som i sin ungdom, då får hon äta av sin fars mat. Men ingen obehörig skall äta av den. 14 Om någon av misstag äter av det heliga, skall han ge en helig offergåva till prästen och lägga till en femtedel. 15 Prästerna skall inte ohelga de heliga gåvor som Israels barn offrar åt Herren 16 och därigenom dra över dem missgärning och skuld, när de äter av deras heliga gåvor. Ty jag är Herren, som helgar dem.

Föreskrifter om djuroffer

17 Herren talade till Mose. Han sade: 18 Säg till Aron och hans söner och alla Israels barn: Om någon av Israels hus eller av främlingarna i Israel vill bära fram något offer, ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, som de vill offra åt Herren som brännoffer, skall ni göra det på sådant sätt att ni blir välbehagliga. 19 Offret skall vara ett felfritt handjur av nötboskapen, av fåren eller av getterna. 20 Ni skall inte offra ett djur som har något lyte, ty genom ett sådant offer blir ni inte välbehagliga.

21 Och när någon vill offra ett gemenskapsoffer åt Herren av nötboskapen eller av småboskapen, vare sig det gäller att fullgöra ett löfte eller det gäller ett frivilligt offer, skall det vara felfritt för att bli välbehagligt. Inget lyte får finnas på offerdjuret. 22 Det som är blint eller brutet, stympat eller sårigt, eller har skabb eller utslag skall ni inte offra åt Herren. Eldsoffer av något sådant skall ni inte lägga på altaret åt Herren. 23 Ett djur av nötboskapen eller småboskapen, som har någon lem för stor eller för liten, kan du offra som frivilligt offer, men som löftesoffer blir det inte välbehagligt. 24 Ni får inte offra åt Herren ett djur, vars testiklar blivit klämda, krossade, avslitna eller bortskurna. Sådant skall ni inte göra i ert land. 25 Inte heller av en utlänning skall ni ta emot och offra sådana djur till mat åt er Gud, ty de är skadade, de har ett lyte. Genom sådana blir ni inte välbehagliga.

26 Herren talade till Mose. Han sade: 27 När en kalv, ett lamm eller en killing har fötts, skall djuret dia sin mor i sju dagar. Men från den åttonde dagen är det välbehagligt som eldsoffergåva åt Herren. 28 Ni skall inte slakta något djur, vare sig av nötboskapen eller småboskapen, på samma dag som dess avkomma.

29 När ni vill offra ett gemenskapsoffer åt Herren, skall ni offra det på sådant sätt att ni blir välbehagliga. 30 Det skall ätas samma dag. Ni skall inte lämna något av offret kvar till följande morgon. Jag är Herren. 31 Ni skall hålla mina bud och följa dem. Jag är Herren. 32 Ni skall inte ohelga mitt heliga namn, ty jag vill hållas helig bland Israels barn. Jag är Herren, som helgar er 33 och som har fört er ut ur Egyptens land, för att jag skall vara er Gud. Jag är Herren.

Romarbrevet 8: 1–27

1 Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. 2 Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag. 3 Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den syndiga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer, han som till det yttre var lik en syndig människa, och i hans kropp fördömde Gud synden. 4 Så skulle lagens krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden.

5 De som lever efter sin köttsliga natur tänker på det som hör till köttet, men de som lever efter Anden tänker på det som hör till Anden. 6 Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. 7 Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. 8 De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud.

Guds barns liv i Anden

9 Ni däremot lever inte efter köttet utan efter Anden, eftersom Guds Ande bor i er. Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom. 10 Men om Kristus bor i er, är visserligen kroppen död för syndens skull men Anden är liv för rättfärdighetens skull. 11 Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

12 Vi har alltså skyldigheter, bröder, men inte mot vår onda natur, så att vi skall leva efter köttet. 13 Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva. 14 Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner. 15 Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: "Abba! Fader!" 16 Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. 17 Men är vi barn är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom, för att också bli förhärligade med honom.

Hoppet om den kommande härligheten

18 Jag hävdar att den här tidens lidanden väger lätt i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår. 19 Ty skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras.#

uppenbaras Underförstått: i härlighet. Jfr 1 Joh 3:2.

20 Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om 21 att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. 22 Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och våndas. 23 Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning. 24 Ty i hoppet är vi frälsta, men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på något som han redan ser? 25 Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt. 26 Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, 27 och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill.

18 februari

St. Catharina av Siena: "Eviga Skönhet ! Du agerar som om Du inte kan leva utan Din skapelse, trots att Du är Livet själv och allting har sitt liv inifrån Dig och ingenting kan leva utan Dig. Men varför är Du så tokig? Därför att Du har fallit pladask i kärlek till det Du skapat !"

Leviticus 23–24

Herrens högtider

23: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barn: Herrens högtider skall ni utlysa som heliga sammankomster, de är mina högtider.

Sabbaten

3 Under sex dagar skall arbete utföras, men den sjunde dagen är vilosabbat, en dag för helig sammankomst. Inget arbete skall ni då utföra. Det är Herrens sabbat, var ni än bor.

Påskan och det osyrade brödets högtid

4 Detta är Herrens högtider, de heliga sammankomster som ni skall utlysa på bestämda tider:

5 I första månaden, vid aftontiden på fjortonde dagen i månaden, är Herrens påsk. 6 Och på femtonde dagen i samma månad är Herrens osyrade bröds högtid. Då skall ni äta osyrat bröd i sju dagar. 7 På den första dagen skall ni hålla en helig sammankomst. Ni skall då inte utföra något arbete. 8 Och ni skall offra eldsoffer åt Herren i sju dagar. På sjunde dagen skall ni åter hålla en helig sammankomst, och då skall ni inte utföra något arbete.

Förstlingsfrukten

9 Herren talade till Mose. Han sade: 10 Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er och ni bärgar in dess skörd, skall ni ta den kärve som är det första av er skörd och bära den till prästen. 11 Den kärven skall han vifta inför Herrens ansikte, för att ni skall räknas som välbehagliga. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den. 12 Den dag ni viftar kärven skall ni offra ett felfritt, årgammalt lamm som brännoffer åt Herren. 13 Som matoffer till det skall ni offra två tiondels efa fint mjöl, blandat med olja, ett eldsoffer åt Herren till en ljuvlig doft, och som drickoffer till det en fjärdedels hin vin. 14 Ingenting av den nya skörden, varken bröd, rostade ax eller korn av grönskuren säd, skall ni äta förrän på den dagen, inte förrän ni har burit fram offergåvan åt er Gud. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor.

Veckohögtiden eller pingsten

15 Sedan skall ni räkna sju hela sabbater från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven. 16 Femtio dagar skall ni räkna, fram till dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett nytt matoffer åt Herren. 17 Från de orter där ni bor skall ni bära fram viftoffersbröd, två kakor gjorda av två tiondels efa fint mjöl, bakade med surdeg, de är en förstlingsgåva åt Herren. 18 Och tillsammans med brödet skall ni föra fram sju felfria, årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar som brännoffer åt Herren, med det matoffer och drickoffer som hör till. Det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren. 19 Dessutom skall ni offra en bock som syndoffer och två årsgamla lamm som gemenskapsoffer. 20 Prästen skall vifta dem som ett viftoffer inför Herrens ansikte jämte förstlingsbröden som bärs fram tillsammans med de båda lammen. De skall vara helgade åt Herren och tillhöra prästen. 21 Och på just den dagen skall ni utlysa en helig sammankomst, som ni skall hålla. Inget arbete skall ni då utföra. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. 22 När ni bärgar skörden i ert land, skall du inte skörda intill yttersta kanten av din åker, och du skall inte heller plocka ströaxen efter din skörd. Detta skall du lämna kvar åt den fattige och åt främlingen. Jag är Herren, er Gud.

Nyårshögtiden

23 Herren talade till Mose. Han sade: 24 Säg till Israels barn: I sjunde månaden, på första dagen i månaden, skall ni hålla sabbatsvila, en minneshögtid med basunklang, en helig sammankomst. 25 Inget arbete skall ni då utföra, och ni skall offra eldsoffer åt Herren.

Försoningsdagen

26 Och Herren talade till Mose. Han sade: 27 Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, och ni skall fasta och offra eldsoffer åt Herren. 28 På den dagen skall ni inte utföra något arbete, ty det är en försoningsdag, då försoning bringas för er inför Herren, er Gud. 29 Var och en som inte fastar på denna dag skall utrotas ur sin släkt. 30 Och var och en som utför något arbete på just den dagen skall jag utrota ur hans folk. 31 Inget arbete skall ni utföra. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. 32 En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall då fasta. På kvällen den nionde dagen i månaden skall ni hålla denna sabbatsvila, från kväll till kväll.

Lövhyddohögtiden

33 Herren talade till Mose. Han sade: 34 Säg till Israels barn: På femtonde dagen i samma sjunde månad är Herrens lövhyddohögtid, i sju dagar. 35 På den första dagen skall man hålla en helig sammankomst. Inget arbete skall ni då utföra. 36 I sju dagar skall ni offra eldsoffer åt Herren. På åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och offra eldsoffer åt Herren. Det är en högtidsförsamling. Inget arbete skall ni då utföra.

37 Detta är Herrens högtider. Ni skall utlysa dem som heliga sammankomster, då ni skall offra eldsoffer åt Herren, brännoffer och matoffer, slaktoffer och drickoffer, varje dag de för den dagen bestämda offren. 38 Detta förutom Herrens sabbater och förutom era övriga gåvor och alla era löftesoffer och alla era frivilliga offer, som ni ger åt Herren. 39 Men på femtonde dagen i sjunde månaden, när ni inbärgat landets skörd, skall ni fira Herrens högtid i sju dagar. På första dagen är sabbatsvila, och på åttonde dagen är också sabbatsvila. 40 På första dagen skall ni ta frukt av era vackraste träd, kvistar av palmer och grenar av lummiga träd och av pilträd, och ni skall glädja er i sju dagar inför Herrens, er Guds, ansikte. 41 Ni skall fira denna högtid som en Herrens högtid sju dagar om året. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte. I sjunde månaden skall ni fira den. 42 Då skall ni bo i lövhyddor i sju dagar. Alla de som är födda i Israel skall bo i lövhyddor, 43 för att era efterkommande skall veta att jag lät Israels barn bo i lövhyddor när jag förde dem ut ur Egyptens land. Jag är Herren, er Gud. 44 Och Mose talade till Israels barn om Herrens högtider.

Den gyllene ljusstaken

24: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Befall Israels barn att bära till dig ren olja av krossade oliver till ljusstaken, så att lamporna kan sättas upp dagligen. 3 Utanför den förlåt som hänger framför vittnesbördet i uppenbarelsetältet, skall Aron ständigt sköta den inför Herrens ansikte, från kväll till morgon. Det skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte. 4 Lamporna på den gyllene ljusstaken skall han ständigt sköta inför Herrens ansikte.

Skådebröden

5 Du skall ta fint mjöl, och av det skall du baka tolv kakor. Varje kaka skall innehålla två tiondels efa. 6 Du skall lägga upp dem i två rader, sex

i var rad, på det förgyllda bordet inför Herrens ansikte. 7 På varje rad skall du lägga ren rökelse, och den skall vara på bröden som ett påminnelseoffer, ett eldsoffer åt Herren. 8 Sabbatsdag efter sabbatsdag skall man ständigt lägga upp dem inför Herrens ansikte, en gåva av Israels barn till ett evigt förbund. 9 De skall tillhöra Aron och hans söner, som skall äta dem på helig plats, ty de är högheliga och är hans del av Herrens eldsoffer. Detta är en evig stadga.

En smädares och våldsverkares straff

10 En man, som var son till en israelitisk kvinna och en egyptisk man gick ut bland Israels barn. Den israelitiska kvinnans son och en israelitisk man kom då i gräl med varandra i lägret. 11 Och den israelitiska kvinnans son smädade Namnet (dvs Guds namn) och hädade. Då förde de honom fram till Mose. Hans mor hette Selomit, dotter till Dibri, av Dans stam.

12 De satte honom i förvar, för att få ett bestämt uttalande från Herrens mun. 13 Och Herren sade till Mose: 14 För ut hädaren utanför lägret. Sedan skall alla som hörde hädelsen lägga sina händer på hans huvud, och hela menigheten skall stena honom. 15 Till Israels barn skall du säga: Om någon hädar sin Gud, kommer han att bära på synd. 16 Och den som smädar Herrens namn skall straffas med döden. Hela menigheten skall stena honom. Vare sig det är en främling som smädar Namnet, eller en som är född i landet, skall han dödas.

17 Den som slår ihjäl en människa skall straffas med döden. 18 Och den som slår ihjäl ett boskapsdjur skall ersätta det: liv för liv. 19 Om någon tillfogar sin nästa kroppsskada, skall man göra mot honom som han själv har gjort: 20 bruten lem för bruten lem, öga för öga, tand för tand. Samma skada som han har vållat en annan, skall han själv tillfogas. 21 Den som slår ihjäl ett boskapsdjur skall ersätta det, och den som slår ihjäl en människa skall dödas. 22 En och samma lag skall gälla för er, den skall gälla såväl för främlingen som för den som är född i landet, ty jag är Herren, er Gud.

23 Mose talade detta till Israels barn. Och de förde ut hädaren utanför lägret och stenade honom. Israels barn gjorde så som Herren hade befallt Mose.

Rom 8: 28–39

Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut. 29 Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, för att Sonen skulle vara den förstfödde bland många bröder. 30 Och dem som han har förutbestämt har han också kallat. Och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga. Och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

Guds utvaldas lovsång

31 Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? 32 Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? 33 Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. 34 Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. 35 Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? 36 Det står ju skrivet: "För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår". (Ps 44:23)

37 Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. 38 Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, 39 höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

19 februari

St. Augustinus av Hippo: "Skaparen har använt den mänskliga viljan som gjort uppror mot Honom, som ett instrument för sin egen vilja. Det Högsta Goda har alltså använt det onda och gjort det gott. På ett märkligt och underbart sätt hindrar ingenting Guds vilja, inte ens det som görs i direkt opposition mot Honom. "

Leviticus 25–26

Sabbatsåret

1 Herren talade till Mose på Sinai berg. Han sade: 2 Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er, skall landet hålla sabbat åt Herren. 3 Sex år skall du beså din åker och i sex år beskära din vingård och skörda avkastningen från jorden, 4 men under det sjunde året skall landet ha sabbatsvila, en Herrens sabbat. Då skall du inte beså din åker och inte beskära din vingård. 5 Det som växer upp av spillsäden efter din skörd skall du inte bärga, och de druvor som växer på dina obeskurda vinstockar skall du inte skörda. Det skall vara ett år av sabbatsvila för landet. 6 Vad landets sabbat ändå ger skall ni ha till föda, du själv, din slav och din slavinna, din daglönare och din inneboende, alla som bor hos dig. 7 Din boskap och de vilda djuren i ditt land skall också ha sin föda av all dess avkastning.

Jubelåret

8 Du skall räkna sju årssabbater, det vill säga sju gånger sju år, så att tiden för de sju årssabbaterna blir fyrtionio. 9 Då skall du i sjunde månaden på tionde dagen i månaden låta hornet ljuda med kraftig ton. På försoningsdagen skall ni låta hornet ljuda över hela ert land. 10 Ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall då återvända till sin arvedel och var och en av er skall återvända till sin släkt. 11 Ett jubelår skall detta femtionde år vara för er. Då skall ni inte så något, och det som växer upp av spillsäden skall ni inte skörda, och ni skall inte samla in druvorna från era oskurna vinstockar. 12 Ty det är ett jubelår, heligt skall det vara för er. Av markens egen avkastning skall ni få er föda.

13 Under ett sådant jubelår skall var och en av er återvända till sin arvedel. 14 Om ni alltså säljer något till er nästa eller köper något av honom, skall ni inte göra varandra orätt. 15 Efter antalet år från jubelåret skall du betala din nästa och efter antalet årsgrödor skall han få betalning av dig. 16 Ju fler åren är, desto högre pris skall du betala, och ju färre de är, desto lägre pris skall du betala. Ty det är ett visst antal grödor han säljer till dig. 17 Ni skall inte göra varandra orätt, du skall frukta din Gud. Ty jag är Herren, er Gud.

18 Ni skall följa mina stadgar och mina lagar skall ni ta vara på och följa. Ni kommer då att bo trygga i landet. 19 Och landet kommer att ge sin frukt, så att ni har att äta i överflöd, och ni kan bo där i trygghet. 20 Om ni frågar: "Vad skall vi äta under det sjunde året, om vi varken får så eller bärga vår gröda?" 21 så må ni veta att jag skall befalla min välsignelse att komma över er under det sjätte året, så att det ger gröda för tre år. 22 Och ännu när ni sår under det åttonde året, skall ni ha av den gamla grödan att äta. Ända till dess grödan har kommit in på det nionde året, skall ni ha gammal säd att äta.

23 När ni säljer jord, skall ni inte sälja den för all framtid, ty landet är mitt. Ni är främlingar och gäster hos mig. 24 I hela det land ni får till besittning skall ni medge rätt att köpa tillbaka jordegendom. 25 Om din broder blir fattig och säljer något av sin besittning, skall hans återlösare komma till honom och lösa tillbaka det brodern har sålt. 26 Om någon inte har någon återlösare, men själv får möjlighet att skaffa vad som behövs för återköp, 27 skall han räkna efter hur många år som gått efter försäljningen och betala lösen för de återstående åren till den han sålde åt. Han skall så återvända till sin egendom. 28 Men om han inte kan skaffa vad som behövs för att betala honom, skall det han har sålt förbli i köparens hand till jubelåret. Men på jubelåret skall det frånträdas, och han skall återvända till sin arvedel.

29 Om någon säljer ett hus i en stad, som är omgiven av murar, skall han ha rätt att återlösa det inom ett år efter försäljningen. Hans rätt att återlösa det är då begränsad till viss tid. 30 Men om det inte har köpts tillbaka när ett helt år har gått, skall huset, om det ligger i en stad som är omgiven av murar, förbli köparens och hans efterkommandes egendom för alltid. Det skall då inte frånträdas på jubelåret. 31 Men hus i byar som inte är omgivna av murar skall räknas till landets åkermark.

De skall kunna återlösas, och på jubelåret skall de frånträdas. 32 Angående leviternas städer skall leviterna ha evig rätt att återlösa husen i de städer som är deras arvsbesittning. 33 Även om någon annan levit löser in det sålda huset i den stad där han har sin egendom, skall det frånträdas på jubelåret, ty husen i levitstäderna är leviternas arvsbesittning bland Israels barn. 34 Och ett fält som är utmark omkring någon av deras städer får inte säljas, ty det är deras eviga arvedel.

35 Om din broder blir fattig och kommer på obestånd hos dig, skall du ta dig an honom. Som en främling eller inneboende skall han få leva hos dig. 36 Du skall inte ockra på honom eller ta ränta, ty du skall frukta din Gud och låta din broder leva hos dig. 37 Du skall inte låna honom pengar mot ockerränta eller ge honom av din mat mot ränta. 38 Jag är

Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land för att ge er Kanaans land och vara er Gud.

39 Om din broder råkar i fattigdom hos dig och säljer sig åt dig, skall du inte låta honom utföra slavarbete. 40 Som en daglönare och en inneboende skall han vara hos dig. Fram till jubelåret skall han tjäna hos dig. 41 Då skall han lämna dig, han själv och hans barn tillsammans med honom, och han skall återvända till sin släkt och till sina fäders arvedel. 42 Ty de är mina tjänare som jag har fört ut ur Egyptens land. De skall inte säljas som man säljer slavar. 43 Och du skall inte härska över dem med hårdhet. Du skall frukta din Gud. 44 Men om du vill skaffa dig en slav eller slavinna, skall du köpa en sådan från hednafolken som bor runt omkring er. 45 Ni kan också köpa slavar bland barnen till dem som bor ibland er och bland deras släktingar som ni har hos er och som är födda i ert land. De skall förbli er egendom. 46 Dem kan ni ha att lämna som arv åt era barn efter er, till egendom och besittning. Dem kan ni ha till slavar för all framtid. Men bland era bröder, Israels barn, skall ingen härska över den andre med hårdhet.

47 Om en främling eller inneboende hos dig kommer till välstånd och en av dina bröder råkar i fattigdom hos honom och säljer sig åt främlingen som bor hos dig, eller åt någon annan som tillhör en främmande släkt, 48 skall han kunna återlösas sedan han har sålt sig. Någon av hans bröder kan lösa tillbaka honom. 49 Eller också kan hans farbror eller hans fars son lösa tillbaka honom eller någon annan nära släkting till honom, eller om han förmår det, kan han själv köpa sig fri. 50 Då skall han tillsammans med den som köpt honom räkna efter hur lång tid som gått, från det år då han sålde sig, fram till jubelåret. Det pris han såldes för skall uppskattas efter årens antal. Hans arbetstid hos honom skall beräknas till samma värde som en daglönares. 51 Om det ännu är många år kvar, skall han som lösen för sig betala en motsvarande del av det penningbelopp som han köptes för. 52 Om däremot endast få år återstår till jubelåret, skall han tillgodoräkna sig det och betala lösen för sig efter antalet av sina år. 53 Som en daglönare, som anställs år för år, skall man behandla honom. Ingen får inför dina ögon härska över honom med hårdhet. 54 Men om han inte blir löst på något av de nämnda sätten, skall han friges på jubelåret, han själv och hans barn tillsammans med honom. 55 Ty Israels barn är mina tjänare. De är mina tjänare, som jag har fört ut ur Egyptens land. Jag är Herren, er Gud.

Lydnadens lön

26: 1 Ni skall inte göra er några avgudar och inte resa upp åt er någon avbild eller stod och inte heller i ert land sätta upp några stenar med inhuggna bilder för att tillbe dem. Ty jag är Herren, er Gud. 2 Mina sabbater skall ni hålla, och för min helgedom skall ni ha vördnad. Jag är Herren.

3 Om ni vandrar efter mina stadgar och håller mina bud och följer dem, 4 skall jag ge er regn i rätt tid, så att jorden ger sin gröda och träden på marken bär sin frukt. 5 Trösktiden skall hos er räcka till vinbärgningen, och vinbärgningen skall räcka till såningstiden, och ni skall ha bröd nog för att äta er mätta och ni skall bo trygga i ert land. 6 Och jag skall ge frid i landet, ni skall få ro och ingen skall förskräcka er. Jag skall göra slut på vilddjuren i landet, och inget svärd skall gå fram genom ert land. 7 Ni skall jaga era fiender framför er, och de skall falla för era svärd. 8 Fem av er skall jaga hundra framför sig, och hundra av er skall jaga tiotusen, och era fiender skall falla för era svärd. 9 Jag skall vända mig till er och göra er fruktsamma och föröka er, och jag skall upprätthålla mitt förbund med er. 10 Gammal gröda, som legat inne länge, skall ni ha att äta. Ni skall tvingas skaffa undan den gamla för den nya. 11 Och jag skall resa upp min boning mitt ibland er, och jag skall inte avvisa er. 12 Jag skall vandra mitt ibland er och vara er Gud, och ni skall vara mitt folk. 13 Jag är Herren, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land, för att ni inte skulle vara slavar där. Jag har brutit sönder ert ok och låtit er gå med upprätt huvud.

Olydnadens följder

14 Men om ni inte hör på mig och inte gör efter alla dessa bud, 15 om ni föraktar mina stadgar och avvisar mina lagar, så att ni inte följer alla mina bud utan bryter mitt förbund, 16 då skall också jag handla på samma sätt mot er. Jag skall straffa er med förskräckelse, med tärande sjukdom och feber, så att era ögon försmäktar och er själ tynar bort. Och ni skall så er säd förgäves, ty era fiender skall äta den. 17 Jag skall vända mitt ansikte mot er, och ni skall bli slagna av era fiender. De som hatar er skall råda över er, och ni skall fly, även om ingen förföljer er. 18 Om ni trots detta inte lyssnar till mig, skall jag tukta er sjufalt värre för era synders skull. 19 Jag skall krossa er stolta makt och låta er himmel bli som järn och er jord som koppar. 20 Er möda skall vara förgäves, ty er jord skall inte ge sin gröda och träden i landet skall inte bära frukt.

21 Om ni ändå gör mig emot och inte vill lyssna på mig, skall jag slå er sjufalt värre, så som era synder förtjänar. 22 Jag skall sända över er vilddjur, som skall döda era barn och fördärva er boskap och minska ert eget antal, så att era vägar blir öde.

23 Om ni trots detta inte låter varna er av mig utan står mig emot, 24 skall också jag stå er emot och slå er sjufalt för era synders skull. 25 Jag skall låta er drabbas av ett hämndens svärd som skall hämnas mitt förbund, och ni skall samlas i städerna. Men där skall jag sända pest ibland er, och ni skall bli överlämnade i fienders hand. 26 Jag skall så fördärva ert livsuppehälle att ert bröd skall kunna bakas i en enda ugn av tio kvinnor. Brödet skall lämnas ut efter vikt, och när ni äter skall ni inte bli mätta.

27 Om ni trots detta inte lyssnar till mig utan står mig emot, 28 skall också jag i vrede stå er emot och tukta er sjufalt för era synders skull. 29 Ni skall tvingas äta era söners och döttrars kött. 30 Jag skall ödelägga era offerhöjder och utrota era solstoder. Jag skall kasta era döda kroppar på era eländiga avgudars döda kroppar, och jag skall visa er ifrån mig. 31 Jag skall göra era städer till ruiner och ödelägga era helgedomar, och jag skall inte mer med välbehag känna doften av era offer. 32 Jag skall själv ödelägga landet, så att era fiender som bor där skall häpna över det. 33 Men er skall jag sprida ut bland hednafolken och jag skall förfölja er med draget svärd. Så skall ert land bli en ödemark och era städer ruiner.

34 Då skall landet få gottgörelse för sina sabbater under hela den tid som det ligger öde och ni är i era fienders land. Ja, då skall landet vila och få gottgörelse för sina sabbater. 35 Hela den tid det ligger öde skall det hålla sabbat och få den vila det inte fick på era sabbater, då ni bodde där. 36 Och åt dem som blir kvar av er, skall jag ge försagda hjärtan där de är i sina fienders länder, så att de jagas på flykten av ett prasslande löv som rörs av vinden. De skall fly som om de flydde för svärd och falla, även om ingen förföljer dem. 37 De skall stupa på varandra som om de stupade för svärd, även om ingen förföljer dem. Ja, ni skall inte kunna hålla stånd mot era fiender. 38 Ni skall förgås bland hednafolken, och era fienders land skall förtära er. 39 De som blir kvar av er skall genom sin egen missgärning tyna bort i era fienders land. Också genom sina fäders missgärning skall de tyna bort, liksom dessa har gjort.

40 De skall bekänna den missgärning de själva har begått och den deras fäder har begått, att de har handlat trolöst mot mig och stått mig emot, 41 så att också jag måste stå dem emot och föra dem bort till deras fienders land. Ja, då skall deras oomskurna hjärtan tvingas att ödmjuka

sig, och de skall få lida för sin missgärning. 42 Då skall jag tänka på mitt förbund med Jakob och jag skall också tänka på mitt förbund med Isak och på mitt förbund med Abraham. Och jag skall tänka på landet. 43 Ty landet skall överges av dem och få gottgörelse för sina sabbater genom att ligga öde, när folket är borta. Själva skall de få lida för sin missgärning, just därför att de förkastade mina lagar och därför att de avvisade mina stadgar. 44 Men, medan de är i sina fienders land, skall jag trots detta inte så förkasta eller avvisa dem, att jag förgör dem och bryter mitt förbund med dem, ty jag är Herren, deras Gud. 45 Nej, dem till godo skall jag tänka på förbundet med fäderna, som jag förde ut ur Egyptens land inför hednafolkens ögon, för att jag skulle vara deras Gud. Jag är Herren. 46 Dessa är de stadgar, domslut och lagar som Herren fastställde mellan sig och Israels barn på Sinai berg genom Mose.

Romarbrevet 9

Det sanna Israel

1 Jag talar sanning i Kristus, jag ljugar inte. Mitt samvete betygar det också i den helige Ande, 2 ty jag har stor sorg och ständig vända i mitt hjärta. 3 Jag skulle önska att jag själv vore fördömd och skild från Kristus i mina bröders ställe – mina landsmän efter härstamning. 4 De är israeliter, de har barnskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löften. 5 De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, prisad i evighet, amen.

6 Detta inte sagt som om Guds ord skulle ha blivit om intet. Ty Israel är inte alla som kommer från Israel, 7 och inte heller är alla Abrahams efterkommande hans barn. Nej, "Isaks efterkommande skall räknas som dina barn." (1 Mos 21:12)

8 Det vill säga: Guds barn är inte de som är barn genom naturlig härkomst, men löftets barn räknas som hans efterkommande. 9 Ty ett löftesord var detta: "Vid denna tid skall jag komma tillbaka, och då skall Sara ha en son". (1 Mos 18:10)

Guds rätt att välja

10 Men inte bara det, Rebecka fick två söner med en och samme man, vår fader Isak. 11 Innan barnen ännu var födda och innan de hade gjort

vare sig gott eller ont, sades det till henne: "Den äldre skall tjäna den yngre". (1 Mos 25:23)

Det blev sagt för att Guds beslut att välja vem han vill skulle stå fast och inte bero på gärningar utan på honom som kallar. 12 13 Det står ju skrivet: "Jakob älskade jag, men Esau hatade jag". (Mal 1:2f.)

14 Vad skall vi då säga? Att Gud är orättfärdig? Naturligtvis inte! 15 Han säger till Mose: "Jag vill vara barmhärtig mot den som jag är barmhärtig mot, och jag vill förbarma mig över den som jag förbarmar mig över". (2 Mos 33:19)

16 Alltså beror det inte på någon människas vilja eller strävan utan på Guds barmhärtighet. 17 Skriften säger ju till farao: "Just därför lät jag dig träda fram, att jag på dig skulle visa min makt och att mitt namn skulle förkunnas över hela jorden". (2 Mos 9:16)

18 Alltså är han barmhärtig mot vem han vill och vem han vill förhärda han.

19 Nu säger du kanske till mig: Varför förebrår han oss då? Vem kan stå emot hans vilja? 20 Men du, människa, vem är du som går till rätta med Gud? Inte kan väl det som formas säga till den som formar det: Varför gjorde du mig sådan? 21 Har inte krukmakaren den rätten över leret att av samma klump göra ett kärl för hedrande användning och ett annat för mindre hedrande? 22 Men om nu Gud, fastän han ville visa sin vrede och göra sin makt känd, ändå med stort tålamod hade haft fördrag med vredens kärl, som var färdiga att förstöras, vad har du då att säga? 23 Och om han gjorde detta för att göra sin härlighets rikedom känd på barmhärtighetens kärl, som han i förväg har berett för härligheten? 24 Det är ju oss han har kallat, och det inte endast från judarna utan också från hednafolken. 25 Så säger han genom Hosea: "Det folk som inte var mitt skall jag kalla mitt folk, och henne som jag inte älskade skall jag kalla min älskade". (Hos 2:23)

26 "Och på den plats där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, där skall de kallas den levande Gudens barn". (Hos 1:10)

27 Men om Israel utropar Jesaja: "Om än Israels barn vore talrika som havets sand, skall bara en rest bli frälst". (Jes 10:22f.)

28 "Ty snabbt och slutgiltigt skall Herren hålla räkenskap på jorden". 29 Jesaja har också förutsagt: "Om Herren Sebaot#

Herren Sebaot Ett hebreiskt uttryck som betyder "härskarornas Herre".
inte hade lämnat kvar några efterkommande åt oss, då hade vi blivit som Sodom, då hade vi blivit som Gomorra". (Jes 1:9)

Israels egenrättfärdighet

30 Vad skall vi då säga? Jo, att hedningarna, som inte strävade efter rättfärdighet, vann rättfärdigheten, den rättfärdighet som kommer av tro. 31 Israel däremot, som strävade efter att uppfylla den lag som ger rättfärdighet, har inte nått fram till den lagen. 32 Varför? Därför att de inte sökte rättfärdigheten av tro, utan tänkte sig kunna vinna rättfärdigheten genom gärningar. De har snubblat på stötestenen, 33 så som det står skrivet: "Se, jag lägger i Sion en stötesten och en klippa till fall. Men den som tror på honom skall inte stå där med skam".

20 februari

St. Charles Borromeo: "Se till att du predikar som du lever. Om du inte gör det kommer folk att märka att du säger en sak och lever en sak. Dina ord orsakar cyniska skratt och skakningar på huvudet."

Leviticus 27

Priset för återlösning av det som tillhör Herren

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 Säg till Israels barn: Om någon gör ett heligt löfte, skall du bestämma lösensumman åt Herren för personerna ifråga. 3 Om det gäller en man som är mellan tjugo och sextio år gammal, skall du bestämma det till femtio siklar silver efter helgedomssikelns vikt. 4 Om det är fråga om en kvinna, skall du fastställa värdet till trettio siklar. 5 Om det är fråga om någon som är mellan fem och tjugo år gammal, skall det värde du fastställer vara tjugo siklar för en pojke och tio siklar för en flicka. 6 Om det är fråga om någon som är mellan en månad och fem år gammal, skall det värde du bestämmer vara fem siklar silver för en pojke och tre siklar silver för en flicka. 7 Om det gäller någon som är sextio år gammal eller däröver,

skall det värde du bestämmer vara femton siklar för en man och tio siklar för en kvinna. 8 Om någon är så fattig att han inte kan betala det värde du bestämmer, skall han ställas fram inför prästen, och denne skall fastställa ett värde för honom. Efter vad den som gjort löftet kan betala, skall prästen fastställa värdet för honom.

9 Om det gäller boskap av de slag man får bära fram som offer åt Herren, skall allt sådant vara heligt, sedan man givit det åt Herren. 10 Man får inte utväxla eller byta ut det, varken ett bättre mot ett sämre eller ett sämre mot ett bättre. Om någon ändå byter ut ett djur mot ett annat, skall både det förra och det som har blivit lämnat i utbyte vara heligt. 11 Men om frågan gäller något slags orent djur som man inte får bära fram som offer åt Herren, skall djuret ställas fram inför prästen, 12 och han skall fastställa dess värde med hänsyn till om det är bättre eller sämre. Som du, prästen, fastställer det, så skall det vara. 13 Om ägaren vill lösa djuret, skall han till det värde du har bestämt lägga en femtedel av värdet.

14 Om någon helgar sitt hus som något heligt åt Herren, skall prästen fastställa dess värde med hänsyn till om det är bättre eller sämre. Som han fastställer dess värde, så skall det vara. 15 Om den som har helgat sitt hus vill lösa det, skall han till det värde i pengar som du har bestämt lägga en femtedel. Då blir det hans.

16 Om någon helgar åt Herren ett stycke åker av den egendom han ärvt, skall du bestämma dess värde efter utsädet på den. Varje homer utsäde skall motsvara femtio siklar silver. 17 Om han helgar sin åker ända från jubelåret, skall det förbli vid det värde du bestämmer. 18 Men om han helgar sin åker efter jubelåret, skall prästen beräkna penningvärdet åt honom efter det antal år som återstår till nästa jubelår. Ett motsvarande avdrag skall göras på det värde du förut har bestämt. 19 Om den som har helgat åkern vill lösa den, skall han lägga till en femtedel till det pris du har bestämt. Då förblir den hans. 20 Om han inte löser åkern utan säljer den till någon annan, får åkern sedan inte lösas, 21 utan när den frånträds på jubelåret, skall den vara helgad åt Herren som en åker som avskilts för tillspillogivning. Hans egendom tillfaller då prästen.

22 Om någon helgar åt Herren en åker som han har köpt och som inte hör till den egendom han ärvt, 23 skall prästen åt honom räkna ut det bestämda värdet fram till jubelåret, och samma dag skall han erlägga den summa som du har bestämt. Den skall vara helgad åt Herren. 24 Men på jubelåret skall åkern gå tillbaka till den som den köpts ifrån, till den som ägde den som sin egendom. 25 När du bestämmer något

värde, skall det alltid bestämmas i helgedomssiklar, sikeln räknad till tjugo gera.

26 Men det som är förstfött bland boskap och som tillhör Herren redan som förstfött skall ingen helga. Vare sig det är ett djur av nötboskapen eller ett djur av småboskapen, tillhör det redan Herren. 27 Men om det är fråga om något orent djur, skall man lösa det efter det värde du bestämmer och lägga till femtedelen av värdet. Om det inte blir löst, skall det säljas efter det värde du bestämmer.

28 Om det är fråga om något tillspillogivet, som någon har givit till spillo åt Herren av allt han äger, det må vara en människa eller ett boskapsdjur eller den åker som han har fått i arv, får detta varken säljas eller lösas. Allt tillspillogivet är högheligt och tillhör Herren.

29 En människa som har blivit tillspillogiven får aldrig lösas. Hon måste dödas.

30 All tionde av jorden, både av säden på jorden och av trädens frukt, tillhör Herren. Den är helgad åt Herren. 31 Om någon vill lösa något av sin tionde, skall han lägga till femtedelen av värdet. 32 Beträffande tionde av nötboskap eller småboskap gäller följande: Av allt som går under herdestaven skall vart tionde djur vara helgat åt Herren.

33 Man skall inte undersöka om det är bättre eller sämre, och man får inte byta ut det. Om någon ändå byter ut djuret, skall både detta och det som har lämnats i utbyte vara helgat åt Herren. Det får inte lösas.

34 Dessa är de bud som Herren genom Mose gav Israels barn på Sinai berg.

Romarbrevet 10–11

1 Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud för dem är att de skall bli frälsta. 2 Jag kan vittna om att de hängivet tjänar Gud, men de saknar den rätta insikten. 3 De känner inte rättfärdigheten från Gud utan strävar efter att upprätta sin egen rättfärdighet och har inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. 4 Ty Kristus är lagens slut, till rättfärdighet för var och en som tror.

5 Mose skriver ju om den rättfärdighet som kommer av lagen: "Den människa som håller lagen skall leva genom den". (3 Mos 18:5)

6 Men den rättfärdighet som kommer av tron säger: "Fråga inte i ditt hjärta: Vem skall fara upp till himlen?" (5 Mos 30:12f.)

– det vill säga för att hämta ner Kristus – 7 eller: "Vem skall fara ner i avgrunden?" – det vill säga för att hämta upp Kristus från de döda. 8 Vad säger den då? "Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta", nämligen trons ord som vi predikar. 9 Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren (dvs. det högsta gudomliga namnet, Herren är hebr. JHVH) och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. 10 Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst. 11 Skriften säger: "Ingen som tror på honom skall stå där med skam". (Jes 28:16)

12 Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom. 13 Ty "var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst". (Joel 2:32)

14 Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? 15 Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända? Det står skrivet: "Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet". (Jes 52:7)

16 Men alla ville inte lyda evangeliet. Jesaja säger: "Herre, vem trodde vår predikan?" (Jes 53:1)

17 Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord. 18 Men nu frågar jag: Har de kanske inte hört? Jo, mer än så: "Deras röst har gått ut över hela jorden och deras ord till världens ändar". (Ps 19:5)

19 Jag frågar också: Har Israel kanske inte förstått? Först säger Mose: "Jag skall väcka er avund mot ett folk som inte är ett folk, mot ett folk utan förstånd skall jag väcka er vrede". (5 Mos 32:21)

20 Och Jesaja går så långt att han säger: "Jag lät mig finnas av dem som inte sökte mig, jag uppenbarade mig för dem som inte frågade efter mig". (Jes 65:1f.)

21 Men om Israel säger han: "Hela dagen har jag räckt ut mina händer mot ett olydigt och trotsigt folk".

En utvald rest ur Israel skall frälsas

11: 1 Jag frågar nu: Har då Gud förskjutit sitt folk? Visst inte. Jag är själv israelit, av Abrahams ätt och av Benjamins stam. 2 Gud har inte förskjutit sitt folk, som han tidigare har känt som sitt. Eller vet ni inte, vad Skriften säger där den talar om Elia, hur han vänder sig till Gud och anklagar Israel: 3 "Herre, dina profeter har de dödat, och dina altaren har de rivit ner. Jag ensam är kvar, och mig vill de döda". (1 Kung 19:10, 14)

4 Men vad svarar Gud honom? "Jag har lämnat kvar åt mig sjutusen män som inte har böjt knä för Baal". (1 Kung 19:18)

5 På samma sätt finns det också i denna tid en rest som Gud har utvalt av nåd. 6 Men om det var av nåd, så var det inte på grund av gärningar, annars vore nåden inte längre nåd. 7 Vad följer då av detta? Jo, vad Israel strävar efter har det inte uppnått. De utvalda har nått det, men de andra har blivit förstockade. 8 Det står skrivet: "Gud har gett dem en likgiltighetens ande, ögon som inte ser och öron som inte hör, och detta ända till denna dag". (Jes 29:10)
9 Och David säger: "Må deras bord bli en snara och ett nät, en fälla och ett straff för dem". (Ps 69:23f.)
10 "Må deras ögon bli förmörkade, så att de inte ser, och böj deras rygg för alltid".

Israels fall till frälsning för hedningarna

11 Jag frågar nu: Inte har de väl snubblat för att de skulle falla? Visst inte. Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att detta skulle väcka deras avund. 12 Och om deras fall har varit till rikedom för världen och deras fåtal varit till rikedom för hedningarna, hur mycket mer skall då inte deras fulla antal vara det?
13 Och till er hedningar säger jag: som hedningarnas apostel sätter jag mitt ämbete högt 14 i hopp om att väcka mina landsmäns avund och frälsa några av dem. 15 Ty om deras förkastelse betydde världens försoning, vad skall då inte deras upptagande betyda, om inte liv från de döda?

De hednakristna varnas för högmod

16 Om förstlingsbrödet är heligt, är degen helig. Och om roten är helig, är grenarna heliga. 17 Men om nu några av grenarna har brutits bort och du, som är ett vilt olivträd, har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdets feta rot, 18 då skall du inte förhäva dig över grenarna. Men om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig.
19 Nu invänder du kanske att grenarna bröts bort för att du skulle ympas in. 20 Du har rätt, för sin otros skull bröts de bort, men du står kvar genom tron. Var inte högmodig utan lev i fruktan. 21 Ty om Gud inte skonade de naturliga grenarna skall han inte heller skona dig. 22 Se här Guds godhet och stränghet: hans stränghet mot dem som föll, hans godhet mot dig, om du blir kvar i hans godhet, annars blir också du borthuggen. 23 Men även de andra kommer att bli inympade, om de inte

blir kvar i sin otro. Gud har ju makt att ympa in dem igen. 24 Ty om du har blivit borthuggen från det vilda olivträd som du av naturen tillhörde, och mot naturen har inympats på ett äkta olivträd, hur mycket lättare kommer då inte dessa naturliga grenar att ympas in på sitt eget olivträd. Utkorelsens hemlighet avslöjas

25 Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet, för att ni inte skall ha för höga tankar om er själva: förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. 26 Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet: "Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob". (Jes 27:9, 59:20f.)

27 "Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder".

28 I fråga om evangelium är de fiender för er skull, men i fråga om utkorelsen är de älskade för fädernas skull. 29 Ty sina gåvor och sin kallelse kan Gud inte ångra. 30 Ni var tidigare olydiga mot Gud, men har nu fått barmhärtighet genom deras olydnad. 31 Så har nu också de varit olydiga för att de skulle få förbarmande genom den barmhärtighet som ni får. 32 Ty Gud har gjort alla till fångar under olydnaden för att sedan förbarma sig över alla.

Lovsång till den Outgrundlige

33 O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar och hur outrannsakliga hans vägar.

34 "Vem har lärt känna Herrens sinne eller vem har varit hans rådgivare? (Jes 40:13, Job 15:8)

35 "Eller vem har först givit honom något som han måste betala igen? (Job 41:2)

36 Av honom, genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evigheter, amen.

21 februari

St. Peter Damianus: "Ta emot Kristi kropp och blod mycket ofta. Fienden blir förskräckt varje gång han ser Kristi blod göra läpparna röda på oss. Han ser genast tecknet på hans egen undergång. Han står inte ut med instrumentet för den gudomliga segern, genom vilket han blev infångad och nedkastad."

Numerus 1–3

Israels första folkräkning

1 Herren talade till Mose i Sinai öken, i uppenbarelsetältet, på första dagen i andra månaden av det andra året. (sannolikt 1445 f. Kr. efter deras uttåg ur Egyptens land) Han sade: 2 "Räkna antalet av Israels barn, hela deras menighet efter deras släkter och familjer, med uppräknings namnen på alla män, var person för sig, 3 alla vapenföra i Israel som är tjugo år eller äldre. Du och Aron skall inmönstra dem efter deras häravdelningar. 4 En man från varje stam skall vara med er, den som är huvudman för sin stams familjer.

5 Detta är namnen på de män som skall bistå er: Av Ruben: Elisur, Sedeurs son; 6 av Simeon: Selumiel, Surisaddajs son; 7 av Juda: Nahson, Amminadabs son; 8 av Isaskar: Netanel, Suars son; 9 av Sebulon: Eliab, Helons son; 10 av Josefs barn: av Efraim: Elisama, Ammihuds son; av Manasse: Gamliel, Pedasurs son; 11 av Benjamin: Abidan, Gideonis son; 12 av Dan: Ahieser, Ammisaddajs son; 13 av Aser: Pagiël, Okrans son; 14 av Gad: Eljasaf, Deguels son; 15 av Naftali: Ahira, Enans son." 16

Dessa var utvalda från menigheten, de var ledare för sina fäders stammar, stamhövdingar i Israel.

17 Mose och Aron tog till sig dessa namngivna män. 18 De samlade hela menigheten på första dagen i andra månaden, och folket blev infört i förteckningen efter sina släkter och familjer, var och en räknad, de som var tjugo år eller äldre, varje person för sig, 19 allt så som Herren hade befallt Mose. Och han mönstrade dem i Sinai öken.

20 Avkomlingarna till Rubens, Israels förstföddes, söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, var person för sig, samtliga vapenföra män som var tjugo år eller äldre, 21 de som inmönstrades av Rubens stam, utgjorde 46 500.

22 Avkomlingarna till Simeons söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, så många som inmönstrades, var och en räknad, var person för sig, samtliga vapenföra män som var tjugo år eller äldre, 23 de som inmönstrades av Simeons stam, utgjorde 59 300.

24 Avkomlingarna till Gads söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 25 de som inmönstrades av Gads stam, utgjorde 45 650.

26 Avkomlingarna till Judas söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 27 de som inmönstrades av Juda stam, utgjorde 74 600.

28 Avkomlingarna till Isaskars söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 29 de som inmönstrades av Isaskars stam, utgjorde 54 400.

30 Avkomlingarna till Sebulons söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 31 de som inmönstrades av Sebulons stam, utgjorde 57 400.

32 Avkomlingarna till Josefs söner: Avkomlingarna till Efraims söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 33 de som inmönstrades av Efraims stam, utgjorde 40 500.

34 Avkomlingarna till Manasses söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 35 de som inmönstrades av Manasse stam, utgjorde 32 200.

36 Avkomlingarna till Benjamins söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 37 de som inmönstrades av Benjamins stam, utgjorde 35 400.

38 Avkomlingarna till Dans söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 39 de som inmönstrades av Dans stam, utgjorde 62 700.
40 Avkomlingarna till Asers söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 41 de som inmönstrades av Asers stam, utgjorde 41 500.
42 Avkomlingarna till Naftalis söner, upptecknade efter sina släkter och familjer, var och en räknad, samtliga vapenföra som var tjugo år eller äldre, 43 de som inmönstrades av Naftali stam, utgjorde 53 400.
44 Dessa var de inmönstrade, de som blev inmönstrade av Mose och Aron och Israels hövdingar, tolv män som var och en företrädde sin stamfamilj. 45 Och alla de av Israels barn som blev inmönstrade efter sina familjer, alla vapenföra i Israel som var tjugo år eller äldre, 46 alla dessa inmönstrade utgjorde 603 550. 47 Men leviterna i sin fädernestam blev inte inmönstrade med de övriga. 48 Ty Herren hade sagt till Mose: 49 Endast Levi stam skall du inte inmönstra, och du skall inte räkna deras antal med Israels barn, 50 utan du skall förordna leviterna att förestå vittnesbördets tabernakel med alla dess redskap och tillbehör. De skall bära tabernaklet och alla dess redskap och göra tjänst vid det. Runt omkring tabernaklet skall de ha sitt läger. 51 När tabernaklet skall bryta upp skall leviterna ta ner det, och när tabernaklet skall sättas upp skall leviterna sätta upp det. Om någon annan kommer nära det, skall han dödas. 52 Israels barn skall resa sina tält var och en i sitt läger och var och en under sitt baner, efter sina häravdelningar. 53 Men leviterna skall slå läger runt omkring vittnesbördets tabernakel, för att inte vrede skall drabba Israels barns menighet. Och leviterna skall ha ansvaret för vittnesbördets tabernakel och dess skötsel.
54 Israels barn gjorde så, de gjorde i allt som Herren hade befallt Mose.

Stammarnas olika lägerplatser

2: 1 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 "Israels barn skall slå läger, var och en under sitt baner, vid de fälttecken som hör till deras särskilda familjer. Runt omkring uppenbarelsetältet skall de slå läger, på något avstånd från det. 3 På framsidan, österut, skall Juda slå läger under sitt baner efter sina häravdelningar. Ledare för Juda barn skall vara Nahson, Amminadabs son, 4 med de inmönstrade som utgör hans här, 74 600 man. 5 Bredvid honom skall Isaskars stam slå läger. Ledare för Isaskars barn skall vara Netanel, Suars son, 6 med de inmönstrade som utgör hans här, 54 400 man. 7 Därefter Sebulons stam, och ledare för Sebulons barn skall vara Eliab, Helons son, 8 med de inmönstrade

som utgör hans här, 57 400 man. 9 Alla de inmönstrade som tillhör Juda läger utgör 186 400 man, delade i sina häravdelningar. De skall bryta upp först.

10 Ruben skall slå läger under sitt baner söderut efter sina häravdelningar. Ledare för Rubens barn skall vara Elisur, Sedeurs son, 11 med de inmönstrade som utgör hans här, 46 500 man. 12 Bredvid honom skall Simeons stam slå läger, och ledare för Simeons barn skall vara Selumiel, Surisaddajs son, 13 med de inmönstrade som utgör hans här, 59 300 man. 14 Därnäst Gads stam, och ledare för Gads barn skall vara Eljasaf, Reguels#

Reguel Andra handskrifter: "Deguel".

son, 15 med de inmönstrade som utgör hans här, 45 650 man. 16 Alla de inmönstrade som tillhör Rubens läger utgör 151 450 man, delade i sina häravdelningar. De skall bryta upp som nummer två.

17 Sedan skall uppenbarelsetältet gå med leviternas läger i mitten av lägren. I den ordning de slår läger skall de också gå, var och en på sin plats, under sina baner.

18 Efraim skall slå läger under sitt baner västerut, efter sina häravdelningar. Ledare för Efraims barn skall vara Elisama, Ammihuds son, 19 med de inmönstrade som utgör hans här, 40 500 man. 20 Bredvid honom skall Manasse stam slå läger, och ledare för Manasse barn skall vara Gamliel, Pedasurs son, 21 med de inmönstrade som utgör hans här, 32 200 man. 22 Därnäst Benjamins stam, och ledare för Benjamins barn skall vara Abidan, Gideonis son, 23 med de inmönstrade som utgör hans här, 35 400 man. 24 Alla de inmönstrade som tillhör Efraims läger utgör 108 100 man, delade i sina häravdelningar. De skall bryta upp som nummer tre.

25 Dan skall slå läger under sitt baner norrut, efter sina häravdelningar. Ledare för Dans barn skall vara Ahieser, Ammisaddajs son, 26 med de inmönstrade som utgör hans här, 62 700 man. 27 Bredvid honom skall Asers stam slå läger, och ledare för Asers barn skall vara Pagiël, Okrans son, 28 med de inmönstrade som utgör hans här, 41 500 man. 29 Därnäst Naftali stam, och ledare för Naftalis barn skall vara Ahira, Enans son, 30 med de inmönstrade som utgör hans här, 53 400 man. 31 Alla de inmönstrade som tillhör Dans läger utgör 157 600 man. De skall bryta upp sist, under sitt baner." 32 Dessa var de av Israels barn som inmönstrades efter sina familjer. Alla som efter sina häravdelningar inmönstrades i lägren utgjorde 603 550 man. 33 Men leviterna inmönstrades inte med de andra israeliterna, ty så hade Herren befallt Mose.

34 Israels barn gjorde i allt så som Herren hade befallt Mose. De slog läger under sina baner, och de bröt upp var och en i sin släkt, efter sin familj.

Det levitiska prästämbetet

3: 1 Detta är berättelsen om Arons och Moses släkt vid den tid då Herren talade med Mose på Sinai berg. 2 Arons söner hette Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar. 3 Detta var namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som hade invigts till att vara präster. 4 Men Nadab och Abihu dog inför Herrens ansikte, när de bar fram främmande eld inför Herren i Sinai öken, och de hade inga söner. Därför var Eleasar och Itamar präster under sin fader Aron.

5 Herren talade till Mose. Han sade: 6 "Levi stam skall du föra hit och låta dem stå inför prästen Aron för att betjäna honom. 7 De skall utföra vad som åligger honom och hela menigheten inför uppenbarelsetältet genom att göra tjänst vid tabernaklet. 8 Och de skall ha vården om uppenbarelsetältets alla tillbehör och iaktta vad som åligger Israels barn genom att tjänstgöra vid tabernaklet. 9 Du skall ge leviterna åt Aron och hans söner. De skall ges åt honom#

honom Andra handskrifter: "mig".

som en gåva från Israels barn. 10 Men Aron och hans söner skall du ålägga ansvaret för prästtjänsten. Om någon annan inkräktar på den, skall han dödas."

11 Herren sade till Mose: 12 "Se, jag har själv bland Israels barn tagit ut leviterna i stället för alla förstfödda bland Israels barn, alla som öppnar moderlivet. Leviterna skall tillhöra mig, 13 ty alla förstfödda tillhör mig. På den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, både bland människor och boskap. De tillhör mig. Jag är Herren."

14 Herren talade till Mose i Sinai öken. Han sade: 15 "Mönstra Levi barn efter deras familjer och släkter. Alla av manligt kön som är en månad eller äldre skall du räkna." 16 Mose inmönstrade dem enligt Herrens ord så som han hade blivit befalld. 17 Och detta är Levis söner, de hette: Gerson, Kehat och Merari. 18 Detta är namnen på Gersons söner efter sina släkter: Libni och Simei. 19 Kehats söner efter sina släkter var Amram och Jishar, Hebron och Ussiel. 20 Meraris söner efter sina släkter var Mahli och Musi. Dessa var leviternas släkter efter deras familjer.

21 Från Gerson härstammade libniternas släkt och simeiternas släkt.

Dessa var gersoniternas släkter. 22 De av dem som inmönstrades, sedan man räknat in alla av manligt kön som var en månad eller äldre, utgjorde

7 500. 23 Gersoniternas släkter hade sitt läger bakom tabernaklet, västerut. 24 Furste för gersoniternas stamfamilj var Eljasaf, Laels son. 25 Gersons barn skulle vid uppenbarelsetältet ha vården om tabernaklet och tältet med dess överdrag, och om förhänget framför ingången till uppenbarelsetältet, 26 om förgårdens omhängen och förhänget framför ingången till förgården som omgav tabernaklet och altaret, vidare om alla tältlinor, ja, allt arbete som hörde till detta.

27 Från Kehat härstammade amramiternas släkt, jishariternas släkt, hebroniternas släkt och ussieliternas släkt. Dessa var kehatiternas släkter. 28 När man räknade alla av manligt kön som var en månad eller äldre utgjorde de 8 600. Dessa skulle ha vården om de heliga föremålen. 29 Kehatiternas släkter hade sitt läger vid södra sidan av tabernaklet. 30 Ledare för de kehatitiska släkternas stamfamilj var Elisafan, Ussiels son. 31 De skulle ha vården om arken, bordet, ljusstaken, altarna och de tillbehör till de heliga föremålen som användes vid tjänsten, likaså om förhänget och allt arbetet med det. 32 Men högste ledare för alla leviterna var Eleasar, prästen Arons son. Han hade tillsyn över dem som ansvarade för helgedomen och dess skötsel.

33 Från Merari härstammade mahliternas släkt och musiternas släkt. Dessa var merariternas släkter. 34 De av dem som inmönstrades, sedan man räknat in alla av manligt kön som var en månad eller äldre, utgjorde 6 200. 35 Ledare för de meraritiska släkternas stamfamilj var Suriel, Abihails son. De hade sitt läger vid norra sidan av tabernaklet. 36 Och Meraris barn fick till uppgift att ha vården om brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar och fotstycken och om alla dess tillbehör – allt arbete med dessa föremål, 37 likaså om stolparna till förgården runt omkring med deras fotstycken, pluggar och linor.

38 Mitt för tabernaklet på framsidan, mitt för uppenbarelsetältet österut, hade Mose och Aron och hans söner sitt läger. På Israels barns vägnar var de ansvariga för vården av helgedomen. Men om någon främmande kom nära det heliga, skulle han dödas.

39 De inmönstrade leviterna, som Mose och Aron på Herrens befallning inmönstrade efter deras släkter, alla av manligt kön som var en månad eller äldre, utgjorde tillsammans 22 000.

40 Herren sade till Mose: "Mönstra alla förstfödda av manligt kön bland Israels barn, alla som är en månad eller äldre, och räkna antalet namn. 41 Och tag ut åt mig leviterna – ty jag är Herren – i stället för alla förstfödda bland Israels barn, och leviternas boskap i stället för allt förstfött bland Israels barns boskap."

42 Mose mönstrade alla förstfödda bland Israels barn, så som Herren hade befallt honom. 43 Och de förstfödda av manligt kön, varje namn räknat av de inmönstrade som var en månad eller äldre, utgjorde 22 273.

44 Och Herren sade till Mose: 45 "Tag ut leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn och leviternas boskap i stället för deras boskap. Leviterna skall tillhöra mig. Jag är Herren. 46 Men för att lösa de 273 personer av Israels barns förstfödda som överstiger leviternas antal, 47 skall du ta fem siklar silver för varje person. Du skall ta upp dem efter helgedomssikelns vikt, sikeln räknad till tjugo gera. 48 Dessa pengar skall du ge åt Aron och hans söner till lösen för de övertaliga bland dem."

49 Mose tog lösensumman från de övertaliga, när man räknade dem som var lösta genom leviterna. 50 Av Israels barns förstfödda tog han emot pengarna, 1 365 siklar efter helgedomssikelns vikt. 51 Och Mose gav lösensumman åt Aron och hans söner, efter Herrens ord och befallning till Mose.

Romarbrevet 12

Den andliga gudstjänsten

1 Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. 2 Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. 3 Ty i kraft av den nåd som jag har fått säger jag till var och en bland er: ha inte högre tankar om er själva än ni bör ha utan tänk förståndigt, efter det mått av tro som Gud har tilldelat var och en. 4 Ty liksom vi i "en" kropp har många lemmar och alla lemmarna inte har samma uppgift, 5 så är vi, som är många, "en" kropp i Kristus, men var för sig är vi varandras lemmar. 6 Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått. Den som har profetians gåva skall profetera i överensstämmelse med tron. 7 Den som har gåvan att tjäna skall tjäna i sin uppgift. Den som undervisar skall undervisa i läran. 8 Den som förmanar skall göra det i den uppgiften. Den som delar ut gåvor skall göra det utan

baktankar. Den som leder församlingen skall vara nitisk, och den som utövar barmhärtighet skall göra det med glatt hjärta.

9 Älska varandra uppriktigt. Avsky det onda, håll fast vid det goda. 10 Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning. 11 Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren. 12 Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen. 13 Hjälp de heliga med vad de behöver. Var ivriga att visa gästfrihet. 14 Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte. 15 Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter. 16 Lev i endräkt med varandra. Tänk inte på det som är högt utan håll er till det som är ringa. Var inte självkloka. 17 Löna inte ont med ont, sträva efter det som är gott inför alla människor. 18 Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er. 19 Hämnas inte, mina älskade, utan lämna rum för vredesdomen. Ty det står skrivet: "Min är hämnden, jag skall utkräva den", (5 Mos 32:35) säger Herren. 20 Men "om din fiende är hungrig, så ge honom att äta, om han är törstig, ge honom att dricka. Gör du det, samlar du glödande kol på hans huvud". (ords 25:21f.)

21 Låt dig inte besegras av det onda utan besegra det onda med det goda.

22 februari

St. Johannes Chrysostomos: "Petrus: körens ledare, apostlarnas mun, sällskapets ledare, regent över hela världen, grundstenen i Kyrkan, den ihärdige Kristusälskaren".

Numerus 4–5

Kehatiternas tjänstgöring

1 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 "Räkna antalet av Kehats söner bland leviterna efter deras släkter och familjer, 3 från trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra män som kan göra tjänst vid

uppenbarelsetältet. 4 Detta är den tjänst som kehatiterna skall ha vid uppenbarelsetältet: att ta vård om de högheliga föremålen.

5 När lägret bryter upp skall Aron och hans söner gå in och ta ner den förlåt som hänger framför arken, och med den skall de övertäcka vittnesbördets ark.

6 Över förlåten skall de lägga ett överdrag av tahasskinn och över det breda ut en vävnad, helt mörkblå. Sedan skall de sätta in stängerna.

7 Över skådebrödsbordet skall de breda en mörkblå vävnad, och på den skall de ställa faten, skålarna och bågarna samt kannorna till

drickoffren. Det beständiga brödet skall också läggas på det. 8 Över detta skall de breda en karmosinröd vävnad och täcka över den med ett överdrag av tahasskinn. Sedan skall de sätta in stängerna.

9 Och de skall ta en mörkblå vävnad och täcka över ljusstaken och dess lampor, lamptänger och brickor samt alla de oljekärl som hör till den

och som används vid tjänstgöringen. 10 Sedan skall de lägga den med alla dess tillbehör i ett överdrag av tahasskinn och lägga allt på en bår.

11 Över det gyllene altaret skall de breda en mörkblå vävnad och täcka över den med ett överdrag av tahasskinn. Sedan skall de sätta in

stängerna. 12 Och de skall ta alla redskap vid tjänstgöringen, de som används vid tjänstgöringen i helgedomen, och lägga dem i en mörkblå

vävnad och täcka över dem med ett överdrag av tahasskinn och lägga

dem på en bår. 13 De skall också ta bort askan från altaret och breda en purpurröd vävnad över det, 14 och där skall de lägga alla tillbehör som

används under tjänstgöringen vid det: eldfaten, gafflarna, skovlarna och skålarna, altarets alla tillbehör. Över detta skall de breda ett överdrag av tahasskinn och sedan sätta in stängerna.

15 När lägret skall bryta upp och Aron och hans söner har täckt över de heliga föremålen och alla dess tillbehör, skall därefter Kehats barn

komma för att bära. Men de får inte röra vid de heliga föremålen, ty då skall de dö. Detta är vad Kehats barn har att bära av det som hör till

uppenbarelsetältet.

16 Eleasar, prästen Arons son, skall ha ansvar för oljan till ljusstaken, den väldoftande rökelsen, det dagliga matoffret och smörjelseoljan. Han har ansvaret för hela tabernaklet och för allt som finns i det, de heliga föremålen och deras tillbehör."

17 Och Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 18 "Låt inte

kehatiternas släktgren utrotas ur leviternas stam, 19 utan gör så här

med dem, för att de skall leva och inte dö när de kommer nära de

högheliga föremålen: Aron och hans söner skall gå in och anvisa var och

en av dem vad han har att göra eller bära, 20 men själva får de inte gå in och se de heliga föremålen, inte ens ett ögonblick, ty då skall de dö."

Gersoniternas tjänstgöring

21 Herren talade till Mose. Han sade: 22 "Räkna också antalet av Gersons barn efter deras familjer och släkter. 23 Inmönstra dem som är trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra män som kan göra tjänst vid uppenbarelsetältet. 24 Detta är den tjänst gersoniternas släkter skall ha, vad de skall göra och vad de skall bära: 25 De skall bära tabernaklets tygvåder, uppenbarelsetältet och dess överdrag och överdraget av tahasskinn, som ligger ovanpå detta, och förhänget framför ingången till uppenbarelsetältet, 26 vidare förgårdens omhängen, förhänget framför porten till förgården som omger tabernaklet och altaret, samt dess linor och alla redskap till arbetet med tabernaklet. De skall utföra allt som behöver göras med dessa ting. 27 På order av Aron och hans söner skall gersoniternas hela tjänstgöring ske i fråga om allt som de har att bära och göra. Ni skall överlämna i deras vård allt vad de skall bära. 28 Detta är den tjänst som gersoniternas släkter skall ha vid uppenbarelsetältet. Och de skall utföra sin tjänst under ledning av Itamar, prästen Arons son.

Merariternas tjänstgöring

29 Meraris barn skall du inmönstra efter deras släkter och familjer. 30 Inmönstra dem som är trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra som skall tjänstgöra vid uppenbarelsetältet. 31 Och detta är vad de har till uppgift att bära, allt som hör till deras tjänstgöring vid uppenbarelsetältet: brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar och fotstycken, 32 liksom stolparna till förgården runt omkring med deras fotstycken, pluggar och linor, med alla deras tillbehör och allt som hör till arbetet vid det. Ni skall göra en lista över de föremål var och en har att bära. 33 Detta är den tjänst merariternas släkter skall ha, allt som hör till deras tjänst vid uppenbarelsetältet. Och de skall utföra den under ledning av Itamar, prästen Arons son."

Räkning av leviterna

34 Mose och Aron och menighetens furstar inmönstrade Kehats barn efter deras släkter och familjer, 35 dem som var trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra som skall tjänstgöra vid uppenbarelsetältet. 36 Och de inmönstrade efter deras släkter utgjorde 2 750. 37 Dessa var de inmönstrade av kehatiternas släkter, alla de som

skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron inmönstrade efter Herrens befallning genom Mose.

38 De av Gersons barn som inmönstrades efter sina släkter och familjer, 39 de som var trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra som skall tjänstgöra vid uppenbarelsetältet, 40 dessa som inmönstrades efter sina släkter och familjer utgjorde 2 630. 41 Dessa var de inmönstrade av gersoniternas släkter, alla de som skulle tjänstgöra vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron inmönstrade efter Herrens befallning.

42 De av Meraris barns släkter som inmönstrades efter sina släkter och familjer, 43 de som var trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla arbetsföra män, som skall tjänstgöra vid uppenbarelsetältet, 44 dessa som inmönstrades efter sina släkter, utgjorde 3 200. 45 Dessa var de inmönstrade av Meraris barns släkter, de som Mose och Aron inmönstrade efter Herrens befallning genom Mose.

46 De av leviterna som Mose och Aron och Israels furstar inmönstrade efter deras släkter och familjer, 47 de som var trettio år eller äldre, upp till femtio år, alla som kom för att utföra något arbete med att tjäna eller någon tjänst med att bära vid uppenbarelsetältet, 48 dessa som inmönstrades utgjorde 8 580. 49 Efter Herrens befallning blev de inmönstrade genom Mose, var och en till det som han skulle göra eller bära. Var och en fick det åliggande som Herren befallt Mose.

Om lägrets renhet

5: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Befall Israels barn att de för bort ur lägret var och en som är spetälsk eller har flytning och var och en som blivit oren genom en död kropp. 3 En sådan, vare sig man eller kvinna, skall ni föra bort utanför lägret. För bort dem, så att de inte orenar deras läger, där jag bor mitt ibland dem." 4 Och Israels barn gjorde så, de förde dem utanför lägret. Så som Herren hade sagt till Mose, så gjorde Israels barn.

Ersättningsplikt

5 Herren talade till Mose. Han sade: 6 "Säg till Israels barn: När en man eller kvinna begår någon av de synder som människor kan begå och handlar trolöst mot Herren och ådrager sig skuld, 7 skall han bekänna den synd han har begått och ersätta det orätta till dess fulla belopp och till det lägga en femtedel av värdet. Detta skall han ge åt den som han har gjort orätt emot. 8 Men om den drabbade inte har någon nära

släkting, som kan ta emot gottgörelsen för hans orätt, skall ersättningen för detta ges åt Herren och tillhöra prästen, utöver den försoningsbagge med vilken försoning bringas för den skyldige. 9 Och alla heliga gåvor som Israels barn bär fram till prästen skall tillhöra denne. 10 De heliga gåvor var och en ger tillhör honom, ja, vad någon ger åt prästen tillhör denne."

Angående otrohet och svartsjuka

11 Herren talade till Mose. Han sade: 12 "Säg till Israels barn: Om någon mans hustru har kommit på avvägar och varit otrogen mot sin man, 13 genom att någon annan har legat med henne och haft sädesuttömning, och hennes man ingenting sett och hon hemlighåller att hon orenats och inget vittne finns mot henne och hon inte har blivit tagen på bar gärning, 14 och svartsjukans ande kommer över honom och han misstänker att hans hustru blivit orenad, eller svartsjukans ande kommer över honom och han misstänker sin hustru fastän hon inte blivit orenad, 15 då skall mannen föra sin hustru till prästen och som offer för henne frambära en tiondels efa kornmjöl, men han skall inte gjuta någon olja eller lägga någon rökelse på offret, ty det är ett misstanke- offer, ett påminnelseoffer, som skall påminna om en missgärning.

16 Och prästen skall föra fram henne och ställa henne inför Herrens ansikte. 17 Han skall ta heligt vatten i ett lerkärl och ta något av stoftet på tabernaklets golv och lägga i vattnet. 18 Prästen skall ställa fram kvinnan inför Herrens ansikte och lösa upp hennes hår och lägga påminnelseoffret på hennes händer, det vill säga misstankeoffret. I sin hand skall prästen ha det bittra vattnet som för med sig förbannelse.

19 Därefter skall prästen ta ed av kvinnan och säga till henne: Om ingen har legat med dig och du inte har kommit på avvägar och orenat dig medan du var under din man, så skall detta bittra vatten som för med sig förbannelse inte skada dig. 20 Men om du har kommit på avvägar medan du var under din man, och orenat dig genom att någon annan än din man har legat med dig" 21 – prästen skall nu läsa upp förbannelseeden för kvinnan och säga till henne: – " Herren skall göra dig till en förbannelse och en ed bland ditt folk. Herren skall låta ditt moderliv skrupna och din buk svälla upp, 22 och må detta vatten som för med sig förbannelse komma in i dina inälvor och få din buk att svälla upp och ditt moderliv att skrupna." Och kvinnan skall säga: "Amen, amen."

23 Sedan skall prästen skriva upp dessa förbannelser i en bokrulle och tvätta av dem i det bittra vattnet. 24 Och han skall ge kvinnan att dricka

av det bittra vatten som för med sig förbannelse, och detta vatten som för med sig förbannelse skall komma in i henne och orsaka bitter smärta. 25 Prästen skall ta misstankeoffret ur kvinnans hand och vifta det inför Herrens ansikte och bära fram det till altaret. 26 Och prästen skall ta en handfull av offret som ett påminnelseoffer och förbränna det på altaret. Därefter skall han ge kvinnan vattnet att dricka. 27 När han givit henne vattnet att dricka, skall detta ske: Om hon har låtit orena sig och varit otrogen mot sin man, skall vattnet som för med sig förbannelse gå in i henne och orsaka bitter smärta. Hennes buk skall svälla upp och hennes moderliv skrimpna, och kvinnan skall bli en förbannelse bland sitt folk. 28 Men om kvinnan inte har låtit orena sig, utan är ren, skall inget skada henne, och hon skall kunna bli havande. 29 Detta är lagen om svartsjuka, när en gift kvinna kommer på avvägar och orenar sig 30 eller när svartsjukans ande kommer över en man, så att han misstänker sin hustru. Han skall då ställa fram hustrun inför Herrens ansikte, och prästen skall göra med henne allt vad denna lag påbjuder. 31 Så skall mannen vara fri från skuld och hustrun får själv ta konsekvenserna av sin missgärning."

Romarbrevet 13

Den kristne och överheten

1 Varje människa skall underordna sig den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är insatt av honom. 2 Den som sätter sig emot överheten står därför emot vad Gud har bestämt, och de som gör så drar domen över sig själva. 3 Ty de styrande inger inte fruktan hos dem som gör det goda utan hos dem som gör det onda. Vill du slippa att leva i fruktan för överheten, fortsätt då att göra det goda, så kommer du att få beröm av den. 4 Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa. Men gör du det onda skall du frukta, ty överheten bär inte svärdet förgäves. Den är en Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda. 5 Därför måste man underordna sig den inte bara för straffets skull utan också för samvetets skull. 6 Det är också därför ni betalar skatt. Ty de styrande är Guds tjänare, ständigt verksamma för just denna uppgift. 7 Fullgör era skyldigheter mot alla: skatt åt den ni är skyldiga skatt, tull åt den ni är skyldiga tull, vördnad åt den som bör få vördnad och heder åt den som bör få heder.

8 Stå inte i skuld till någon utom i kärlek till varandra. Ty den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen. 9 Dessa bud: "Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte stjäla, Du skall inte ha begär", och alla andra bud sammanfattas i detta ord: "Du skall älska din nästa som dig själv." (2 Mos 20:13f, 3 Mos 19:18.) 10 Kärleken gör inte något ont mot sin nästa. Alltså är kärleken lagens uppfyllelse. 11 Och det skall ni göra, väl medvetna om tiden, att stunden redan är inne för er att vakna upp ur sömnen. Ty frälsningen är oss nu närmare än då vi kom till tro. 12 Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss lägga bort mörkrets gärningar och klä oss i ljusets vapenrustning. 13 Låt oss leva värdigt, det hör dagen till, inte i utsvävningar och fylleri, inte i otukt och lösaktighet, inte i strid och avund. 14 Nej, ikläd er Herren Jesus Kristus och ha inte en sådan omsorg om kroppen att begären väcks till liv.

23 februari

St. Polycarp: "De som lättsinnigt kallar sig kristna lurar endast dumbommar."

Numerus 6–7

Nasirlöften

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man eller en kvinna avlägger ett löfte, ett nasirlöfte, att avskilja sig för Herren, 3 skall han avhålla sig från vin och starka drycker. Han får inte dricka någon syrad dryck av vin eller någon annan syrad stark dryck. Han får inte dricka druvsaft, och inte heller äta druvor, vare sig färska eller torra. 4 Så länge hans nasirtid varar, skall han inte äta något som kommer från vinstocken, inte ens dess kart eller späda

skott. 5 Så länge hans nasirlöfte varar skall inte någon rakkniv komma på hans huvud. Till dess att de dagar som han är avskild för Herren har nått sitt slut, skall han vara helig och låta håret växa långt på sitt huvud. 6 Så länge han är avskild för Herren, får han inte komma nära en död kropp. 7 Inte ens genom sin far eller mor, sin bror eller syster får han orena sig, om de skulle dö, ty han bär på sitt huvud tecknet på att han är sin Guds nasir. 8 Så länge hans nasirtid varar är han helgad åt Herren. 9 Men om någon helt plötsligt dör i hans närhet och därigenom orenar hans huvud där han bär nasirtecknet, skall han raka sitt huvud den dag han blir ren; på sjunde dagen skall han raka det. 10 På åttonde dagen skall han bära fram två turturduvor eller två unga duvor till prästen vid uppenbarelsetältets ingång. 11 Och prästen skall offra en till syndoffer och en till brännoffer och bringa försoning för honom, på grund av den synd han ådragit sig genom den döda kroppen. Sedan skall han samma dag helga sitt huvud. 12 Han skall inviga sig till nasir åt Herren samma antal dagar som han förut avskilt sig och han skall föra fram ett årsgammalt lamm till skuldoffer. Den förra löftestiden faller bort, eftersom hans nasirat blev orenat.

13 Detta är lagen om en nasir: Den dag hans nasirtid är slut skall han föras fram till uppenbarelsetältets ingång, 14 och han skall som sitt offer åt Herren bära fram ett årsgammalt felfritt lamm av hankön till brännoffer, ett årsgammalt felfritt lamm av honkön till syndoffer och en felfri bagge till gemenskapsoffer, 15 dessutom en korg med osyrat bröd, kakor av fint mjöl blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja samt det matoffer och drickoffer som hör till. 16 Detta skall prästen bära fram inför Herrens ansikte och offra hans syndoffer och brännoffer. 17 Baggen skall han offra till gemenskapsoffer åt Herren tillsammans med korgen med de osyrade bröden. Prästen skall också offra det matoffer och drickoffer som hör till.

18 Och vid ingången till uppenbarelsetältet skall nasiren raka sitt huvud på vilket han bär nasirtecknet. Han skall ta sitt huvudhår, sitt nasirtecken, och lägga det på elden som brinner under gemenskapsoffret. 19 När nasiren har rakat av sig nasirtecknet, skall prästen ta den kokta bogen av baggen och dessutom en osyrad kaka och en osyrad tunnkaka ur korgen och lägga detta på nasirens händer. 20 Och prästen skall vifta detta som ett viftoffer inför Herrens ansikte. Det skall vara helgat åt prästen tillsammans med viftoffersbringan och offergårdslåret. Sedan får nasiren dricka vin igen.

21 Detta är lagen om den som har avlagt ett nasirlöfte, och vad han enligt nasirlöftet skall offra åt Herren, förutom vad han i övrigt kan

anskaffa. Han måste infria det löfte han har avlagt enligt lagen om hans nasirat."

Den prästerliga välsignelsen

22 Herren talade till Mose. Han sade: 23 "Säg till Aron och hans söner: När ni välsignar Israels barn skall ni säga till dem:

24 Herren välsigne dig
och bevare dig.

25 Herren låte sitt ansikte lysa över dig
och vare dig nådig.

26 Herren vände sitt ansikte till dig
och give dig frid.

27 På detta sätt skall de lägga mitt namn på Israels barn, och jag skall då välsigna dem."

Stamfurstarnas offergåvor

7: 1 Mose hade nu satt upp tabernaklet och smort och helgat det med alla dess tillbehör. Likaså hade han satt upp altaret med alla dess tillbehör och smort och helgat det. 2 Och Israels ledare, huvudmännen för sina familjer, stamhövdingarna, de som stod i spetsen för de inmöntrade, bar fram sina offergåvor. 3 Som sin offergåva förde de fram inför Herrens ansikte sex övertäckta vagnar och tolv oxar, en vagn för två ledare och en oxe för varje ledare, och de förde fram dem inför tabernaklet.

4 Och Herren sade till Mose: 5 "Tag emot detta av dem och använd det till tjänsten vid uppen- baret. Och du skall ge det åt leviterna efter behoven i vars och ens tjänst."

6 Mose tog emot vagnarna och oxarna och gav dem åt leviterna. 7 Två vagnar och fyra oxar gav han åt Gersons barn efter behoven i deras tjänst. 8 Fyra vagnar och åtta oxar gav han åt Meraris barn efter behoven i den tjänst de utförde under ledning av Itamar, prästen Arons son. 9 Åt Kehats barn däremot gav han ingenting, ty de hade hand om de heliga föremålen som de skulle bära på axlarna.

10 Ledarna förde fram gåvor till altarets invigning den dag då det smordes. När ledarna förde fram dessa offergåvor inför altaret, 11 sade Herren till Mose: "Låt ledarna, en i sänder, var och en på sin dag, föra fram sina offergåvor till altarets invigning."

12 Den som på första dagen förde fram sin offergåva var Nahson, Amminadabs son, av Juda stam. 13 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål om sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 14 en guldskål om tio siklar, full med rökelse, 15 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 16 en bock till syndoffer, 17 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Nah- sons, Amminadabs sons, offergåva.

18 På andra dagen förde Netanel, Suars son, ledaren för Isaskar, fram sin gåva. 19 Som sin offergåva förde han fram ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål om sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 20 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 21 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 22 en bock till syndoffer 23 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Netanels, Suars sons, offergåva.

24 På tredje dagen kom ledaren för Sebulons barn, Eliab, Helons son. 25 Hans offergåva var ett silverfat med en vikt på etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 26 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 27 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 28 en bock till syndoffer 29 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Eliabs, Helons sons, offergåva.

30 På fjärde dagen kom ledaren för Rubens barn, Elisur, Sedeurs son. 31 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 32 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 33 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 34 en bock till syndoffer 35 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Elisurs, Sedeurs sons, offergåva.

36 På femte dagen kom ledaren för Simeons barn, Selumiel, Surisaddajs son. 37 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 38 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 39 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 40 en bock till syndoffer 41 samt två

tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Selumiels, Surisaddajs sons, offergåva.

42 På sjätte dagen kom ledaren för Gads barn, Eljasaf, Deguels son. 43 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 44 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 45 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 46 en bock till syndoffer 47 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Eljasafs, Deguels sons, offergåva.

48 På sjunde dagen kom ledaren för Efraims barn, Elisama, Ammihuds son. 49 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 50 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 51 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 52 en bock till syndoffer 53 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Elisamas, Ammihuds sons offergåva.

54 På åttonde dagen kom ledaren för Manasse barn, Gamliel, Pedasurs son. 55 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 56 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 57 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 58 en bock till syndoffer 59 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Gamliels, Pedasurs sons, offergåva.

60 På nionde dagen kom ledaren för Benjamins barn, Abidan, Gideonis son. 61 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 62 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 63 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 64 en bock till syndoffer 65 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Abidans, Gideonis sons, offergåva.

66 På tionde dagen kom ledaren för Dans barn, Ahieser, Ammisaddajs son. 67 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 68 en guldskål på tio siklar, full med rökelse, 69 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 70 en bock till syndoffer 71 samt två

tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Ahiesers, Ammisaddajs sons, offergåva. 72 På elfte dagen kom ledaren för Asers barn, Pagi, Okrans son. 73 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 74 en guldsål på tio siklar, full med rökelse, 75 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 76 en bock till syndoffer 77 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Pagi, Okrans sons, offergåva.

78 På tolfte dagen kom ledaren för Naftali barn, Ahira, Enans son. 79 Hans offergåva var ett silverfat vars vikt var etthundratrettio siklar, en silverskål på sjuttio siklar, efter helgedomssikelns vikt, båda fulla med fint mjöl blandat med olja till matoffer, 80 en guldsål på tio siklar, full med rökelse, 81 vidare en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer, 82 en bock till syndoffer 83 samt två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm till gemenskapsoffer. Detta var Ahiras, Enans sons, offergåva.

84 Detta var vad Israels ledare skänkte till altarets invigning, när det blev smort: tolv silverfat, tolv silverskålar och tolv guldsålar. 85 Varje silverfat vägde etthundratrettio siklar och varje skål sjuttio siklar, så att silvret i kärlen vägde tillsammans tvåtusenfyrhundra siklar, efter helgedomssikelns vikt.

86 De tolv guldsålarna fulla av rökelse vägde var och en tio siklar, efter helgedomssikelns vikt, så att guldets i skålarna vägde sammanlagt etthundratjugo siklar. 87 Antalet djur till brännoffer var tolv tjurar, tolv baggar, tolv årsgamla lamm med tillhörande matoffer, och tolv bockar till syndoffer. 88 Antalet djur till gemenskapsoffer var tjugofyra tjurar, sextio baggar, sextio bockar och sextio årsgamla lamm. Detta var offergåvorna till altarets invigning, sedan det hade blivit smort.

89 När Mose gick in i uppenbarelsetältet för att tala med honom, hörde han rösten tala till sig från nådestolen ovanpå vittnesbördets ark, mellan de två keruberna. Och han talade till honom.

Romarbrevet 14

Förhållandet till svaga bröder

1 Den som är svag i tron skall ni ta emot utan att sätta er till doms över hans betänkligheter. 2 En har tro till att äta allt, men en annan som är svag äter bara grönsaker. 3 Den som äter skall inte förakta den som inte äter, och den som inte äter skall inte döma den som äter. Gud har ju tagit emot honom. 4 Vem är du som dömer en annans tjänare? Det är inför sin egen Herre han står eller faller. Men han kommer att stå, ty Herren har makt att hålla honom upprätt.

5 Den ene sätter en dag högre än en annan, den andre håller alla dagar för lika. Var och en bör vara fullt övertygad i sitt sinne. 6 Den som lägger vikt vid en viss dag gör det för Herren, och den som äter gör det för Herren. Han tackar ju Gud. Den som låter bli att äta gör det för Herren, och även han tackar Gud. 7 Ty ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv. 8 Lever vi, så lever vi för Herren. Dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. 9 Ty Kristus har dött och fått liv igen, för att han skulle vara Herre över både levande och döda.

10 Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder? Vi skall ju alla stå inför Guds domstol. 11 Det står skrivet: "Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall varje knä böja sig, och varje tunga skall prisa Gud." (Jes 45:23)

12 Var och en av oss skall alltså avlägga räkenskap inför Gud.

13 Låt oss därför inte längre döma varandra. Besluta er i stället för att inte lägga något hinder i vägen för en broder, så att han snubblar och faller. 14 Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är orent i sig självt, men för den som betraktar något som orent, för honom är det orent. 15 Om din broder blir oroad genom den mat du äter, så lever du inte längre i kärleken. Bli inte genom din mat orsak till att den går förlorad som Kristus har lidit döden för. 16 Låt alltså inte det goda ni har fått bli smädat. 17 Ty Guds rike består inte i mat och dryck utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande. 18 Den som tjänar Kristus på det sättet behagar Gud och håller provet inför människor. 19 Låt oss därför sträva efter det som tjänar friden och den ömsesidiga uppbyggelsen. 20 Riv inte ner Guds verk för matens skull. Allt är visserligen rent, men maten blir till skada för den människa som hyser betänkligheter, när hon äter. 21 Det är bättre att avstå från att äta kött eller dricka vin eller göra något annat som din broder tar anstöt av. 22 Den tro som du har, skall du behålla för dig själv#

Den tro som du har, skall du behålla för dig själv Uppmaningen innebär att i en sådan situation offra sin frihet, inte sin övertygelse.

inför Gud. Salig är den som inte måste döma sig själv för det som han har valt att göra. 23 Men den som äter och samtidigt hyser betänkligheter är dömd, eftersom det inte sker av tro. Ty allt som inte sker av tro är synd.

24 februari

St.Basilius den Store: "Var och en som underställer sig sin nästa i kärlek kan aldrig bli förödmjukad."

Numerus 8–10

Lamporna på ljusstaken

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Tala till Aron och säg till honom: När du sätter upp de sju lamporna, skall du sätta upp dem så att de kastar sitt sken över platsen framför ljusstaken." 3 Och Aron gjorde så. Han satte upp lamporna så att de kastade sitt sken över platsen framför ljusstaken, så som Herren hade befallt Mose. 4 Ljusstaken var gjord av hamrat guld. Från dess fotställning till blommorna var den i hamrat arbete. Efter den förebild som Herren hade visat Mose gjorde han ljusstaken.

Leviternas invigning

5 Herren talade till Mose. Han sade: 6 "Bland Israels barn skall du ta ut leviterna och rena dem. 7 På följande sätt skall du göra för att rena dem:

Stänk reningsvatten på dem, och låt dem raka hela sin kropp och tvätta sina kläder. Så skall de rena sig. 8 Sedan skall de ta en ungtjur med tillhörande matoffer av fint mjöl blandat med olja. Du skall ta en annan ungtjur till syndoffer.

9 Och du skall föra fram leviterna inför uppenbarelsetältet och samla hela Israels menighet. 10 När du har fört fram leviterna inför Herrens ansikte, skall Israels barn lägga sina händer på dem, 11 och Aron skall föra fram leviterna inför Herrens ansikte som ett viftoffer från Israels barn, så att de kan förrätta Herrens tjänst. 12 Och leviterna skall lägga sina händer på tjurarnas huvuden, och den ena skall du offra till syndoffer och den andra till brännoffer åt Herren för att bringa försoning för leviterna. 13 Sedan skall du ställa leviterna inför Aron och hans söner och föra fram dem som ett viftoffer åt Herren. 14 På detta sätt skall du bland Israels barn avskilja leviterna, så att de tillhör mig.

15 Sedan du har renat leviterna och fört fram dem såsom ett viftoffer, skall de gå in och göra tjänst vid uppenbarelsetältet, 16 ty bland Israels barn är de givna åt mig som en gåva. I stället för allt som öppnar moderlivet, allt förstfött bland Israels barn, har jag tagit ut dem åt mig.

17 Allt förstfött bland Israels barn tillhör mig, både människor och boskap. På den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land helgade jag dem åt mig. 18 Jag har tagit leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn. 19 Och jag har bland Israels barn givit leviterna som gåva åt Aron och hans söner, till att förrätta Israels barns tjänst vid uppenbarelsetältet och bringa försoning för Israels barn, för att ingen plåga skall drabba dem när de kommer nära helgedomen."

20 Mose, Aron och hela Israels menighet gjorde med leviterna i allt så som Herren hade befallt Mose angående dem. Så gjorde Israels barn med dem. 21 Leviterna renade sig och tvättade sina kläder, och Aron förde fram dem såsom ett viftoffer inför Herrens ansikte, och Aron bringade försoning för dem och renade dem. 22 Sedan gick leviterna in och gjorde tjänst vid uppenbarelsetältet under Aron och hans söner. Så som Herren hade befallt Mose angående leviterna, så gjorde de med dem.

Leviternas tjänstgöringstid

23 Och Herren sade till Mose: 24 "Detta gäller angående leviterna: De som är tjugofem år eller äldre skall infinna sig och göra tjänst med arbete vid uppenbarelsetältet. 25 Men när leviten blir femtio år skall han vara fri från sin tjänst, och han skall då inte längre göra tjänst. 26 Han må hjälpa sina bröder vid uppenbarelsetältet i deras uppgifter, men

någon tjänst skall han inte inneha. Så skall du handla med leviterna ifråga om deras åligganden."

Påskhögtiden

9: 1 Herren talade till Mose i Sinai öken i första månaden av det andra året efter deras uttåg ur Egyptens land. Han sade: 2 "Israels barn skall fira påskhögtid på den bestämda tiden. 3 På fjortonde dagen i denna månad, i skymningen, skall ni fira den, på bestämd tid. I enlighet med alla stadgar och föreskrifter skall ni fira den."

4 Och Mose sade till Israels barn att de skulle fira påskhögtiden. 5 De firade den på fjortonde dagen i första månaden, i skymningen, i Sinai öken. Israels barn gjorde i allt så som Herren hade befallt Mose.

6 Men det fanns några män som hade blivit orena genom en död människa, så att de inte kunde fira påskhögtid på den dagen. De vände sig därför samma dag till Mose och Aron, 7 och sade till Mose: "Vi har blivit orena genom en död människa. Skall vi därför nekas att bland Israels barn frambära Herrens offergåva på bestämd tid?" 8 Mose svarade dem: "Stanna här, så vill jag höra vad Herren befäller om er."

9 Herren talade till Mose. Han sade: 10 "Säg till Israels barn: Om någon bland er eller era efterkommande har blivit oren genom en död människa, eller är ute på resa långt borta, kan han ändå fira Herrens påskhögtid. 11 De skall då fira den i andra månaden, på fjortonde dagen, i skymningen. Med osyrat bröd och bittra örter skall de äta påskalammet. 12 Inget av det skall lämnas kvar till morgonen, och inget ben på det skall slås sönder. De skall fira påskhögtiden i allt så som det är föreskrivet om den. 13 Men den som är ren och inte är på resa, men ändå underlåter att fira påskhögtiden, han skall utrotas ur sitt folk, därför att han inte har burit fram Herrens offergåva på bestämd tid. Den mannen får själv svara för sin synd.

14 Om en främling bor hos er och vill fira Herrens påskhögtid, skall han fira den enligt de stadgar och föreskrifter som gäller för påskhögtiden. Ni skall ha en och samma stadga för främlingen och för den som är född i landet."

Molnskyn över tabernaklet

15 På den dag då tabernaklet sattes upp övertäckte molnskyn tabernaklet, vittnesbördets tält. Från kvällen till morgonen var den över tabernaklet och den såg ut som eld. 16 Så var det alltid: Molnskyn

övertäckte det, och om natten såg den ut som eld. 17 Så ofta molnskyn höjde sig från tältet bröt Israels barn upp, och på den plats där molnskyn stannade slog Israels barn läger. 18 På Herrens befallning bröt Israels barn upp, och på Herrens befallning slog de läger. Så länge molnskyn vilade över tabernaklet låg de kvar i lägret. 19 Om molnskyn stannade en längre tid över tabernaklet, iakttog Israels barn det Herren befallde dem och bröt inte upp. 20 Ibland stannade molnskyn över tabernaklet endast några få dagar. På Herrens befallning låg de då kvar i lägret, och på Herrens befallning bröt de sedan upp. 21 Ibland stannade molnskyn endast från kvällen till morgonen. När molnskyn höjde sig på morgonen bröt de upp. Om molnskyn stannade en dag och en natt, bröt de upp när molnskyn höjde sig. 22 Om molnskyn stannade två dagar eller en månad, eller om molnskyn blev kvar en längre tid över tabernaklet, så låg Israels barn stilla i läger och bröt inte upp. Men när den höjde sig bröt de upp. 23 På Herrens befallning slog de läger, och på Herrens befallning bröt de upp. De följde Herrens påbud i enlighet med Herrens befallning genom Mose.

Silvertrumpeterna

10: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Gör dig två silvertrumpeter, i hamrat arbete skall du göra dem. Du skall använda dem när menigheten skall sammankallas och när lägren skall bryta upp. 3 När man stöter i dem båda skall hela menigheten samlas hos dig vid ingången till uppenbarelsetältet. 4 Men när man stöter endast i den ena, skall furstarna, huvudmännen för Israels ätter, samlas hos dig. 5 När ni blåser en larmsignal, skall de läger som ligger österut bryta upp. 6 Och när ni blåser larmsignal för andra gången, skall de läger som ligger söderut bryta upp. När lägren skall bryta upp skall man blåsa larmsignal. 7 Men när församlingen skall sammankallas, skall ni inte blåsa larmsignal utan stöta i trumpeterna.

8 Det är Arons söner, prästerna, som skall blåsa i trumpeterna. Detta skall vara en evig stadga för er, släkte efter släkte. 9 När ni i ert land drar ut till strid mot någon fiende som angriper er, skall ni blåsa larmsignal i trumpeterna. Då skall ni bli ihågkomna inför Herrens, er Guds, ansikte, och bli räddade från era fiender. 10 Och i dagar av glädje, vid era högtider och nymånader, skall ni stöta i trumpeterna vid era brännoffer och gemenskapsoffer. De skall göra att ni blir ihågkomna inför er Gud. Jag är Herren, er Gud."

Uppbrott från Sinai

11 Andra året, i andra månaden, på tjugonde dagen, höjde sig molnskyn från vittnesbördets tabernakel. 12 Då bröt Israels barn upp från Sinai öken och gick från plats till plats, och molnskyn stannade i öknen Paran. 13 När de nu första gången bröt upp efter Herrens befallning genom Mose, 14 var det Juda barns läger under sitt baner som först bröt upp, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Nahson, Amminadabs son. 15 Och anförare för den här som utgjordes av Isaskars stam var Netanel, Suars son. 16 Anförare för den här som utgjordes av Sebulons stam var Eliab, Helons son. 17 Sedan tabernaklet hade tagits ner, bröt Gersons och Meraris barn upp och bar tabernaklet. 18 Därefter bröt Rubens läger upp under sitt baner, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Elisur, Sedeurs son. 19 Anförare för den här som utgjordes av Simeons stam var Selumiel, Surisaddajs son. 20 Anförare för den här som utgjordes av Gads stam var Eljasaf, Deguels son. 21 Sedan bröt kehatiterna upp, de bar de heliga föremålen. Och tabernaklet sattes upp innan de hann fram. 22 Därefter bröt Efraims läger upp under sitt baner, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Elisama, Ammihuds son. 23 Anförare för den här som utgjordes av Manasse stam var Gamliel, Pedasurs son. 24 Och anförare för den här som utgjordes av Benjamins stam var Abidan, Gideonis son. 25 Därefter bröt Dans läger upp under sitt baner som en eftertrupp för alla läger, häravdelning efter häravdelning. Anförare för denna här var Ahieser, Ammisaddajs son. 26 Anförare för den här som utgjordes av Asers stam var Pagiel, Okrans son. 27 Och anförare för den här som utgjordes av Naftalis stam var Ahira, Enans son. 28 Detta var ordningen när Israels barn bröt upp, häravdelning efter häravdelning.

Midjaniten Hobab

29 Mose sade till Hobab, som var son till midjaniten Reguel, Moses svärfar: "Vi bryter nu upp och går till det land om vilket Herren har sagt: Jag skall ge det till er. Följ med oss, så skall vi göra gott mot dig, ty

Herren har lovat Israel allt gott." 30 Men han svarade honom: "Jag vill inte följa med, utan jag vill gå hem till mitt land och min släkt." 31 Mose sade: "Nej, lämna oss inte. Du vet bäst var vi kan slå läger i öknen, du skall bli vårt öga. 32 Om du följer med oss skall vi låta dig få del av det goda som Herren gör med oss."

Israel bryter upp

33 Och de bröt upp från Herrens berg och vandrade tre dagsresor. Herrens förbundsark gick framför dem de tre dagarna för att utse viloplats åt dem. 34 Herrens molnsky svävade över dem om dagen, när de bröt upp från sin lägerplats. 35 Och så ofta arken bröt upp, sade Mose:

"Stå upp, Herre!

Låt dina fiender skingras,

låt dem som hatar dig fly för ditt ansikte."

36 Och när den sattes ner, sade han:

"Vänd åter, Herre,

till Israels ätters många tusenden."

Romarbrevet 15

Uppmaning till tålamod och endräkt

1 Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva. 2 Var och en av oss skall tjäna sin nästa, till hans bästa och hans uppbyggelse. 3 Kristus tjänade inte sig själv utan bar våra svagheter, så som det står skrivet: "Dina smädares smädelser föll över mig." (Ps 69:10)

4 Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall bevara vårt hopp. 5 Och må uthållighetens och tröstens Gud hjälpa er att vara eniga efter Kristi Jesu vilja, 6 så att ni endräktigt med en mun prisar vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader.

7 Ta därför emot varandra, så som Kristus har tagit emot er till Guds ära.

8 Vad jag vill säga är att Kristus har blivit de omskurnas tjänare för att visa att Gud är sannfärdig och bekräfta löftena till fäderna, 9 och att hedningarna har fått prisa Gud för hans barmhärtighet, som det står skrivet: "Därför vill jag prisa dig bland hedningarna och lovsjunga ditt namn." (Ps 18:50)

10 Vidare heter det: "Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk."

(5 Mos 32:43.

11 Och på ett annat ställe: "Lova Herren, alla hedningar, prisa honom, alla folk." (Ps 117:1)

12 Och vidare säger Jesaja: "Ett skott av Isais rot, han som står upp för att regera över hedningarna, på honom skall hedningarna hoppas." (Jes 11:10)

13 Må hoppets Gud uppfylla er med all glädje och frid i tron, så att ni överflödar i hoppet genom den helige Andes kraft.

Apostelns uppdrag

14 När det gäller er, mina bröder, är jag för min del övertygad om att ni själva är fyllda av godhet och uppfyllda av all kunskap och att ni också kan förmana varandra. 15 Ändå har jag delvis skrivit ganska djärvt till er för att påminna er om ett och annat. Och detta i kraft av den nåd som jag har fått av Gud, 16 att jag skall vara Kristi Jesu tjänare bland hedningarna, en som i helig prästtjänst förvaltar Guds evangelium, så att hedningarna blir det offer som Gud tar emot, helgat genom den helige Ande.

17 Det är alltså i min tjänst inför Gud som jag kan berömma mig i Kristus Jesus. 18 Jag vågar inte tala om annat än det som Kristus har utfört genom mig för att hedningarna skulle föras till lydnad, genom ord och gärning, 19 genom kraften i tecken och under, genom Andens kraft. Så har jag från Jerusalem och runt omkring ända till Illyrien överallt predikat Kristi evangelium. 20 Jag har satt min ära i att inte förkunna evangelium där Kristi namn redan var känt. Jag ville inte bygga på en grund som någon annan hade lagt. 21 Jag handlade som det står skrivet: "De som inte har fått budskapet om honom skall se, och de som inte har hört skall förstå." (Jes 52:15)

Apostelns resplaner

22 Det är därför som jag många gånger har varit förhindrad att komma till er. 23 Men nu har jag inte längre någon uppgift i dessa områden. Och då jag sedan många år har längtat efter att komma till er, 24 vill jag besöka er när jag reser till Spanien. Jag hoppas att på genomresan få träffa er och att ni utrustar mig för resan dit, sedan jag först en tid har haft glädjen att vara tillsammans med er.

25 Men nu far jag till Jerusalem med hjälpen till de heliga. 26

Makedonien och Akaja har nämligen beslutat att göra en insamling till de fattiga bland de heliga i Jerusalem. 27 Så har de beslutat, och de står

också i skuld till dem. Ty om hedningarna har fått del av deras andliga goda, så är de också skyldiga att tjäna dem med sitt materiella goda. 28 När jag har fullgjort detta och på ett säkert sätt överlämnat denna gåva skall jag resa till Spanien och besöka er på vägen. 29 Och jag vet att när jag kommer till er, så kommer jag med Kristi välsignelse i fullt mått. 30 Jag uppmanar er, bröder, för vår Herre Jesu Kristi skull och för den kärlek som Anden väcker, att kämpa tillsammans med mig genom att be till Gud för mig. 31 Be att jag blir räddad från dem i Judeen som inte tror och att den hjälp jag har med mig till Jerusalem blir väl mottagen av de heliga. 32 Då skall jag komma till er med glädje, om Gud vill, för att vila ut tillsammans med er. 33 Fridens Gud vare med er alla, amen.

25 februari

St. Cyprianus av Kartago: "Irläror har uppstått och uppstår fortfarande på grund av detta: perverterade sinnen känner ingen frid, trolösa dissidenter kan inte förverkliga enheten. Men Herren låter dessa saker ske så länge vi fortfarande har fri vilja så att den friska tron kommer att lysa klart när den har testats i våra hjärtan och våra sinnen."

Numerus 11–12

Eld från Herren

1 Folket började högljutt klaga inför Herren hur illa de hade det. Då Herren hörde det, upptändes hans vrede och hans eld började brinna ibland dem och förtärde dem som var ytterst i lägret. 2 Folket ropade då

till Mose och han bad till Herren, och elden dog ut. 3 Platsen fick namnet Tabeera, (Tabera betyder "brand")därför att Herrens eld hade brunnit ibland dem.

Folket knotar

4 Den blandade hop som följde dem greps av stort begär. Också Israels barn började att gråta igen och sade: "Vem skall ge oss kött att äta? 5 Vi kommer ihåg fisken som vi åt fritt och för intet i Egypten, och gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. 6 Men nu försmäktar vår själ, för här finns inget att se utom detta manna."

7 Mannat liknade korianderfrö och såg ut som bdelliumharts. 8 Folket gick omkring och samlade det och malde det på handkvarn eller stötte det i mortel. De kokade det i gryta eller bakade kakor av det. Och det smakade som fint bakverk med olja. 9 När daggen föll över lägret om natten, föll också mannat över det.

10 Mose hörde hur folket i de olika familjerna grät, var och en vid ingången till sitt tält. Då upptändes Herrens vrede, och Mose blev illa till mods. 11 Och Mose sade till Herren: "Varför har du gjort så illa mot din tjänare? Varför har jag inte funnit nåd inför dina ögon? Du har ju lagt bördan av hela detta folk på mig! 12 Har då jag burit och fött hela detta folk, eftersom du säger till mig: 'Bär dem i din famn, så som spädbarnet bärs av sin vårdare' in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder? 13 Varifrån skall jag få kött att ge åt hela detta folk? De kommer gråtande till mig och säger: Ge oss kött, så att vi får äta! 14 Jag orkar inte ensam bära hela detta folk, det är för tungt för mig. 15 Om det är så här du vill handla mot mig, döda mig då genast, om jag funnit nåd inför dina ögon, och låt mig slippa se detta elände"

16 Då sade Herren till Mose: "Kalla samman sjuttio män av de äldste i Israel, sådana som du vet är folkets äldste och dess tillsyningsmän bland folket. För fram dem till uppenbarelsetältet och låt dem ställa sig där hos dig. 17 Där skall jag då stiga ner och tala med dig, och jag skall ta av den Ande som är över dig och låta den komma över dem. De skall tillsammans med dig bära bördan av folket, så att du slipper bära den ensam. 18 Säg till folket: Helga er till i morgon, så skall ni få kött att äta. Ni har gråtit inför Herren och sagt: Vem skall ge oss kött att äta? I Egypten hade vi det så bra. Därför skall nu Herren ge er kött att äta. 19 Ni skall få äta, inte bara en dag, inte två dagar, inte fem dagar, inte tio dagar, inte tjugo dagar, 20 utan en hel månad, ända tills köttet kommer ut genom näsan på er och det äcklar er. Ty ni har förkastat Herren som

är mitt ibland er, och gråtit inför hans ansikte och sagt: Varför drog vi alls ut ur Egypten?"

21 Mose sade: "Sexhundratusen man fotfolk har jag omkring mig, och du säger: Jag skall ge dem kött att äta under en månad! 22 Finns det då tillräckligt med får och nötboskap att slakta, så att det räcker till åt dem? Eller skall alla fiskar i havet fångas, så att det räcker till åt dem?" 23 Herren svarade Mose: "Är då Herrens arm för kort? Du skall nu få se om det jag sagt skall hända dig eller inte."

24 Mose gick ut och talade om för folket vad Herren hade sagt. Och han kallade samman sjuttio män av de äldste i folket och lät dem ställa sig runt omkring tältet. 25 Då steg Herren ner i molnskyn och talade till honom, och tog av den Ande som var över honom och lät den komma över de sjuttio äldste. Då nu Anden vilade över dem började de profetera, men det gjorde de sedan inte mer.

26 Två män hade stannat kvar i lägret. Den ene hette Eldad och den andre Medad. Också över dem vilade Anden, ty de var bland de uppskrivna, men de hade ändå inte gått ut till tältet. Och de profeterade i lägret. 27 Då skyndade en ung man bort och berättade för Mose: "Eldad och Medad profeterar i lägret." 28 Josua, Nuns son, som hade varit Moses tjänare från sin ungdom, sade då: "Mose, min herre, förbjud dem!" 29 Men Mose sade till honom: "Nitälskar du för mig? Om ändå allt Herrens folk blev profeter genom att Herren lät sin Ande komma över dem!" 30 Sedan gick Mose tillbaka till lägret med de äldste i Israel.

Herren sänder vaktlar

31 Och en stormvind for ut från Herren. Den förde med sig vaktlar# vaktlar Vakteln är en fasanfågel som till utseendet liknar en liten raphöna.

från havet och drev dem över lägret, omkring en dagsresa i varje riktning från lägret och två alnar över marken.

32 Folket gick då hela den dagen och natten och följande dag och samlade vaktlar. Det minsta någon samlade var tio homer, och de bredde ut dem åt sig runt omkring lägret. 33 Men medan de ännu hade köttet mellan tänderna och det ännu var otuggat, upptändes Herrens vrede mot folket, och Herren slog dem med en mycket svår plåga. 34 Platsen fick namnet Kibrot-Hattaava,# Kibrot-Hattaava betyder "begärsgravarna".

ty där begravnade man dem av folket som hade gripits av begär.

35 Från Kibrot-Hattaava bröt folket upp och drog till Haserot, och där stannade de.

Mirjam och Aron sätter sig upp mot Mose

12: 1 Mirjam och Aron talade illa om Mose på grund av den nubiska kvinna som han hade tagit till hustru, ty han hade tagit en nubisk kvinna till hustru. 2 De sade: "Är då Mose den ende som Herren talar genom? Talar han inte också genom oss?" Och Herren hörde detta. 3 Mose var en mycket ödmjuk man, mer än någon annan människa på jorden. 4 Genast sade Herren till Mose, Aron och Mirjam: "Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet." Och de gick dit ut alla tre. 5 Då steg Herren ner i en molnstod och ställde sig vid ingången till tältet. Han kallade på Aron och Mirjam, och de gick båda dit. 6 Och han sade:

"Hör nu mina ord.

Om det finns en Herrens profet ibland er,
ger jag mig till känna för honom i en syn,
och talar med honom i en dröm.

7 Men så gör jag inte med min tjänare Mose.

I hela mitt hus är han betrodd.

8 Jag talar ansikte mot ansikte med honom,
tydligt och inte i gåtor,
och han får se Herrens gestalt.

Fruktar ni då inte att tala illa om min tjänare Mose?"

9 Och Herrens vrede upptändes mot dem, och han lämnade dem.

10 När molnskyn drog sig tillbaka från tältet, se, då var Mirjam vit som snö av spetälska. Aron vände sig till Mirjam och såg att hon var spetälsk.

11 Då sade Aron till Mose: "O, min herre, lägg inte på oss denna synd som vi i vår dårskap har begått. 12 Låt henne inte bli som ett dödfött foster vars kropp är till hälften förtärd när det kommer ut ur moderlivet."

13 Då ropade Mose till Herren: "O, Gud, gör henne frisk!" 14 Herren svarade Mose: "Om hennes far hade spottat henne i ansiktet, skulle hon då inte ha fått skämmas i sju dagar? Håll henne därför instängd utanför lägret i sju dagar. Sedan skall hon tas emot igen."

15 I sju dagar hölls Mirjam instängd utanför lägret, och folket bröt inte upp förrän Mirjam hade förts tillbaka.

13: 1 Sedan bröt folket upp från Haserot och slog läger i öknen Paran.

De tolv spejarna

2 Herren sade till Mose: 3 "Sänd ut män för att bespeja Kanaans land, som jag ger åt Israels barn. En man för varje fädernestam skall ni sända. Var och en av dem skall vara en ledare." 4 På Herrens befallning sände Mose ut dem från öknen Paran. Alla var huvudmän bland Israels barn. 5 Deras namn var: Av Rubens stam: Sammua, Sackurs son; 6 av Simeons stam: Safat, Horis son; 7 av Juda stam: Kaleb, Jefunnes son; 8 av Isaskars stam: Jigal, Josefs son; 9 av Efraims stam: Hosea, Nuns son; 10 av Benjamins stam: Palti, Rafus son; 11 av Sebulons stam: Gaddiel, Sodis son; 12 av Josefs stam: av Manasse stam: Gaddi, Susis son; 13 av Dans stam: Ammiel, Gemallis son; 14 av Asers stam: Setur, Mikael's son; 15 av Naftali stam: Nahbi, Vofsis son; 16 av Gads stam: Geuel, Makis son. 17 Dessa var namnen på de män som Mose sände i väg för att bespeja landet. Men Mose gav Hosea Nuns son, namnet Josua. (Josua betyder "Herren är frälsning")

18 Mose sände i väg dem för att bespeja Kanaans land och sade till dem: "Drag upp till Negev och vidare upp till Bergsbygden. 19 Se efter hur landet är, om folket som bor där är starkt eller svagt, om de är få eller många, 20 om landet där de bor är gott eller dåligt, om städerna där de bor är som läger eller om de är befästa, 21 om jorden är fet eller mager och om det finns träd där eller inte. Visa er modiga och tag med er hit av landets frukt." Det var den tid då de första druvorna mognade. 22 De gav sig av och bespejade landet, från öknen Sin ända till Rehob, där vägen går till Hamat. 23 De drog upp till Negev och kom till Hebron. Där bodde Ahiman, Sesaj och Talmaj, Anaks avkomlingar. – Hebron byggdes sju år före Soan i Egypten. – 24 De kom till Druvdalen. Där skar de av en gren med en ensam druvklase. Den bars sedan på en stång av två man. Dessutom tog de granatäpplen och fikon. 25 Platsen kallades sedan Druvdalen på grund av den druvklase som Israels barn skar av där. 26 Efter fyrtio dagar vände de tillbaka sedan de hade bespejat landet. 27 De gav sig i väg och kom till Mose och Aron och hela Israels menighet i öknen Paran i Kadesh, där de avgav rapport för dem och hela menigheten och visade dem landets frukt. 28 Och de sade till Mose: "Vi kom till det land som du sände oss till. Det flödar verkligen av mjölk och

honung, och här är frukt därifrån. 29 Men folket som bor i landet är starkt, och städerna är befästa och mycket stora. Dessutom såg vi avkomlingar av Anak där. 30 Amalekiterna bor i Negev, hetiterna, jebusiter och amoreerna bor i bergsbygden, och kananeerna bor vid havet och utmed Jordan."

31 Men Kaleb lugnade folket inför Mose och sade: "Låt oss genast dra dit upp och inta landet. Sannerligen, vi kan göra det!" 32 Men de män som hade gått upp med honom sade: "Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är för starka för oss." 33 Och inför Israels barn talade de illa om det land som de hade bespejat och sade: "Det land som vi har vandrat igenom och bespejat är ett land som förtär sina inbyggare, och allt folk som vi såg där var resliga män. 34 Vi såg också jättarna där – Anaks barn kom från jättestammen – och vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon."

Folket gör uppror

14: 1 Då började hela menigheten ropa och skrika, och folket grät den natten. 2 Alla Israels barn knotade mot Mose och Aron, och hela menigheten sade till dem: "Om vi ändå hade fått dö i Egyptens land, eller om vi ändå hade fått dö här i öknen! 3 Varför leder Herren oss in i detta land, där vi måste falla för svärd och där våra hustrur och barn skall bli fiendens byte? Vore det inte bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?" 4 Och de sade till varandra: "Vi väljer en anförare och vänder tillbaka till Egypten."

5 Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför hela den samlade menigheten av Israels barn. 6 Och Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, som var med bland dem som hade bespejat landet, rev sönder sina kläder 7 och sade till hela Israels menighet: "Det land som vi har vandrat igenom och bespejat är ett mycket, mycket gott land. 8 Om Herren har behag till oss, skall han föra oss in i det landet och ge det åt oss, ett land som flödar av mjölk och honung. 9 Men var inte upproriska mot Herren och frukta inte för folket i landet, för de skall bli som en munsbit för oss. Deras beskydd har vikit ifrån dem, men Herren är med oss. Frukta inte för dem."

10 Men hela menigheten ropade att man skulle stena dem. Då visade sig Herrens härlighet i uppenbarelsetältet för alla Israels barn. 11 Och Herren sade till Mose: "Hur länge skall detta folk förakta mig? Och hur länge skall de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland

dem? 12 Jag skall slå dem med pest och utrota dem, men dig vill jag göra till ett folk som är större och mäktigare än detta."

Mose medlar för folket

13 Mose sade till Herren: "Egyptierna har ju hört att du med din kraft har fört detta folk ut från dem hit upp, 14 och de har talat om det för dem som bor här i landet. De har hört att du, Herre, är mitt ibland detta folk, att du, Herre, visar dig ansikte mot ansikte, att din molnsky står över dem och att du går framför dem i en molnstod om dagen och i en eldstod om natten. 15 Om du dödar detta folk, alla på en gång, skall folken som hört talas om dig säga: 16 'Därför att Herren inte förmådde föra detta folk in i det land som han med ed hade lovat dem, har han slaktat dem i öknen.' 17 Nej, låt nu Herrens kraft bevisa sig stor, så som du själv har sagt: 18 Herren är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärning och överträdelse, men låter inte någon bli ostraffad, utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen, ja, tredje och fjärde släktledet. 19 Förlåt nu detta folks missgärning efter din stora nåd, så som du har låtit din förlåtelse följa detta folk allt ifrån Egypten och ända hit."

Herren förlåter och straffar

20 Då sade Herren: "Jag förlåter dem enligt ditt ord. 21 Men så sant jag lever och så sant Herrens härlighet uppfyller hela jorden: 22 Av alla de män som har sett min härlighet och sett de tecken jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har frestat mig och inte lyssnat till min röst, 23 av dem skall ingen få se det land som jag med ed har lovat deras fäder. Ingen av dem som har föraktat mig skall få se det. 24 Men i min tjänare Kaleb är en annan ande, och han har i allt följt mig. Därför skall jag föra honom in i det land där han nu har varit, och hans avkomlingar skall ta det i besittning. 25 Men eftersom amalekiterna och kananeerna bor i dalen, så vänd er i morgon åt ett annat håll och tag vägen mot öknen åt Röda havet till."

26 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 27 "Hur länge skall denna onda menighet knota mot mig? Jag har hört hur Israels barn ständigt knotar mot mig. 28 Säg nu till dem: Så sant jag lever, säger Herren, jag skall göra med er så som ni själva har sagt inför mig. 29 Här i öknen skall era döda kroppar falla, alla ni som har blivit inmönstrade, alla som är tjugo år eller äldre, eftersom ni har knotat mot mig. 30 Ingen av er skall komma in i det land som jag med upplyft hand lovade er att få bo i, ingen utom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son. 31 Men era barn, som ni sade skulle bli fiendens byte, dem skall jag föra in där, och de

skall lära känna det land som ni har förkastat. 32 Men era döda kroppar skall falla här i öknen. 33 Och era barn skall vara herdar i öknen i fyrtio år och få lida för er trolöshet, till dess att era döda kroppar förmultnat i öknen. 34 Så som ni under fyrtio dagar har bespejat landet, skall ni under fyrtio år – ett år för varje dag – bära på era synder. Ni skall då få erfara att jag har tagit min hand ifrån er. 35 Jag, Herren, har talat. Jag skall i sanning göra så med hela denna onda menighet som har rotat sig samman mot mig. Här i öknen skall de omkomma, här skall de dö." 36 De män som Mose hade sänt för att bespeja landet och som vid sin återkomst hade fått hela menigheten att knota mot honom genom att tala illa om landet, 37 ja, dessa män som hade talat illa om landet dog genom en hemsökelse, inför Herrens ansikte. 38 Av de män som hade gått ut för att bespeja landet överlevde endast Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son.

Israels barn drivs tillbaka

39 Mose talade detta till alla Israels barn, och folket sörjde mycket. 40 De steg upp tidigt följande morgon för att bege sig upp mot den övre bergsbygden och sade: "Se, här är vi. Vi har syndat, men nu vill vi dra upp till den plats som Herren har talat om." 41 Men Mose sade: "Varför vill ni överträda Herrens befallning? Det kommer inte att lyckas. 42 Herren är inte med er. Därför skall ni inte dra dit upp för att inte bli slagna inför era fiender. 43 Amalekiterna och kananeerna skall där möta er, och ni kommer att falla för svärd, ty ni har vänt er bort ifrån Herren, och därför kommer Herren inte att vara med er." 44 I sitt övermod drog de ändå upp mot den övre bergsbygden, men Herrens förbundsark och Mose lämnade inte lägret. 45 Amalekiterna och kananeerna, som bodde där i bergsbygden, kom då ner och slog dem och drev dem på flykten ända till Horma.

Romarbrevet 16

Personliga hälsningar

1 Vår syster Febe som tjänar församlingen i Kenkrea vill jag lägga ett gott ord för. 2 Ta emot henne i Herren på ett sätt som anstår de heliga och ge henne den hjälp hon behöver. Hon har också varit till hjälp för många, även för mig.

3 Hälsa Priska och Akvila, (Priska och Akvila hade Paulus träffat i Korint, och de hade följt honom till Efesus på hans andra missionsresa (Apg 18:2f).) mina medarbetare i Kristus Jesus, 4 som har vågat sina liv för mig. Dem tackar inte bara jag utan också alla hednakristna församlingar. 5 Hälsa också församlingen som kommer samman i deras hus. Hälsa min älskade broder Epenetus, som är Asiens förstlingsfrukt åt Kristus. 6 Hälsa Maria, som har arbetat mycket för er. 7 Hälsa Andronikus och Junias, mina landsmän och medfångar, som är högt ansedda bland apostlarna ("apostlarna" används här i vidare mening.) och som även före mig tillhörde Kristus. 8 Hälsa Ampliatus, min älskade i Herren. 9 Hälsa Urbanus, vår medarbetare i Kristus och min älskade Stakys. 10 Hälsa Apelles, den i Kristus beprövade. Hälsa dem som hör till Aristobulus familj. 11 Hälsa min landsman Herodion. Hälsa dem i Narcissus familj som tillhör Herren. 12 Hälsa Tryfena och Tryfosa, som arbetar i Herren. Hälsa den älskade Persis, som har arbetat mycket i Herren. 13 Hälsa Rufus, som är utvald i Herren, och hans mor, som är en mor också för mig. 14 Hälsa Asynkritis, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas och bröderna hos dem. 15 Hälsa Filologus och Julia, Nereus och hans syster och Olympas och alla heliga hos dem. 16 Hälsa varandra med en helig kyss. Alla Kristi församlingar hälsar er.

17 Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem. 18 Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus utan sin egen buk, och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor. 19 Er lydnad är ju känd av alla. Därför gläder jag mig över er, men jag vill att ni skall vara förståndiga i fråga om det goda och oskyldiga i fråga om det onda. 20 Fridens Gud skall snart krossa Satan under era fötter. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er.

21 Timoteus, min medarbetare, hälsar er liksom mina landsmän Lucius och Jason och Sosipater. 22 Jag, Tertius, som har skrivit ner detta brev, hälsar er i Herren. 23 Gajus, som är min och hela församlingens värd, hälsar er. Erastus, stadens kassör, hälsar er, likaså brodern Kvartus.

Lovprisning

25 Honom som förmår styrka er genom mitt evangelium, min förkunnelse om Jesus Kristus, enligt den avslöjade hemlighet som under oändliga tider har varit dold 26 men nu har uppenbarats och genom profetiska Skrifter på den evige Gudens befallning gjorts känd, för att

alla folk skall föras till trons lydnad – 27 Gud, den ende vise, tillhör äran, genom Jesus Kristus, i all evighet, amen.

26 februari

St. Johannes Chrysostomos: "De som delar Kristi blod har anslutit sig till änglarna, till ärkeänglarna, till de himmelska makterna. De är klädda i Kristi uniformer och i sina händer har de andliga vapen. Men framför allt är de ett med sin Kung."

Numerus 15–18

Tillägg till offerlagarna

1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger er att bo i, 3 och ni vill offra ett eldsoffer åt Herren, ett brännoffer eller ett slaktoffer av nötboskap eller småboskap, för att bereda Herren en ljuvlig doft – vare sig det gäller att fullgöra ett löfte eller om det är ett frivilligt offer eller era högtidsoffer – 4 så skall den som bär fram ett sådant offer åt Herren, också som matoffer bära fram en tiondels efa fint mjöl, blandat med en fjärdedels hin olja, 5 och som drickoffer skall du offra en fjärdedels hin vin för varje lamm tillsammans med brännoffret eller slaktoffret. 6 Till en bagge skall du som matoffer offra två tiondels efa fint mjöl, blandat med en tredjedels hin olja, 7 och som drickoffer skall du bära fram en tredjedels hin vin till en ljuvlig doft för Herren. 8 När du offerar en ungtjur till brännoffer eller slaktoffer för att fullgöra ett löfte eller som gemenskapsoffer åt Herren, 9 skall du tillsammans med tjuren som matoffer bära fram tre tiondels efa fint mjöl, blandat med en halv hin olja, 10 och som drickoffer skall du bära fram en halv hin vin, det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren.

11 På detta sätt skall man göra med varje tjur, varje bagge, varje lamm eller killing. 12 Efter det antal ni offrar, skall ni göra så med var och en efter deras antal. 13 Varje infödd skall göra på detta sätt när han bär fram ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren. 14 När en främling som bor hos er eller någon som vistas ibland er i kommande släkten vill offra ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren, skall han göra så som ni gör. 15 Inom församlingen skall samma stadga gälla för er och för främlingen hos er, en evig stadga från släkte till släkte. Som det är för er, så skall det vara för främlingen inför Herrens ansikte. 16 Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er." 17 Herren talade till Mose. Han sade: 18 "Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land dit jag för er, 19 då skall ni, när ni äter av landets bröd, ge Herren en offergåva av det. 20 Av det första ni bakar skall ni ge en kaka till offergåva, som en offergåva från er loge skall ni ge den. 21 Ni skall ge åt Herren en offergåva, släkte efter släkte, av det första ni bakar.

22 Om ni försyndar er och inte håller alla dessa bud, som Herren kungjorde för Mose 23 – allt det som Herren befälde er genom Mose, från den dag då Herren gav sina befallningar och allt framgent, släkte efter släkte, – 24 om det skedde av misstag utan att menigheten visste det, skall hela menigheten offra en ungtjur som brännoffer, till en ljuvlig doft för Herren, med matoffret och drickoffret på föreskrivet sätt, och likaså en bock till syndoffer. 25 Och prästen skall bringa försoning för hela Israels menighet, och de skall få förlåtelse. Det var en synd av misstag, och de har burit fram sitt offer, ett eldsoffer åt Herren och sitt syndoffer inför Herrens ansikte för sitt misstag. 26 Hela Israels menighet och främlingen som bor ibland dem skall få förlåtelse, ty hela folket hade del i synden som skedde av misstag.

27 Om en enskild person av misstag syndar, skall han som syndoffer föra fram en årsgammal get. 28 Prästen skall bringa försoning för den som har felat genom att av misstag synda inför Herrens ansikte. Så blir han försonad och får förlåtelse. 29 Både för den infödde bland Israels barn och för främlingen som bor ibland dem skall samma lag gälla när någon begår en synd av misstag. 30 Men den som begår något med berått mod, (ordagrant: "med upplyft hand") vare sig han är infödd eller främling, han hånar Herren och skall utrotas ur sitt folk. 31 Eftersom han har föraktat Herrens ord och brutit mot hans bud, måste han utrotas. Hans missgärning vilar på honom."

En sabbatsbrytare stenas

32 Medan Israels barn var i öknen, ertappades en man med att samla ihop ved på sabbatsdagen. 33 De som ertappade honom med att samla ihop ved förde honom till Mose och Aron och hela menigheten. 34 Då det inte var klart utsagt vad som borde göras med honom, satte de honom i förvar. 35 Och Herren sade till Mose: "Mannen skall straffas med döden. Hela menigheten skall stena honom utanför lägret." 36 Då förde hela menigheten ut honom utanför lägret och stenade honom till döds, så som Herren hade befallt Mose.

Tofsarna på kläderna

37 Herren sade till Mose: 38 "Tala till Israels barn och säg till dem att de, släkte efter släkte, skall göra tofsar i hörnen på sina kläder och sätta ett mörkblått snöre på varje hörntofs. 39 Ni skall ha sådana tofsar, och när ni ser dem skall ni tänka på alla Herrens bud och göra efter dem och inte följa era egna hjärtan och ögon, som lockar er till otrohet. 40 Så skall ni tänka på och göra efter alla mina bud och vara heliga inför er Gud. 41 Jag är Herren, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag är Herren, er Gud."

Koras, Datans och Abirams uppror

16: 1 Kora, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, tog med sig både Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, av Rubens söner, 2 och gjorde uppror mot Mose. Tvåhundrafemtio män av Israels barn följde dem, furstar i menigheten, valda av folkförsamlingen, ansedda män. 3 De samlade sig mot Mose och Aron och sade till dem: "Nu får det vara nog! Hela menigheten är ju helig, alla är det, och Herren är mitt ibland dem. Varför upphäver ni er då över Herrens församling?" 4 När Mose hörde detta föll han ner på sitt ansikte. 5 Sedan talade han till Kora och hela hans hop och sade: "I morgon skall Herren visa vem som hör honom till, vem som är helig och vem som får komma inför honom. Den han utväljer skall få komma inför honom. 6 Gör så här: Tag era fyrfat, du Kora och hela din hop, 7 och lägg eld i dem och strö rökelse på dem inför Herrens ansikte i morgon. Den man som Herren då utväljer, han är den helige. Nu får det vara nog, ni Levi söner!" 8 Och Mose sade till Kora: "Hör, ni Levi söner! 9 Är det inte nog för er att Israels Gud har avskilt er från Israels menighet för att låta er komma inför sig och göra tjänst i Herrens tabernakel och stå inför menigheten

och betjäna den. 10 Han har låtit dig och alla dina bröder, Levi söner, jämte dig komma inför sig. Och nu begär ni också prästämbetet! 11 Det är därför som du och hela din hop har rotat er samman mot Herren. Vem är Aron att ni skulle knota mot honom?"

12 Mose sände bud efter Datan och Abiram, Eliabs söner. Men de sade:

"Vi kommer inte. 13 Är det inte nog att du har fört oss hit upp från ett land som flödar av mjölk och honung för att låta oss dö i öknen? Nu vill du också göra dig till herre över oss! 14 Du har sannerligen inte fört oss in i ett land som flödar av mjölk och honung eller gett oss åkrar och vingårdar till arvedel. Vill du sticka ut ögonen på dessa människor? Nej, vi kommer inte!" 15 Då blev Mose mycket vred och sade till Herren: "Se inte till deras offergåva. Inte en enda åsna har jag tagit av dem, och ingen av dem har jag gjort något ont."

16 Mose sade till Kora: "I morgon skall du och hela din hop träda fram inför Herrens ansikte, du själv och de och Aron. 17 Och var och en av er skall ta sitt fyrfat och lägga rökelse på det och bära sitt fyrfat fram inför Herrens ansikte, tvåhundrafemtio fyrfat. Du själv och Aron skall också ta var sitt fyrfat." 18 Och de tog var och en sitt fyrfat och lade eld på det och strödde på rökelse och ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet tillsammans med Mose och Aron. 19 Kora samlade hela menigheten mot dem vid ingången till uppenbarelsetältet. Då visade sig Herrens härlighet för hela menigheten. 20 Och Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 21 "Skilj er från denna menighet, så skall jag i ett ögonblick förgöra dem." 22 Då föll de ner på sina ansikten och sade: "O Gud, den Gud som råder över anden i allt kött, skall du vredgas på hela menigheten därför att en enda man syndar?" 23 Då talade Herren till Mose. Han sade: 24 "Säg till menigheten: Drag er bort från lägerplatsen kring Kora, Datan och Abiram."

25 Mose steg upp och gick till Datan och Abiram, och de äldste i Israel följde honom. 26 Mose talade till menigheten. Han sade: "Vik bort från dessa ogudaktiga människors tält och rör inte något som tillhör dem, så att ni inte förgås genom alla deras synder." 27 Då drog de sig bort från lägerplatsen kring Kora, Datan och Abiram. Men Datan och Abiram kom ut och ställde sig vid ingången till sina tält med sina hustrur och barn, stora och små. 28 Och Mose sade: "Av detta skall ni förstå att det är Herren som har sänt mig att göra alla dessa gärningar. Jag har inte handlat efter eget tycke. 29 Om dessa dör på samma sätt som andra människor och får samma straff som alla andra, då har Herren inte sänt mig. 30 Men om Herren gör något nytt genom att marken spärrar upp

sitt gap och uppslukar dem med allt vad de äger så att de far levande ner i dödsriket, då skall ni förstå att dessa människor har föraktat Herren."

31 Just som han hade sagt detta, rämnade marken under dem. 32

Jorden öppnade sitt gap och uppslukade dem och deras hus, allt Koras folk och alla deras ägodelar. 33 De for levande ner i dödsriket med allt vad de ägde, och jorden täckte över dem. Så utrotades de ur församlingen. 34 Hela Israel som stod runt omkring dem flydde vid deras rop, för de sade: "Annars kommer också vi att uppslukas av jorden!"

35 Och eld gick ut från Herren och förtärde de tvåhundra femtio männen som hade burit fram rökelse.

36 Herren talade till Mose. Han sade: 37 "Säg till Eleasar, prästen Arons son, att han skall ta fyrfaten ut ur branden och kasta elden långt bort, ty de har blivit heliga. 38 Och dessa fyrfat som tillhörde de män som syndade och förlorade sina liv, dem skall man hamra ut till plåtar och täcka altaret med, ty de har varit framburna inför Herrens ansikte och har därför blivit heliga. De skall vara ett tecken för Israels barn." 39 Då tog prästen Eleasar de fyrfat av koppar vilka de som bränts upp hade burit fram, och man hamrade ut dem för att täcka altaret. 40 De skulle vara till en påminnelse för Israels barn så att ingen främling, ingen som inte var av Arons släkt, skulle träda fram och antända rökelse inför Herrens ansikte, för att inte bli som Kora och hans hop – allt i enlighet med vad Herren hade sagt honom genom Mose.

Folket knotar

41 Men dagen efter knotade hela Israels menighet mot Mose och Aron och sade: "Det är ni som har dödat Herrens folk!" 42 Och det hände att när menigheten samlades mot Mose och Aron och de vände sig mot uppenbarelsetältet, se, då övertäcktes det av molnskyn och Herrens härlighet visade sig. 43 Mose och Aron gick fram inför uppenbarelsetältet, 44 och Herren sade till Mose: 45 "Gå bort ifrån denna menighet, så skall jag i ett ögonblick förgöra dem." Då föll de ner på sina ansikten.

46 Och Mose sade till Aron: "Tag ditt fyrfat och lägg eld från altaret på det och strö på rökelse och bär det genast till menigheten och bringa försoning för dem, ty vrede har gått ut från Herrens ansikte, hemsökelsen har börjat." 47 Aron tog det Mose hade sagt och skyndade mitt in i församlingen. Och se, hemsökelsen hade redan börjat bland folket. Aron lade på rökelse och bringade försoning för folket. 48 Han stod mellan de döda och de levande, och hemsökelsen upphörde. 49 De

som hade dött genom hemsökelsen utgjorde 14 700 förutom dem som dog för Koras skull. 50 Sedan vände Aron tillbaka till Mose vid uppenbarelsetältets ingång, ty hemsökelsen hade upphört.

Arons stav grönskar

17: 1 Herren talade till Mose. Han sade: 2 "Tala till Israels barn och tag av dem en stav för varje stam. Av alla deras stamhövdingar skall du ta tolv stavar, och vars och ens namn skall du skriva på hans stav. 3 Arons namn skall du skriva på Levi stav, ty huvudmannen för denna stams familjer skall ha en stav. 4 Sedan skall du lägga in dem i uppenbarelsetältet framför vittnesbördet, där jag möter er. 5 Då skall det ske att den man som jag utväljer, hans stav skall grönska. Så skall jag göra slut på Israels barns knotande, ty de knotar ständigt mot er." 6 Mose talade till Israels barn, och alla stamhövdingarna gav honom var och en sin stav, tolv stavar, och Arons stav var med bland deras stavar. 7 Och Mose lade stavarna inför Herrens ansikte i vittnesbördets tält. 8 Nästa dag gick Mose in i vittnesbördets tält, och se, Arons stav för Levi hus grönskade, och den hade knoppar och utslagna blommor och mogna mandlar. 9 Mose bar alla stavarna ut från Herrens ansikte till alla Israels barn. De såg på dem och var och en tog sin stav. 10 Och Herren sade till Mose: "Lägg tillbaka Arons stav framför vittnesbördet. Den skall förvaras som ett tecken för de upproriska. Så skall du göra slut på deras knotande mot mig, så att de inte dör." 11 Mose gjorde det. Så som Herren hade befallt honom, så gjorde han. 12 Israels barn sade till Mose: "Se, vi dör, vi förgås, vi förgås alla! 13 Var och en som kommer nära Herrens tabernakel skall dö. Skall vi då verkligen alla omkomma?"

Prästernas och leviternas plikter och rättigheter

18: 1 Herren sade till Aron: "Du och dina söner och din fars hus med dig skall bära den missgärning som hör till helgedomen, och du och dina söner med dig skall bära den missgärning som hör till ert prästämbete. 2 Men också dina bröder av Levi stam, din fars stam, skall du låta få tillträde dit tillsammans med dig, och de skall hålla sig till dig och

betjäna dig, medan du och dina söner med dig gör tjänst vid vittnesbördets tält. 3 De skall sköta vad du har att sköta och vad som hör till skötseln av tältet. Men de får inte komma nära de heliga redskapen eller altaret, för att inte både de och ni skall dö. 4 De skall hålla sig till dig och sköta vad som hör till uppenbarelsetältet, under all tjänstgöring vid tältet. Ingen främling får komma nära dig. 5 Ni skall iaktta vad som hör till skötseln av helgedomen och altaret, för att inte vrede åter skall komma över Israels barn. 6 Det är jag som har utvalt era bröder, leviterna, bland Israels barn. De är en gåva åt er, givna åt Herren till att förrätta tjänsten vid uppenbarelsetältet. 7 Men du och dina söner med dig skall sköta vad som hör till ert prästämbete, i allt som avser altaret och det som är innanför förlåten. Så skall ni göra tjänst. Jag ger er prästämbetet som en gåva. Om en obehörig inkräktar på det skall han dödas."

Prästernas andel

8 Herren sade till Aron: "Se, jag överlämnar åt dig att ta hand om det som offras åt mig. Av Israels barns alla heliga gåvor ger jag detta som en ämbetslott åt dig och dina söner, som en evig rätt. 9 Av det högheliga som inte lämnas åt elden skall detta tillhöra dig: Alla deras offergåvor, alla matoffer, syndoffer eller skuldoffer, som de offrar åt mig. Detta är högheligt och tillhör dig och dina söner. 10 På en höghelig plats skall du äta det. Alla av manligt kön skall äta det. Det skall vara heligt för dig. 11 Också Israels barns alla viftoffer som bärs fram som gåvor skall tillhöra dig. Som en evig rättighet ger jag dem åt dig och dina söner och döttrar med dig. Var och en i ditt hus som är ren må äta det.

12 Allt det bästa av oljan och det bästa av det nya vinet och av säden, det första av det som de ger åt Herren, ger jag åt dig. 13 De första frukterna av allt som växer i deras land och som de bär fram åt Herren skall tillhöra dig. Var och en i ditt hus som är ren må äta av det. 14 Allt i Israel som är givet till spillo skall tillhöra dig. 15 Allt som öppnar moderlivet, varje varelse, människa eller djur, som de för fram till Herren skall tillhöra dig. Men det förstfödda bland människor skall du friköpa. Även det förstfödda bland orena djur skall du friköpa. 16 När de är en månad gamla skall du friköpa dem med den lösensumma som är bestämd till fem siklar silver, efter helgedomssikeln's vikt, som är tjugo gera. 17 Men det förstfödda bland nötboskap eller det förstfödda bland får eller det förstfödda bland getter skall du inte friköpa. Det är heligt. Deras blod skall du stänka på altaret, och deras fett skall du förbränna som ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren. 18 Men deras kött skall

tillhöra dig, liksom även viftoffersbringan och det högra lårstycket skall tillhöra dig. 19 Alla heliga gåvor som Israels barn offrar åt Herren ger jag åt dig och dina söner och döttrar med dig som en evig rätt. Detta skall vara ett evigt saltförbund inför Herrens ansikte, för dig och för dina avkomlingar."

Leviternas arvedel

20 Herren sade till Aron: "I deras land skall du inte ha någon arvedel, och du skall inte ha någon lott bland dem. Jag skall vara din lott och din arvedel bland Israels barn. 21 Se, jag ger åt Levi barn allt tionde i Israel till arvedel, som lön för den tjänst de utför, tjänsten vid uppenbarelsetältet. 22 Och Israels barn skall härefter inte komma nära uppenbarelsetältet, ty de kommer då att bära på synd och måste dö. 23 Det är leviterna som skall förrätta tjänsten vid uppenbarelsetältet, och de skall själva bära sina missgärningar. Det skall vara en evig stadga från släkte till släkte: Bland Israels barn skall de inte ha någon arvedel. 24 Ty det tionde som Israels barn offrar som gåva åt Herren ger jag som arvedel åt leviterna. Det är därför jag säger om dem: De skall inte ha någon arvedel bland Israels barn."

25 Och Herren talade till Mose. Han sade: 26 "Tala till leviterna och säg: När ni av Israels barn tar emot det tionde som jag har bestämt att ni skall få av dem som er arvedel, då skall ni av det ge en gåva åt Herren, ett tionde av tiondena. 27 Denna er gåva skall räknas som om det vore brödsäd från logen och den fulla avkastningen från vinpressen. 28 På detta sätt skall också ni ge en gåva åt Herren av allt tionde som ni tar emot av Israels barn. Denna Herrens gåva av tionden skall ni ge åt prästen Aron. 29 Av alla gåvor ni får skall ni offra åt Herren allt det som tillhör honom, det bästa av gåvorna, den del som är helig.

30 Du skall säga till dem: När ni ger som gåva det bästa, skall leviternas gåva räknas som om det vore vad loge och press avkastar. 31 Med ert husfolk får ni äta det var som helst, ty det är er lön för er tjänstgöring vid uppenbarelsetältet. 32 När ni offrar det bästa av det skall ni inte bära på synd. Då skall ni inte ohelga Israels barns heliga gåvor, så att ni måste dö."

Hebreerbrevet 1-2

Gud har talat genom Sonen

1 Sedan Gud i forna tider många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, 2 har han nu i den sista tiden talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt till att ärva allting, och genom honom har han också skapat världen. 3 Sonen utstrålar Guds härlighet och uppenbarar hans väsen och uppehåller allt genom sitt mäktiga ord. Och sedan han utfört en rening från synderna, sitter han nu på Majestätets högra sida i höjden.

Sonen är större än änglarna

4 Sonen är så mycket större än änglarna som det namn han har ärvt är förmer än deras. 5 Till vilken av änglarna har Gud någonsin sagt:

"Du är min Son, jag har i dag fött dig?"

Eller:

"Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son"? (2 Sam 7:14, Ps 2:7)

6 Och när han låter den Förstfödde träda in i världen, säger han också: " Alla Guds änglar skall tillbe honom. (5 Mos 32:43, Ps 97:7)

" 7 Om änglarna säger han: "

Han gör sina änglar till vindar och sina tjänare till eldslågor. (Ps 104:4)

" 8 Men om Sonen säger han: "

Gud, din tron står i evigheters evighet, och rättens spira är ditt rikes spira. *(Ps 45:7f.)

9 "Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet.

Därför, Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.

" 10 Och: "

Du, Herre, har i begynnelsen lagt jordens grund, och himlarna är dina händers verk. (Ps 102:26f.)

11 "De skall gå under, men du förblir. De skall alla nötas ut som en klädnad."

12 "Som en mantel skall du rulla ihop dem, och som en klädnad skall de bytas ut.

Men du är densamme, och dina år har inget slut.

" 13 Till vilken av änglarna har han någonsin sagt: "

Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender som en fotpall under dina fötter. (Ps 110:1)
som en fotpall under dina fötter.

" 14 Är inte änglarna andar i helig tjänst, utsända för att tjäna dem som skall ärva frälsningen?

2 1 Därför måste vi så mycket mer ta fasta på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen. 2 Om redan det ord som talades genom änglar stod fast och varje överträdelse och olydnad fick sitt rättvisa straff, 3 hur skall då vi kunna fly undan, om vi inte bryr oss om en så stor frälsning? Den förkunnades först av Herren och bekräftades för oss av dem som hade hört honom. 4 Gud gav också sitt vittnesbörd genom tecken och under och många slags kraftgärningar och genom att dela ut den helige Andes gåvor efter sin vilja.

Guds Son i ringhet

5 Det är inte under änglar han har lagt den kommande världen som vi talar om. 6 På ett ställe har någon vittnat: "

Vad är en människa, eftersom du tänker på henne, eller en Människoson, eftersom du tar dig an honom? (Ps 8:5f.)

7 "En liten tid gjorde du honom ringare än änglarna, och du krönte honom med härlighet och ära."

8 "Allt har du lagt under hans fötter.

" När han lade allt under honom, utelämnades inget, allt skulle vara lagt under honom. Ännu ser vi inte allt vara lagt under honom. 9 Men Jesus, som för en liten tid gjordes ringare än änglarna, honom ser vi nu krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle han smaka döden i allas ställe.

10 Ty när Gud, för vilken och genom vilken allting är till, skulle föra många söner till härlighet, måste han fullkomna honom genom lidanden, han som för dem till frälsning.#

fullkomna honom genom lidanden, han som för dem till frälsning Guds syfte var att Jesus skulle bli den fullkomlige offerprästen genom att i sin försoningsdöd utföra en fullkomlig rening från synderna (1:3).

11 Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt.# av en och samma släkt Ordagrant: "av en".

Därför blygs han inte för att kalla dem bröder, 12 då han säger: "Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag lovsjunga dig." (Ps 22:23)

13 Han säger också: "Jag skall förtrösta på honom", och vidare: "Se, här är jag och barnen som Gud har gett mig." (Jes 8:17f.)

14 Eftersom nu barnen hade fått del av kött och blod, fick han på liknande sätt del av kött och blod, för att han genom sin död skulle göra den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen, 15 och befria alla dem som av fruktan för döden hade levt i slaveri hela sitt liv.

16 Det är ju inte änglar utan Abrahams barn han tar sig an. 17 Därför

måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder. 18 Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas.

27 februari

St. Gabriel Possemti: "Jag vill försöka varje dag att bryta upp min vilja i små fragment. Jag vill nämligen göra Guds vilja och inte min egen."

Numerus 19–21

Reningsvattnet

1 Herren talade till Mose och Aron. Han sade: 2 "Detta är en lagstadga som Herren har befallt: Säg till Israels barn att de skaffar fram åt dig en röd kviga som är felfri och inte har något lyte och som inte har burit något ok. 3 Ni skall ge den åt prästen Eleasar, och man skall föra den utanför lägret och slakta den i hans åsyn. 4 Och prästen Eleasar skall ta något av blodet från kvigan på sitt finger och stänka det sju gånger mot framsidan av uppenbarelsetältet. 5 Sedan skall man bränna upp kvigan inför hans ögon. Hud och kött och blod skall brännas upp tillsammans med hennes orenlighet. 6 Och prästen skall ta cederträ, isop och karmosinrött garn och kasta det i elden där kvigan bränns upp. 7 Sedan skall prästen tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han gå in i lägret, men han skall vara oren till kvällen. 8 Också den som brände upp kvigan skall tvätta sina kläder i vatten och bada sin kropp i vatten och vara oren till kvällen. 9 En man som är ren skall samla ihop askan efter kvigan och lägga den utanför lägret på en ren plats. Den skall förvaras åt Israels barns menighet för att användas i reningsvattnet. Detta är ett syndoffer. 10 Den som samlade ihop askan efter kvigan skall tvätta sina kläder och vara oren till kvällen. Detta skall

vara en evig stadga för Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

11 Den som rör vid en död människa skall vara oren i sju dagar. 12 Han skall rena sig med vattnet på tredje dagen och på sjunde dagen, och så blir han ren. Men om han inte renar sig på tredje dagen och på sjunde dagen, blir han inte ren. 13 Var och en som rör vid ett lik, vid en död människa, och inte renar sig, han orenar Herrens tabernakel och skall utrotas ur Israel. Eftersom reningsvattnet inte blivit stänkt på honom är han oren. Hans orenhet är alltjämt kvar.

14 Detta är lagen när en människa dör i ett tält: Var och en som kommer in i tältet, och var och en som redan är i tältet skall vara oren i sju dagar.

15 Alla öppna kärl som inte har stått övertäckta skall vara orena. 16 Och var och en som ute på marken rör vid någon som har dräpts med svärd eller dött på annat sätt, eller rör vid människoben eller en grav, skall vara oren i sju dagar. 17 För den som är oren skall man ta av askan efter det uppbrända syndoffret och hälla friskt vatten över det i ett kärl. 18 En man som är ren skall ta isop och doppa i vattnet och stänka på tältet, på alla kärlen, på de personer som varit där, på den som rört vid benen, på den dräpte och på den som dött på annat sätt eller på graven. 19 Och den som är ren skall på tredje dagen och på sjunde dagen bestänka den som har blivit oren. När han så på sjunde dagen har renat honom, skall han tvätta sina kläder och bada i vatten, så blir han ren om kvällen. 20 Men om någon har blivit oren och sedan inte renar sig, skall han utrotas ur församlingen, ty han har orenat Herrens helgedom. Reningsvattnet har inte blivit stänkt på honom. Han är oren.

21 Detta skall vara en evig stadga för dem. Mannen som stänkte reningsvattnet skall tvätta sina kläder, och om någon rör vid detta reningsvatten skall han vara oren till kvällen. 22 Allt som den orene rör vid skall vara orent, och den som rör vid honom skall vara oren till kvällen."

Mirjam dör

20: 1 Israels barn, hela menigheten, kom in i öknen Sin i den första månaden,#

i den första månaden Troligen det fyrtionde året efter uttåget från Egypten.

och folket stannade i Kadesh. Där dog Mirjam, och där begravdes hon.

Vattnet ur klippan

2 Och menigheten saknade vatten, och därför slöt de sig samman mot Mose och Aron. 3 Folket klagade på Mose och sade: "Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför Herrens ansikte! 4 Varför har ni låtit Herrens församling komma in i denna öken, så att vi och vår boskap måste dö här? 5 Varför har ni fört oss upp ur Egypten och låtit oss komma till denna hemska plats? Här växer varken säd eller fikon, vindruvor eller granatäpplen, och här finns inget vatten att dricka."

6 Men Mose och Aron gick bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ner på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem. 7 Och Herren talade till Mose. Han sade: 8 "Tag staven, och kalla samman menigheten, du och din bror Aron, och tala till klippan inför deras ögon, och den skall ge vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och dess boskap att dricka."

9 Då tog Mose staven som låg inför Herrens ansikte, så som han hade befallt honom. 10 Och Mose och Aron kallade samman församlingen framför klippan, och han sade till dem: "Lyssna, ni upproriska! Kan vi ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?" 11 Sedan lyfte Mose upp sin hand och slog med sin stav två gånger på klippan, och mycket vatten kom ut, så att menighet och boskap fick dricka.

12 Men Herren sade till Mose och Aron: "Eftersom ni inte litade på mig och inte höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har givit dem."

13 Detta var Meribas (namnet betyder "tvist") vatten, där Israels barn tvistade med Herren och där han bevisade sig helig bland dem.

Edom trotsar Israel

14 Mose skickade sändebud från Kadesh till kungen i Edom och lät säga: "Så säger din broder Israel: Du känner alla de vedermödor som har drabbat oss. 15 Våra fäder drog ner till Egypten, vi bodde i Egypten under lång tid och vi och våra fäder blev illa behandlade av egyptierna. 16 Men vi ropade till Herren, och han hörde vår röst och sände en ängel som förde oss ut ur Egypten. Och se, nu är vi i Kadesh, en stad som gränsar till ditt område. 17 Låt oss tåga igenom ditt land. Vi skall inte gå över åkrar och vingårdar och inte dricka vatten ur brunnarna. Vi skall ta Kungsvägen utan att vika av vare sig till höger eller vänster, förrän vi har kommit igenom ditt område."

18 Men Edom svarade honom: "Du får inte tåga igenom mitt land. Om du gör det skall jag komma mot dig med svärd." 19 Israels barn sade till honom: "Vi skall hålla oss på den allmänna vägen och om vi eller vår boskap dricker av ditt vatten, skall jag betala för det. Jag begär bara att få gå till fots genom landet, ingenting annat." 20 Han svarade: "Nej, du får inte gå härigenom." Och Edom drog ut mot Israel med mycket folk och med stor makt. 21 Eftersom Edom inte tillät Israel att ta vägen igenom deras område, vek Israel undan för dem.

Aron dör

22 Och Israels barn, hela menigheten, bröt upp från Kadesh och kom till berget Hor. 23 Herren talade då till Mose och Aron på berget Hor vid gränsen till Edoms land. Han sade: 24 "Aron skall samlas till sitt folk. Han skall inte komma in i det land som jag har givit åt Israels barn, ty ni trotsade min befallning vid Meribas vatten. 25 Tag Aron och hans son Eleasar och för dem upp på berget Hor, 26 och tag av Aron hans kläder och sätt dem på hans son Eleasar. Aron kommer att samlas till sitt folk och dö där."

27 Mose gjorde som Herren hade befallt, och de steg upp på berget Hor inför ögonen på hela menigheten. 28 Mose tog av Aron hans kläder och satte dem på hans son Eleasar. Och Aron dog där uppe på bergets topp. Sedan steg Mose och Eleasar ner från berget. 29 När hela menigheten såg att Aron var död, sörjde hela Israel honom i trettio dagar.

Kungen i Arad besegras

21: 1 När kungen i Arad, kananeen, som bodde i Negev, hörde att Israel närmade sig på Atarimvägen, gav han sig i strid med Israel och tog några av dem till fånga. 2 Då gav Israel ett löfte till Herren: "Om du ger detta folk i min hand, skall jag ge deras städer till spillo." 3 Herren lyssnade till Israels röst och gav kananeerna i deras hand, och de gav dem och deras städer till spillo. Och platsen fick namnet Horma.[#] Horma betyder "tillspillogivning".

Kopparormen

4 De bröt upp från berget Hor och tog vägen mot Röda havet för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. 5 Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: "Varför har ni fört oss upp ur

Egypten så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får!" 6 Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog. 7 Då kom folket till Mose och sade: "Vi har syndat genom att vi talade mot Herren och mot dig. Bed till Herren att han tar bort dessa ormar från oss." Och Mose bad för folket. 8 Herren sade till Mose: "Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den skall leva." 9 Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, fäste han blicken på kopparormen och fick leva.

Från berget Hor till Moab

10 Israels barn bröt upp och slog läger i Obot. 11 Från Obot bröt de upp och slog läger vid Ije-Haabarim i öknen framför Moab, österut. 12 Därifrån bröt de upp och slog läger i Sereds dal. 13 Därifrån bröt de upp och slog läger på andra sidan Arnon som går genom öknen och kommer från amoreernas område. Ty Arnon utgör Moabs gräns, mellan Moab och amoreerna. 14 Därför heter det i 'Boken om Herrens krig': "Vaheb i Sufa, och Arnons bäckravin, 15 och bäckravinens sidor, som går ner till Ars bosättning och lutar sig mot Moabs gräns." 16 Därifrån drog de till Beer. Det var om den brunnen som Herren sade till Mose: "Samla folket så skall jag ge dem vatten." 17 Då sjöng Israel denna sång:
"Flöda, du brunn!
Sjung om den!
18 Brunnen som hövdingar grävde,
som folkets främste grävde ut
med spiran, med sina stavar."

Från öknen drog de till Mattana, 19 från Mattana till Nahaliel, från Nahaliel till Bamot, 20 från Bamot till den dal som ligger på Moabs mark, till Pisgas topp, där man ser ut över ödemarken.

Segertåg över kungarna Sichon och Og

21 Israel skickade då sändebud till Sichon, amoreernas kung, och lät säga: 22 "Låt mig tåga igenom ditt land. Vi skall inte vika av in på åkrar eller in i vingårdar och inte dricka vatten ur brunnarna. Vi skall gå Kungsvägen till dess vi kommit igenom ditt område." 23 Men Sichon tillät inte Israel att gå igenom sitt område. Sichon samlade allt sitt folk

och drog ut mot Israel i öknen. När han kom till Jahas gav han sig i strid med Israel. 24 Men Israel slog honom med svärd och intog hans land från Arnon till Jabbok, ända till Ammons barn, ty deras gräns var befäst. 25 Och Israel intog alla städerna där och bosatte sig i amoreernas alla städer, i Hesbon med alla dess underlydande orter. 26 Hesbon var nämligen Sichons, den amoreiske kungens, stad, ty han hade fört krig mot den förre kungen i Moab och tagit ifrån honom hela hans land ända till Arnon. 27 Därför säger skalderna:

"Kom till Hesbon!

Bygg och befäst Sichons stad!

28 Ty eld gick ut från Hesbon,
en låga från Sichons stad.

Den förtärde Ar i Moab,
herrarna på Arnons höjder.

29 Ve dig, Moab!

Förlorat är du, Kemosh folk!

Han lät sina söner bli flyktingar
och sina döttrar gå i fångenskap,
till amoreernas kung, Sichon.

30 Vi sköt ner dem.

Förlorat var Hesbon,
ända till Dibon.

Vi härjade ända till Nofa,
som når till Medeba."

31 Så bosatte sig Israel i amoreernas land. 32 Mose sände ut några att bespeja Jaeser, och de intog dess underlydande orter, och han fördrev amoreerna som bodde där. 33 Sedan vek de av och drog upp mot Basan. Och Og, kungen i Basan, drog med allt sitt folk ut till strid mot dem, vid Edrei. 34 Men Herren sade till Mose: "Var inte rädd för honom, ty jag har givit honom i din hand, med allt hans folk och hans land. Du skall göra med honom som du gjorde med Sichon, amoreernas kung, som bodde i Hesbon." 35 Och de slog honom och hans söner och allt hans folk till dess ingen överlevande fanns kvar och tog hans land i besittning.

Hebreerbrevet 3

Kristus är större än Mose

1 Därför, heliga bröder, ni som har fått del av en himmelsk kallelse, se på Jesus, den apostel och överstepräst som vi bekänner oss till. 2 Han var betrodd av den som hade insatt honom, liksom Mose var betrodd i hela Guds hus. 3 Men Jesus är värd mycket större ära än Mose, liksom byggmästaren är värd större heder än själva huset. 4 Varje hus är byggt av någon, men Gud är den som har byggt allt. 5 Mose var betrodd som tjänare i hela Guds hus för att vittna om det som senare skulle förkunnas. 6 Men Kristus är betrodd som Son att råda över Guds hus, och hans hus är vi, när vi håller fast vid vår frimodighet och vårt hopp som vi berömmar oss av.

Varning för förhärdelse

7 Därför säger den helige Ande:

"I dag, om ni hör hans röst, (Ps 95:8f.)

8 "så förhärda inte era hjärtan, som när era fäder väckte min förbittring på frestelsens dag i öknen."

9 "Där frestade de mig och satte mig på prov, fastän de såg mina gärningar under fyrtio år."

10 "Därför blev jag vred på detta släkte och sade: Alltid far de vilse i sina hjärtan. De vill inte veta av mina vägar."

11 "Då svor jag i min vrede: De skall aldrig komma in i min vila."

12 Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta, så att han avfaller från levande Gud. 13 Uppmuntra varandra i stället varje dag, så länge det heter i dag, så att ingen av er förhärdas genom syndens makt att bedra. 14 Ty vi är Kristi vänner, om vi ända till slutet stadigt håller fast vid vår första tillförsikt. 15 Det heter: "I dag, om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan som när era fäder väckte min förbittring". (Ps 95:8)

16 Vilka var det då som väckte förbittring, fastän de hade hört hans röst? Var det inte alla de som Mose hade fört ut ur Egypten? 17 Vilka var han vred på under fyrtio år? Var det inte de som syndade och blev liggande döda i öknen? 18 Och vilka gällde eden han svor, att de aldrig skulle komma in i hans vila, om inte dem som var olydiga? 19 Vi ser alltså att det var för sin otros skull som de inte kunde komma in.

28 februari

St. Paolo della Croce: "Dra dig ofta tillbaka i ditt inre. Vila där med levande tro på Guds bröst. Var som ett barn i denna heliga tystnad och kärlek."

Numerus 22–24

Kungen i Moab sänder bud efter Bileam

1 Israels barn bröt upp och slog läger på Moabs hedar, på andra sidan Jordan mitt emot Jeriko.

2 Balak, Sippors son, såg allt vad Israel hade gjort mot amoreerna. 3 Och Moab fruktade för folket därför att det var så talrikt. Moab gruvade sig för Israels barn 4 och sade till de äldste i Midjan: "Nu kommer denna skara att äta upp allt omkring oss, liksom oxen äter upp gräset på marken." Balak, Sippors son, var på den tiden kung i Moab. 5 Han skickade sändebud till Bileam, Beors son, i Petor vid floden,[#] floden Eufrat.

där hans folk var bosatt, för att kalla honom till sig, och han lät säga: "Se, ett folk har dragit ut ur Egypten, det täcker markens yta och har slagit sig ner mitt emot mig. 6 Kom nu därför och förbanna detta folk åt mig, för det är starkare än jag. Kanske skall jag då kunna slå det och driva bort det ur landet. Ty jag vet att den du välsignar är välsignad, och den du förbannar är förbannad."

7 De äldste i Moab och de äldste i Midjan gav sig i väg och hade med sig spådomslön. De kom till Bileam och framförde till honom vad Balak hade sagt. 8 Bileam sade till dem: "Stanna här över natten, så skall jag komma tillbaka till er med de ord som Herren talar till mig." Då stannade Moabs hövdingar kvar hos Bileam.

9 Och Gud kom till Bileam och sade: "Vilka är de män du har hos dig?" 10 Bileam svarade Gud: "Balak, Sippors son, kungen i Moab, har sänt mig detta bud: 11 Se, ett folk har dragit ut ur Egypten, och det täcker

markens yta. Kom nu och förbanna det åt mig. Kanske skall jag då kunna strida mot det och driva bort det." 12 Men Gud sade till Bileam: "Du skall inte gå med dem. Du skall inte förbanna detta folk, ty det är välsignat." 13 När Bileam steg upp på morgonen, sade han till Balaks hövdingar: "Gå hem till ert land, för Herren tillåter mig inte att följa med er." 14 Då återvände Moabs hövdingar till Balak och sade: "Bileam vägrar att följa med oss."

15 Men Balak skickade återigen hövdingar, fler och av högre rang än de förra. 16 De kom till Bileam och sade till honom: "Så säger Balak, Sippors son: Låt ingenting hindra dig från att komma till mig, 17 för jag vill bevisa dig mycket stor ära, och allt vad du säger till mig skall jag göra. Kom nu och förbanna detta folk åt mig." 18 Bileam svarade Balaks tjänare: "Även om Balak skulle ge mig så mycket silver och guld som hans palats rymmer, kan jag inte överträda Herrens, min Guds, befallning, vare sig i smått eller stort. 19 Men stanna också ni kvar här över natten, så att jag får reda på vad Herren mer har att säga mig." 20 Om natten kom Gud till Bileam och sade till honom: "Om männen har kommit för att kalla på dig, så stå upp och följ med dem. Men du skall endast göra det som jag säger dig." 21 Och Bileam steg upp på morgonen, sadlade sin åsninna och följde med Moabs hövdingar.

Bileams åsna och ängeln

22 Men då han nu följde med dem upptändes Guds vrede, och Herrens ängel ställde sig på vägen för att hindra honom. Bileam red på sin åsninna och två av hans tjänare var med honom. 23 När åsninnan fick se Herrens ängel stå på vägen med ett draget svärd i handen, vek hon av från vägen och gick ut på åkern. Men Bileam slog åsninnan för att driva henne tillbaka in på vägen.

24 Herrens ängel ställde sig då på en trång väg mellan vingårdarna, med murar på båda sidor. 25 Åsninnan såg Herrens ängel och trängde sig mot muren och klämde Bileams fot mot muren, och han slog henne ännu en gång.

26 Herrens ängel gick åter längre fram och ställde sig på ett trångt ställe, där det inte fanns någon möjlighet att vika undan vare sig till höger eller vänster. 27 När åsninnan nu fick se Herrens ängel lade hon sig ner under Bileam. Bileam blev arg och slog åsninnan med staven. 28 Då öppnade Herren åsninnans mun, och hon sade till Bileam: "Vad har jag gjort mot dig, eftersom du tre gånger har slagit mig?" 29 Bileam svarade åsninnan: "Du har gjort mig till åtlöje! Hade jag haft ett svärd i handen skulle jag nu ha dödat dig." 30 Men åsninnan sade till Bileam: "Är inte jag din egen åsninna, som du ridit på hela ditt liv ända till denna

dag? Och har jag någonsin förut brukat göra så mot dig?" Han svarade: "Nej."

31 Då öppnade Herren Bileams ögon, så att han såg Herrens ängel stå på vägen med ett draget svärd i handen. Och han bugade sig och föll ner på sitt ansikte. 32 Herrens ängel sade till honom: "Varför har du dessa tre gånger slagit din åsninna? Se, jag har gått ut för att hindra dig, ty jag ser att den här vägen leder till fördärvet. 33 Åsninnan såg mig och har dessa tre gånger vikit undan för mig. Hade hon inte vikit undan för mig, skulle jag nu i sanning ha dödat dig men låtit henne leva." 34 Då sade Bileam till Herrens ängel: "Jag har syndat, för jag visste inte att det var du som stod mig emot på vägen. Om det jag gör är orätt i dina ögon, så vill jag vända tillbaka." 35 Men Herrens ängel svarade Bileam: "Följ med männen, men endast de ord jag säger till dig får du tala." Och Bileam följde med Balaks hövdingar.

36 När Balak hörde att Bileam var på väg, gick han för att möta honom vid den stad i Moab, som ligger i Arnondalen och utgör den yttersta gränsen. 37 Och Balak sade till Bileam: "Sände jag inte enträget bud till dig för att kalla hit dig? Varför ville du inte komma till mig? Skulle jag inte kunna bevisa dig ära?" 38 Bileam svarade Balak: "Se, jag har nu kommit till dig. Men kan jag överhuvudtaget säga något? Vad Gud lägger i min mun, det måste jag säga." 39 Sedan följde Bileam med Balak, och de kom till Kirjat-Husot. 40 Där offrade Balak nötboskap och småboskap och sände av det till Bileam och de hövdingar som var med honom.

4 1 Balak tog följande morgon Bileam med sig och förde honom upp på Bamot-Baal. Från den platsen kunde han se en del av folket.

Bileams första profetia

23: 1 Bileam sade till Balak: "Bygg här sju altaren åt mig och skaffa fram åt mig sju tjurar och sju baggar." 2 Balak gjorde som Bileam sade, och Balak och Bileam offrade en tjur och en bagge på varje altare. 3 Sedan sade Bileam till Balak: "Stanna kvar vid ditt brännoffer, medan jag går i väg. Kanske Herren kommer och möter mig. Vad han än låter mig se skall jag meddela dig." Och han gick upp på en kal höjd.

4 Och Gud mötte Bileam, som sade till honom: "De sju altarna har jag ställt i ordning, och på varje altare har jag offrat en tjur och en bagge." 5 Då lade Herren ett ord i Bileams mun och sade: "Gå tillbaka till Balak, och så skall du säga."

6 När han kom tillbaka till Balak, fann han honom stående vid sitt brännoffer tillsammans med alla Moabs hövdingar. 7 Då framförde han detta budskap:

"Balak hämtade mig från Aram,
Moabs kung från österns berg.
Kom, förbanna åt mig Jakob,
kom, fördöm Israel!

8 Hur kan jag förbanna den som Gud ej förbannar?
Hur kan jag fördöma den som Herren ej fördömer?

9 Från klippornas topp ser jag honom,
från höjderna skådar jag honom.

Se, ett folk som bor avskilt
och ej räknar sig bland folken.

10 Vem kan räkna Jakobs stoft,
räkna fjärdedelen av Israel?

Må jag dö de rättfärdigas död,
må mitt slut bli som deras!"

11 Då sade Balak till Bileam: "Vad har du gjort mot mig? Jag tog hit dig
för att du skulle förbanna mina fiender, men se, du har välsignat dem!"

12 Men han svarade: "Skall jag inte vara noga med att tala det som
Herren lägger i min mun?"

Bileams andra profetia

13 Balak sade till Bileam: "Följ med mig till en annan plats där du kan se
dem. Du kan därifrån se bara en del av dem, du kan inte se dem alla.

Därifrån skall du förbanna dem åt mig." 14 Och han tog honom till
Väktarplatsen på toppen av Pisga. Där byggde han sju altaren och
offrade en tjur och en bagge på varje altare. 15 Sedan sade han till Balak:
"Stanna kvar här vid ditt brännoffer medan jag går för att möta honom
där borta." 16 Och Herren mötte Bileam och lade ett ord i hans mun, och
han sade: "Gå tillbaka till Balak, och så skall du säga."

17 När han kom tillbaka till Balak fann han honom stående vid sitt
brännoffer tillsammans med Moabs hövdingar. Balak frågade honom:

"Vad har Herren talat?" 18 Då framförde han detta budskap:

"Stå upp, Balak, och hör,
lyssna till mig, du Sippors son.

19 Gud är inte en människa, så att han skulle ljuga,
inte en människoson, så att han skulle ångra sig.

Säger han något utan att göra det,
talar han något utan att fullborda det?

20 Se, att välsigna är mitt uppdrag.

Han har välsignat, och jag kan inte ändra det.

21 Ingen ofärd kan skådas i Jakob,
ingen olycka kan ses i Israel.

Herren, hans Gud, är med honom,
en konungs jubel hörs bland dem.

22 Gud förde dem ut ur Egypten.

Hans styrka är som vildoxens.

23 Ingen trolldom hjälper mot Jakob,
ingen spådom mot Israel.

När tiden är inne skall det sägas om Jakob och Israel:

Vad har inte Gud gjort!

24 Se, ett folk står upp likt en lejoninna,
likt ett lejon reser det sig.

Det vilar ej förrän det ätit rov
och druckit blod av slagna."

25 Då sade Balak till Bileam: "Kan du inte förbanna dem, så välsigna dem
inte!" 26 Men Bileam sade till Balak: "Har jag inte sagt dig att allt vad
Herren säger, det måste jag göra?"

Bileams tredje profetia

27 Sedan sade Balak till Bileam: "Kom, jag vill ta med dig till en annan
plats. Kanske behagar det Gud att du därifrån förbannar dem åt mig." 28
Balak tog Bileam med sig upp på toppen av Peor, med utsikt över
ödemarken. 29 Och Bileam sade till Balak: "Bygg här sju altaren åt mig,
och gör i ordning sju tjurar och sju baggar åt mig." 30 Balak gjorde som
Bileam sade, och han offrade en tjur och en bagge på varje altare.

24: 1 När Bileam såg att det behagade Herren att välsigna Israel, gick
han inte som förut bort och såg efter spåtecken, utan vände sig mot
öknen. 2 Och när Bileam höjde blicken, såg han Israel i sina läger efter
sina stammar. Och Guds Ande kom över honom. 3 Då framförde han
detta budskap:

"Så säger Bileam, Beors son,

så säger mannen med det slutna ögat,#

slutna ögat Annan översättning: "öppna ögat".

4 så säger han som hör Guds ord,

han som skådar syner från den Allsmäktige,

han som faller ner och får sina ögon öppnade

5 Hur sköna är inte dina tält, o Jakob,

dina boningar, o Israel!

6 Likt dalar utbreder de sig,
likt trädgårdar vid en ström,
likt aloeträd planterade av Herren,
likt cedrar vid vatten.

7 Vatten flödar ur hans ämbar,
hans sådd blir rikligen vattnad.
Större än Agag skall hans kung vara,
upphöjt är hans kungadöme.

8 Gud förde honom ut ur Egypten.
Hans styrka är som vildoxens.
Han skall uppsluka hednafolken, hans fiender.
Han skall krossa deras ben,
med sina pilar genomborra dem.

9 Han har lagt sig ner, han vilar som ett lejon,
som en lejoninna, vem vågar oro honom?
Välsignad är den som välsignar dig,
förbannad är den som förbannar dig!"

10 Då upptändes Balaks vrede mot Bileam, och han slog ihop händerna.
Han sade till Bileam: "Till att förbanna mina fiender kallade jag hit dig,
men se, du har dessa tre gånger rikligt välsignat dem. 11 Ge dig nu av
hem igen! Jag sade att jag skulle bevisa dig stor ära, men se, Herren har
förhindrat att du skulle bli ärad." 12 Bileam svarade Balak: "Sade jag inte
till sändebuden som du skickade till mig: 13 Även om Balak skulle ge
mig så mycket silver och guld som hans palats rymmer, kan jag ändå
inte överträda Herrens befallning av egen vilja i vare sig gott eller ont.
Vad Herren säger, det måste jag tala.

Bileams fjärde profetia

14 Se, jag går nu hem till mitt folk. Kom, jag vill varna dig för vad detta
folk kommer att göra mot ditt folk i kommande dagar." 15 Och han
framförde detta budskap:

"Så säger Bileam, Beors son,
så säger mannen med det slutna ögat,#
slutna ögat Annan översättning: "öppna ögat".

16 så säger han som hör Guds ord
och har kunskap från den Högste.
Han skådar syner från den Allsmäktige,
när han faller ner,

och får sina ögon öppnade.

17 Jag ser honom, men inte nu,
jag skådar honom, men inte nära.

En stjärna träder fram ur Jakob,
en spira höjer sig ur Israel.

Den krossar Moabs tinningar
och slår ner alla söner till Set.

18 Han skall få till besittning
Edom och Seir, sina fiender.

Ja, Israel skall göra mäktiga ting.

19 Ur Jakob skall en härskare komma,
och de överlevande skall han utrota ur staden."

20 Han fick se Amalek. Då framförde han detta budskap:

"Den förste bland hednafolken är Amalek,
men slutet för honom blir undergång."

21 Han fick se keniterna. Då framförde han detta budskap:

"Säker är din boning,
lagt på klippan är ditt näste.

22 Likväl skall Kain utrotas,
när Assur för dig bort i fångenskap."

23 Och han framförde detta budskap:

"O, vem kan bli vid liv,
när Gud låter detta ske?

24 Skepp skall komma från kitteernas kust,
de skall kuva Assur och kuva Eber.

Men också de skall drabbas av undergång."

25 Sedan stod Bileam upp och vände tillbaka hem. Också Balak for sin
väg.

Hebreerbrevet 4: 1–13

En sabbatsvila för Guds folk

1 Låt oss därför med fruktan se till att ingen av er visar sig bli efter på vägen, när nu ett löfte att komma in i hans vila står kvar. 2 Ty evangeliet har predikats för oss liksom för dem. Men för dem blev ordet som de hörde inte till någon nytta, eftersom det inte genom tron hade smält samman med dem som hörde det. 3 Det är vi som tror som går in i vilan. Herren säger: "Då svor jag i min vrede: De skall aldrig komma in i min

vila", (Ps 95:11) och det fastän hans verk stod färdiga sedan världens grund blev lagd. 4 Ty på stället om den sjunde dagen säger han: "Och Gud vilade på den sjunde dagen från alla sina verk". (1 Mos 2:2)

5 På det här stället säger han: "De skall aldrig komma in i min vila". (Ps 95:11)

6 Det står alltså fast att somliga går in i vilan och att de som först fick höra evangeliet predikas inte kom in för sin olydnads skull. 7 Därför bestämmer han på nytt en dag som han kallar i dag, när han långt senare säger genom David vad som redan är nämnt: "I dag, om ni hör hans röst, förhärda inte era hjärtan". (Ps 95:8)

8 Ty om Josua hade fört dem in i vilan, skulle Gud inte längre fram ha talat om en annan dag. 9 Alltså finns det en sabbatsvila kvar för Guds folk. 10 Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina. 11 Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen kommer på fall som de och blir ett exempel på olydnad.

12 Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

13 Inget skapat är dolt för honom, utan allt ligger naket och uppenbart för hans ögon. Och inför honom måste vi stå till svars.